

මොරටුව මොරටුමුල්ලේ තපසරාම මහා විහාරවාසී පූජ්‍ය ආචාර්ය දම්පේ විජිතරතන හිමි කැස්බෑව නන්දන මූලික පිරිවෙණෙහි සහ මාලිගාකන්ද විද්‍යාපීඨය පිරිවෙණෙහි ආදී ශිෂ්‍යයෙකි. ප්‍රාචීන පණ්ඩිත උපාධිය ද ලබා ඇති අතර ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලයෙන් සංස්කෘත භාෂාව පිළිබඳ ගෞරව ශාස්ත්‍රචේදී උපාධියත් ශ්‍රී ලංකා බෞද්ධ හා පාලි විශ්වවිද්‍යාලයෙන් ශාස්ත්‍රපති උපාධියත් ලබා ඇත. ඉන් අනතුරුව තායිවානයට වැඩම කොට එහිදී වීන භාෂාව ද හදාරා ශාස්ත්‍රපති උපාධිය සහ ආචාර්ය උපාධිය ද සම්පූර්ණ කළ උන්වහන්සේ දැනට මානෙල්වත්ත නාගානන්ද ජාත්‍යන්තර බෞද්ධ අධ්‍යයන ආයතනයේ බෞද්ධ දර්ශන අධ්‍යයන පීඨයේ පීඨාධිපති ලෙස අධ්‍යාපන කටයුතුවලට සම්බන්ධ වී සිටිති.

උන්වහන්සේ විසින් රචිත ශ්‍රී ශාක්‍යමුනීන්ද්‍රාවදාන මහා කාව්‍යය සිංහල සාහිත්‍යයට එකතු වූ නවතම මහා කාව්‍යයයි. බුද්ධ චරිතය පිළිබඳ සිංහල භාෂාවෙන් විවිධ වූ ගද්‍ය හා පද්‍ය නිර්මාණ බිහි වී ඇති නමුත් මෑත භාගයේ මහා කාව්‍යයක් නිර්මාණය වී නැත. බුද්ධ චරිතය පාදක කර ගනිමින් අශ්වසෝෂ මාහිමියන් විසින් රචනා කරන ලද "බුද්ධ චරිත මහා කාව්‍යය" සංස්කෘත භාෂාවෙන් කරන ලද මහා කාව්‍යයකි.

ශ්‍රී ශාක්‍යමුනීන්ද්‍රාවදාන මහා කාව්‍යය සර්ග පසළොස්කින් රචනා වී තිබෙන අතර සිඨාර්ථ ගෞතම සම්මා සම්බුදුරජාණන් වහන්සේගේ චරිතය දහසකට අධික පද්‍යයෙන් වර්ණනා කිරීමට උන්වහන්සේ ප්‍රශස්ත උත්සාහයක් දරා ඇත. මෙය කිඹුල්වත් පුර සහ දෙවිදහ පුර පිළිබඳ වර්ණනාවකින් ආරම්භ වන අතර මහා කාව්‍යයක තිබිය යුතු කුමාරෝදය, උයන් කෙළි, විවාහ උත්සව, කථා නායකයාගේ ජයග්‍රහණ ආදී වර්ණනාවන්ගෙන් පරිපූර්ණය. බුදුරජාණන් වහන්සේ තුළ වූ දේශනා කෞශල්‍යය, උපාය කෞශල්‍යය, ක්ෂාන්තිය, මහා කරුණාව, පුරිසදම්ම සාරථී ගුණය ආදිය මෙහි දී විශේෂයෙන් වර්ණනා කර ඇත. බුද්ධ චරිතය පාදක කොට ගනිමින් මහා කාව්‍යයක් රචනා කිරීම ඉතා අපහසු සහ වෙහෙස කර කාර්යයක් වන අතර ඒ සඳහා උන්වහන්සේ දරා ඇති උත්සාහය ඉතා සාර්ථක වී ඇති බව ශ්‍රී ශාක්‍යමුනීන්ද්‍රාවදාන මහා කාව්‍යය කියවීමෙන් දැනගත හැකිය.

පූජ්‍ය ආචාර්ය පල්ලේවෙල සාරද නාහිමි
 පීඨාධිපති සහ නියෝජ්‍ය විධායක අධ්‍යක්ෂ
 නාගානන්ද ජාත්‍යන්තර බෞද්ධ අධ්‍යයන ආයතනය
 මානෙල්වත්ත
 බොල්ලෑගල
 කැලණිය

රු. 350.00

ISBN 9789554995116

9 789554 995116

ශ්‍රී ශාක්‍යමුනීන්ද්‍රාවදාන මහා කාව්‍යය දම්පේ විජිතරතන හිමි

ශ්‍රී ශාක්‍යමුනීන්ද්‍රාවදාන මහා කාව්‍යය

දම්පේ විජිතරතන හිමි

ශ්‍රී ශාක්‍යමුනීන්ද්‍රවදාන මහාකාව්‍යය
Sri Shākyamunīndrāvadāna
Mahākāvya

ශ්‍රී ශාක්‍යමුනීන්ද්‍රාවදාන මහාකාව්‍යය
Sri Shākyamunīndrāvadāna
Mahākāvya

දම්පේ විජිතරත්න හිමි
Rev. Dampe Vijitharathana Thero

ප්‍රකාශනය:

නාගානන්ද ප්‍රකාශන
Nāgānanda International Institute for Buddhist Studies

නාගනන්ද ප්‍රකාශන අංක 11

මෙම ව්‍යාපෘතිය
 නාගනන්ද ජාත්‍යන්තර බෞද්ධ අධ්‍යයන
 ආයතනයේ
 විධායක අධ්‍යක්ෂ
 පුජ්‍ය ආචාර්ය බෝදගම චන්දිම නාහිමිපාණන්
 වහන්සේගේ
 හා
 නියෝජ්‍ය අධ්‍යක්ෂ
 පුජ්‍ය ආචාර්ය පල්ලේවෙල සාරද නාහිමිපාණන්
 වහන්සේගේ
 ආයතනයේ පීඨ මණ්ඩලයේ
 අනුශාසකත්වයෙන් ක්‍රියාත්මකවන්නකි.

ශ්‍රී ශාක්‍යමුනින්ද්‍රාවදාන මහාකාව්‍යය
 Srī Shākyamunīndrāvādāna Mahākāvya

දම්පේ විජිතරතන හිමි
 Rev. Dampe Vijitharathana Thero

© 2018 දම්පේ විජිතරතන හිමි Rev. Dampe Vijitharathana Thero

Printed in Taiwan

First Printing: Aug 2018

ISBN: 978-955-4995-11-6

Nāgānanda International Institute for Buddhist Studies

Bollegala, Kelaniya, Sri Lanka

Tel : +94(0) 11 291 2450

Fax : +94(0) 11290 5596

email : manelwatta2011@gmail.com

Web : www.niibs.lk

පිටුම

පුරහඳු වගේ අඹරෙහි දිලි රැස්
 පා මෙන් දයා සිත සිසුකැල වෙත
 අතවැසි සැමට ඔවදන් නිති දෙන
 ගුරු දෙවි සමිඳු හට මේ මහකව

නොනිමි
 නොනිමි
 මහිමි
 පුදුමි

අනුමෝදනා

මා විසින් නිර්මාණය කරන ලද ප්‍රථම කාව්‍ය ග්‍රන්ථය මෙයයි. එය ද ශ්‍රී ශාක්‍යමුනීන්ද්‍රාවදානය හෙවත් ගෞතම බුද්ධ චරිතය වීම ප්‍රීතිය සිය දහස් ගුණයෙන් වැඩි කරන්නට හේතු වේ. මෙම නිර්මාණ කායඝීය තුළින් මම අසීමිත වූ සතුටක් ලබමි. එම සතුට ලැබීම සඳහා බොහෝ කොට වෙහෙස වූ වෙමි. ඒ අතරෙහි දී සෘජුව හෝ වක්‍රව උපකාර කළ බොහෝ දෙනෙක් සිටිති. බුද්ධ චරිතය කීම හෝ ලිවීම බෙහෙවින් පින් ලැබීමට හේතු වෙයි. එනිසා මම මෙහි දී බොහෝ පින් සිදු කර ගත්තේ යැ'යි සිතමි. එබැවින් උපකාර කළ සියල්ලන්ට තුනි පිදීමට වඩා පින් අනුමෝදන් කිරීම හොඳ යැ'යි සිතමි.

මා මෙලොවට බිහි කර එකොළොස් වසරක් හදා වඩා පෝෂණය කර පැවිදි වෙන්නට උතුම් අවසරය දුන් දෙමව්පියන්ට මෙම පින් හිමි විය යුතු ය. ප්‍රවෘත්තාවට පත් කර, තිස් වසක් පමණ කල් දරුවෙකු සේ මා රකිමින්, පැවිදි දිවියේ අරුත් කියා දී මග නොමග කියා දුන් ගුරුදේවෝත්තම නායක භාමුදුරුවන් වහන්සේට මෙහි පින් හිමි විය යුතු ය. පිරිවෙන් අධ්‍යාපනයට අත්පොත් තැබූ, මොරටුමුල්ල ශ්‍රී බෝධිරුක්ඛාරාම පිරිවෙන් විහාරාධිපති ව වැඩ සිට අපවත් වී වදාළ ගෞරවාර්භ කැඹිලියපොළ වූලාලංකාරාභිධාන අධිකරණ සංඝ නායක මාහිමිපාණන් වහන්සේට සහ ලෝ සසුන් වැඩ කැමති අපමණ සිසු කැලක් බිහි කරනු වස් කැස්බෑව ශ්‍රී විජයසුන්දරාරාම විහාරාභ්‍යන්තරයේ නන්දන මූලික පිරිවෙන ආරම්භ කර උත්තම අභිමතාර්ථය සියැසින් දැක තුටු වීමට තරම් පින් පිරු කැස්බෑව නන්දන පිරිවෙනෙහි නිර්මාතෘවර කඹුරුපිටියේ නන්දරතනාභිධාන නායක මාහිමිපාණන් වහන්සේට මෙම පින් අනුමෝදන් කරමි. දිවියේ ආරම්භයේ සිට මේ දක්වා සිප් සතර ඉගැන්වූ, දම්පේ කණිෂ්ඨ විද්‍යාලයේ සිටි දයාබර ගුරු මව්පියවරුන්ට ද කැස්බෑව නන්දන පිරිවෙනෙහි සහ කොළඹ මාලිගාකන්ද විද්‍යාදාය පිරිවෙනෙහි දයාබර ගුරු දේවතාවන්ට මේ පින් ලැබිය යුතුම ය. තායිවානයේ දී වසර අටකටත් අධික කාලයක් තම ශිෂ්‍යයකු ලෙසින් සිතා මා හට රැකවරණය දුන් සහ අදට ද එම රැකවරණය නොඅඩුව ලබා

දෙන මානෙල්වත්ත නාගානන්ද ජාත්‍යන්තර බෞද්ධ අධ්‍යායන ආයතනයේ නිර්මාතෘවර තායිවානයේ ප්‍රධාන සංඝ නායක ආචාර්ය බෝදාගම වන්දිම නාහිමිපාණන් වහන්සේට ද මෙහි පින් අයත් විය යුතු ය.

2016 වසරේ සිංගප්පූරුවේදී මෙම කාව්‍යය මා අතින් නිර්මාණය වූවේ හුදු කාලය ගෙවා දැමීමේ අරමුණෙනි. එහෙත් එය මෙවන් මහා කාව්‍යයක් බවට පත් වූවේ සිංගප්පූරුවේ සමාධි විහාරයේ නිර්මාතෘවර ආචාර්ය රඹුකේවෙල ඤාණසිහ මාහිමිපාණන් වහන්සේගෙන් නිරතුරු ලද උද්යෝගිමත් කිරීමෙනි. එසේ නොවන්නට මෙවැනි මහ කවක් නිර්මාණය කරන්නට අදහසක් මා තුළ නොවූ බව මම හොඳින් දනිමි. එනිසා මෙහි පින් උන්වහන්සේට ද හිමි විය යුතු ය.

මෙහි පරිගණක අක්‍ෂර සංයෝජනය කිරීම සඳහා උපකාර කළ කීප දෙනෙක් සිටිති. මොරටුමුල්ල තපසරාමා විහාරවාසී අප පැවිදි සහෝදර පස්ගොඩ සුබෝධිරත්න හාමුදුරුවෝ මෙහිලා විශාල කාර්යයක් ඉටු කළහ. එසේ ම නාගානන්ද ජාත්‍යන්තර බෞද්ධ අධ්‍යායන ආයතනයේ සහකාර පුස්තකාලයාධිපති පාතකඩ රේචන හාමුදුරුවෝ ද ඒ සඳහා උපකාර කළහ. මොරටුමුල්ල ශ්‍රී ධර්මප්‍රබෝධිනී රිච්දින දහම් පාසලේ ආචාරිණි වන්දිමා කුමාරි මෙනවිය ද, නාගානන්ද ජාත්‍යන්තර බෞද්ධ අධ්‍යායන ආයතනයේ අකිලා පීරිස් සහ උවිනි මෙනවියෝ ද මේ සඳහා උපකාරය ලබා දුන්හ. එම සියලු දෙනාට ම මෙම පින් ලැබිය යුතු ය. නාගානන්ද ජාත්‍යන්තර බෞද්ධ අධ්‍යායන ආයතනයේ නියෝජ්‍ය විධායක අධ්‍යක්‍ෂ ආචාර්ය පල්ලේවෙල සාරද නාහිමියන්ට ද මෙම පින් හිමි විය යුතු ය. ශාස්ත්‍රීය කටයුතුවලදී නිරතුරු දිරිය ලබා දෙන නාගානන්ද ජාත්‍යන්තර බෞද්ධ අධ්‍යායන ආයතනයේ පාඨමාලා සමායෝජක මහාචාර්ය සුමනපාල ගල්මංගොඩ ගුරු පියාණන්ට ද, මෙහි සියලු දොස් නිදොස් කොට නිවැරදි ව මග කියා දුන් මහාචාර්ය රත්න විජේතුංග ගුරු පියාණන්ට ද වෙසෙසින් මේ පින් ලබා දෙන්නට රිසි වෙමි.

මේ සඳහා ඉතා අලංකාර ලෙස කවරයක් නිර්මාණය කර දුන් ප්‍රිය ශිෂ්‍ය නේපාලේ කුසල හිමියන්ට ද පුණ්‍යානුමෝදනා කරන අතර මෙම නිර්මාණය අගය කරමින් මා දිරිමත් කළ මාගේ සෙනෙයුරන්ට, අටවක්වෙල කුසලරතන හිමියන්ට, හේනේගම ධම්මරතන හිමියන්ට, හිඟුල්වල පුණ්ණි හිමියන්ට, වඩිනාගල පඤ්ඤාලෝක හිමියන්ට ද මෙම පින් ලැබිය යුතු ය. පැවිදි වූ දා සිට මේ දක්වා සිවුපසයෙන් සංග්‍රහ කළ සියල්ලන්ට ද දුක සැප දෙකෙහි නිරතුරු ළඟ සිටි මිතුරන්ට ද මෙම පින් අනුමෝදන් කිරීමට රිසි වෙමි.

දම්පේ විජ්ජරතන හිමි
තපසරාම මූල මහා විහාරය
මොරටුමුල්ල
මොරටුව

2018 මාර්තු මස 26 වෙනි දින

හැඳින්වීම

දම්පේවිජ්ඣරතන හිමියන් විසින් විරචිත ශ්‍රී ශාකාමුනීන්ද්‍රාවදන මහාකාව්‍යය සිංහල කාව්‍ය ක්ෂේත්‍රයට එක් වූ නවතම කෘතියයි. මෙය සර්ග පසළොස්කින් සමන්විත මහා කාව්‍යයකි. මෙහි අරමුණ වනුයේ ගෞතම බුද්ධ චරිතය උත්පත්තියේ සිට බුද්ධත්වය ලබා ගැනීමත් අනතුරුව සිදු කළ බුද්ධ කෘත්‍යයන් බුදුරදුන් තුළ පැවති කෞශල්‍යය හා උත්කෘෂ්ට ගුණාංගත් අවසානයේදී සිදු වූ බුද්ධ පරිනිර්වාණයත් සිංහල පද්‍යයට නගා ඉදිරිපත් කිරීමයි. මේ අනුව පුරවැනුම්, කුමර උපත, ගිහි ජීවිතය, පෙරනිමිති දැකීම, අභිනික්මන, දුෂ්කරක්‍රියා, බුදුබව, දහම් දෙසීම, කිඹුල්වත් ගමන, උපාය කෞශල්‍යය, දේශනා කෞශල්‍යය, පුරිසදම්මසාරථී, මහාකරුණා, ක්ෂාන්ති හා පිරිනිවීම යටතේ එක් එක් සර්ගය වෙන් කර ඇත.

මේ කාව්‍යයේදී යොදා ඇත්තේ සිව්පද පද්‍ය ආකෘතියයි. සමුදුරු ගොස් විරිත බහුලව උපයෝගී කොට ගෙන ඇත. මෙහිදී කෙටි සිව්පද විරිත් ද දක්නට ලැබේ. එක් එක් සර්ගය අවසානයේ දිග සිව්පද විරිතක් යොදාගෙන ඇත. විරිත් භාවිතය සමස්තයක් වශයෙන් සැලකීමේදී පෙනෙන්නේ කවියා ජනකවි විරිත් කෙරෙහි රුචියක් දැක්වූ බවයි. භාෂාව්‍යවහාරය පොදුවේ නූතන බස් වහරට ළං වෙයි. ඇතැම් තැනක සම්භාව්‍ය කාව්‍යමය භාෂාව ද තත්සම වචන ද භාවිත කෙරේ. ජනවහරේ යෙදුම් ද දක්නට ලැබේ.

මේ මහාකාව්‍යයෙහි පළමු වන සර්ගයේ වර්ණනා ආරම්භ වන්නේ තෙරුවන් උදෙසා කෙරෙන නමස්කාරයකිනි. අනතුරුව ඇත්තේ ශාකා පුරය පිලිබඳ වැනුමකි. සුද්ධෝදන රජතුමා ගැන කෙරෙන වැනුමෙන් අනතුරුව මහමායා දේවිය උපන් දෙව්දහ පුරය ගැන වර්ණනා කෙරේ. මෙහිදී කතුවරයා උත්සාහ ගන්නේ සිදුහත් කුමරුගේ දෙමව්පියන් හා ඔවුන් උපන් පුර පිලිබඳ හඳුන්වාදීමටයි. අනතුරුව සිද්ධාර්ථ කුමාරෝත්පත්තිය දැක් වේ. ක්‍රමයෙන් ඔහුගේ ගිහි ජීවිතය පිලිබඳ විස්තර ඉදිරිපත් කරන කතුවරයා ඊට අදාළ විවිධ සිදුවීම් වර්ණනාවට ලක් කරයි. මේ විස්තර අතර සිදුහත් කුමරුගේ

අධ්‍යාපනය, විවාහය, ගැන දැක් වේ. සතර පෙර නිමිති දැකීමෙන් සසර ගැන ඇති වන කළකිරීම අනතුරුව ඉදිරිපත් කෙරේ. ඉන් පසු අබිනික්මනෙහි යෙදෙන අදහස කුමරු තුළ ඇති වේ. මෙදින රාත්‍රියෙහි මාලිගාවේ පැවති උත්සව ශ්‍රීයත් නාටිකාංගනාවන්ගේ විපරිත දර්ශනත් දැකීමෙන් ගිහි ගෙයින් නික්මෙන අදහසෙහි කුමරු දැඩිව එල්ල ගනී. මෙහිදී රාත්‍රියේම මාලිගාව හැර දමා යන කුමරු ගිහි ඇඳුම් ඉවත් කොට පැවිදි වෙස් ගනී. සිදුහත් කුමරුගේ දුෂ්කර ක්‍රියා ගැන විස්තර කරන කතුවරයා ආලාරකාලාම හා උද්දකරාමපුත්‍ර තවුසන් ඇසුරේදී ලබාගන්නා පුහුණුව හෙළි කරමින් පස්වග තවුසන් සමඟ දුෂ්කර ක්‍රියා කරමින් ගත කළ කාලය විස්තර කරයි. මේ තවුසන් සමඟ දුෂ්කර ක්‍රියාවේ යෙදෙමින් ගත කළ අත්තකිලමටානුයෝගය අත්හරින බෝසතුන් මධ්‍යම ප්‍රතිපදාව අනුගමනය කරමින් ලොවුතුරා බුද්ධත්වය ලබා ගන්නා අයුරු කතුවරයා ඉදිරිපත් කරයි. සුජාතාවගේ කිරිපිඬු දනය ලබා මරුන් පරදවා සමයක් සම්බුද්ධත්වය අවබෝධ කර ගන්නා ආකාරය කතුවරයා අනතුරුව ඉදිරිපත් කරයි. ඉන් පසු සිද්ධාර්ථ ගෞතමයන්ගේ ප්‍රථම ධර්ම දේශනය, හික්ෂු සමාජය ඇති කිරීම හා කපිලවස්තු පුර බලා වැඩමවීම වර්ණනාවට භාජනය කරයි. කපිලවස්තු පුරයේදී සුද්ධෝදන රජු ඇතුළු ශාක්‍යයන්ගේ හමුවීම, යශෝධරාවන් මුණ ගැසීම හා ශාක්‍ය කුමාර වරුන් පැවිදි කිරීම ආදී තොරතුරු ඉදිරිපත් කෙරේ.

බුද්ධ චරිතයෙහි මූලික කරුණු සඳහා සර්ග නවයක් වෙන් කරන කතුවරයා දහවන සර්ගයේ සිට සුදනම් වන්නේ බුදු රජුන්ගේ උපාය කෞශල්‍යය විස්තර කිරීමටයි. උපාය කෞශල්‍යය යටතේ නන්ද තෙරුන්, සිරිමා නගර සෝහිනිය, කිසාගෝතමී, බේමා වැනි පුද්ගලයන් උපායශීලීව විමුක්ති මාර්ගය වෙත යොමු කළ ආකාරය ගැන වර්ණනා කෙරේ. දේශනා කෞශල්‍යය යටතේ ධනිය ගෝපාල, පුක්කුසානි, රාහුල, අභයරාජ කුමරු ඇතුළු පිරිස් සමඟ කළ ධර්ම සාකච්ඡා හා එමඟින් ඔවුන් ධර්මාවබෝධය ලැබූ ආකාරය විස්තර කෙරේ.

දෙළොස් වන සර්ගයේදී විස්තර කෙරෙන්නේ බුදු රජුන්ගේ පුරිසදම්මසාරථී ගුණය යි. මේ යටතේ නාලාගිරි, අංගුලිමාල, ආලවක,

සුවිරෝම හා කරරෝම, සවිචක ආදී පිරිස් දමනය කළ ආකාරය විස්තර කෙරේ. මෙසේ බුදු රදුන් කළ මෙහෙවර ගැන සලකා සර්ග තුනක් වෙන් කිරීම මේ කාවයයේ දක්නට ලැබෙන විශේෂත්වයකි.

මේ මහා කාවයයේ තවත් විශේෂත්වයක් වනුයේ බුදුරදුන්ගේ මහාකරුණා හා ක්ෂාන්ති පාරමිතා ගැන විස්තර දැක්වීමයි. මහාකරුණා යටතේ සෝපාක, සුනීත, රජ්ජුමාලා, පටාචාරා, අසරණ බමුණා, දුප්පත් ගොවියා, හදවතිකා ඇතින්න, ක්ෂුධාවට පත් මගියා, පූතිගත්තතිස්ස තෙරුන් යන මාතෘකා යටතේ වර්ණනා ඉදිරිපත් කරයි. ක්ෂාන්ති පාරමිතාව යටතේ සුන්දරියගේ දුෂ්ටකම්, විඤ්චා මානවිකා, කොසොල් රජුගේ මහාදනය, යන මාතෘකා යටතේ වර්ණනා ඉදිරිපත් කරමින් බුදුරදුන්ගේ ඉවසීමේ උත්කෘෂ්ට භාවය නිරූපණය කරයි.

අවසාන සර්ගයෙහි ඇතුළත් වන්නේ බුද්ධ පරිනිර්වාණය පිළිබඳ විස්තරයි. බුද්ධ පරිනිර්වාණය, ශ්‍රී දේහය ආදහනය කිරීම, සර්වඥ ධාතු බෙදීම, දෙවි-බඹ-නර පිරිස්වලින් ලැබූ පූජා ආදිය ගැන සිත් ඇද ගන්න විස්තරයක් මෙහිදී ඉදිරිපත් කෙරේ.

මේ අනුව දම්පේ විජිතරතන හිමියන්ගේ ශ්‍රී ශාකෘමුනීන්ද්‍රාවදන මහාකාවය වර්තමානයේ පහළ වූ මේ ගණයට අයත් කෘතියක් වශයෙන් අගය කළ හැකිය. කාවයයේ සෑම සර්ගයකම අවසානයේ මුල් කවිවලට වඩා වෙනස් විරිතකින් රචිත පද්‍යයක් දක්නට ලැබේ. මේ අතර ඒ ඒ සර්ගවල විවිධ විරිතවලින් රචිත පද්‍ය ඇතුළත් වෙයි. පුර, රජ, විවාහ, දරුවන් ලැබීම ආදී විස්තර ද ඇතුළත් වේ.

පහත දැක්වෙන්නේ විවිධ විරිත භාවිතය පිළිබඳව කතුවරයා දැක්වූ සාමාර්ථ්‍යයයි.

විදි බසින තරුණ	දනා
තැන තැන කෙළිමින්	උන්නා
දක උන්ගේ රුසිරු	මනා
දෙවියන් සැඟවී	උන්නා

පිළිගන්නට මහ	බෝසන්
තුසිතෙන් පොළොවට බැස	ගත්
සුරන් ලෙසට සැරසී	ගත්
සතුටින් ඉපිළේ නර	සිත්

(21, 26 පද්‍ය)

සමස්තයක් වශයෙන් සැලකීමේදී දම්පේ විජිතරතන හිමියන්ගේ මේ කාව්‍ය අංශ කීපයක් යටතේ අගය කළ හැකිය. මෙයින් එකක් නම් බුද්ධ චරිතය දෙස සාම්ප්‍රදායික දෘෂ්ටි කෝණයෙන් ඇත්ව නව දෘෂ්ටි කෝණයක් යටතේ අවධානය යොමු කිරීමයි. මෙහිදී ථේරවාද හා මහායාන යන සම්ප්‍රදායද්වය ගැනම කරුණු දක්වා ඇත. දෙවන කරුණ වනුයේ බුදුසිරිත ඇසුරින් වර්තමාන යුගයේ මහා කාව්‍යයක් නිර්මාණය කිරීමයි. කවියාගේ ප්‍රතිභාව මෙන්ම පාණ්ඩිතය ද ගැන පාඨකයා තුළ ප්‍රසන්න හැඟීම් ඇති වෙයි. මෙසේ සැලකීමේදී ප්‍රතිභාවෙන් මෙන්ම පාණ්ඩිතයෙන්ද පිරුණු කවියෙකුගේ කෘතියක් වශයෙන් ශ්‍රී ශාක්‍යමුනීන්ද්‍රාවදන මහාකාව්‍යය හඳුන්වා දිය හැකිය. මෙබඳු අගනා කාව්‍යයක් රචනා කොට පළ කිරීම ගැන කතු හිමියන්ට පාඨකයාගේ ප්‍රශංසාව හිමි විය යුතුය.

මහාචාර්ය රත්න විජේතුංග
 පීඨාධිපති/ ආදී බෞද්ධ මූලාශ්‍රය අධ්‍යයන පීඨය
 නාගානන්ද ජාත්‍යන්තර බෞද්ධ අධ්‍යයන ආයතනය
 මානෙල්වත්ත, බොල්ලෑගල, කැලණිය

2018 ජූනි මස 5 වැනි දින.

පටුන

පිඳුම	v
අනුමෝදනා	vii
හැඳින්වීම	xi
පටුන	xv
පළමුවන සර්ගය	
පුර වැණුම	1
නරපති වැණුම	4
දෙවිදහ පුර වැණුම	5
දෙවන සර්ගය	
කුමර උපත	9
තෙවන සර්ගය	
ගිහි ජීවිතය	25
සිවුවන සර්ගය	
පෙර නිමිති දැකීම	39
පස්වන සර්ගය	
අභිනික්මන	49
සවන සර්ගය	
දුෂ්කර ක්‍රියා	59
සත්වන සර්ගය	
බුදුබව	69
අටවන සර්ගය	
දහම් දෙසීම	79
නවවන සර්ගය	
කිඹුල්වත් ගමන	93

දසවන සර්ගය

උපාය කෞශල්‍යය103
 (නන්ද තෙර).103
 (සිරිමා නගර ශෝභිනිය).107
 (කිසාගෝතමී)110
 (බේමා)113

එකොළොස්වන සර්ගය

දේශනා කෞශල්‍යය117
 (ධනිය ගෝපාල)117
 (බමුණෙකුගේ පැනයක්)120
 (අග්ගික භාරද්වාජ)122
 (පුක්කුසාති හමුව).124
 (රාහුලෝවාදය).126
 (අභය හමුව).128
 (මාලුඞ්ඛය පුත්තගේ පැනය)130

දොළොස්වන සර්ගය

පුරිසදම්මසාරථී133
 (අංගුලිමාල දමනය).135
 (ආලවක දමනය).140
 (සුවිරෝම හා කරරෝම දමනය).143
 (සච්චක දමනය)144

දහතුන්වන සර්ගය

මහා කරුණා147
 (සෝපාක).147
 (සුනීත).148
 (රජ්ජු මාලා).150
 (පටාචාරා).151
 (අසරණ බමුණා)155
 (දුප්පත් ගොවියා).157
 (හදවතිකා ඇතින්න)159
 (කුසගින්නේ සිටි මගියා).161

(ප්‍රතිගත්ත නිස්ස තෙරුන්) 162

දහහතරවන සර්ගය

 ක්ෂාන්ති 167

 (සුන්දරියගේ දුෂ්ඨකම්). 167

 (විඤ්චා මානවිකා) 172

 (කොසොල් රජුගේ මහා දානය). 175

පහළොස්වන සර්ගය

 පිරිනිවීම 179

ශ්‍රී ශාක්‍යමුනීන්ද්‍රාවදාන මහාකාව්‍යය

පළමුවන සර්ගය

පුර වැණුම

1.	බව දුක නැසූ බුදු හිමියන් හට
නිවනට එකම මග වූ දහමට
කෙලෙසුන් නැසූ සඟ ගණ සිරසින්
බුදුහිමි සිරිත කවියෙන් කියනට	වදිමි
වදිමි
වදිමි
සිතමි
2.	හිම කැටිවලට නිවෙසක් මෙන් වූ
සුදුවන් ගිරි ශිඛර දෙනුවන් මත්
පෙරපර දෙදිග එකලෙස යා කර
ගිරි රද හිමවතයි බෝ ඉසිවර	බැවින්
කරන
තබන
වසන
3.	හිම කැටි දියව එන දිය පළමුව
හිමවන සිසිල දිව රැ නිරතුරු
දැවටි දෙපා මුල පිය සෙනෙහස
දරුවකු මෙන්ය සාකිය ජනපද	රඳන
විඳින
විඳින
සොබන
4.	හිරුරැස් වැදී අලුයම මොනවට
රන් සඵවක් වැටුණු ලෙස ඇතට
හිමගිරි ශිඛර මේ ජනපදයට
මකුටය තමයි නුවරට පළඳා	දිලෙන
පෙනෙන
පෙනෙන
තිබෙන
5.	නොකැළැල් දිය ඇවිත් සිට හිමවන
කැන් කුළ දහම් නිරතුරු අභිසෙස්
හිමවන වෙසෙන ඉසිගණ සිල් ගුණ
ආසිරි පතති මෙම ජනපදයට	දෙසින
කරන
රඳන
සොබන

- 6. උතුරු දෙසින් උස් වී වටකොට
කඳුපෙළ පවුරක්ය සතුරන් මග
වනයෙන් වටව ඇති සුන්දර රජ
සුරැකිව තිබේ හැම කල් හැම
නැගුණ
වරණ
දහන
උවදුරින්
- 7. සල්පිල් දොරින් දොර නිති මිනිසුන්
නෙකවත් රුවන් මිණි මුතු අබරණ
දෙව්ලොව විමන් මිහිබට සේ යැයි
මන්දිර සඳලු තල නෙක තොරණින්
ගහණ
පිරුණ
පෙනෙන
දිලෙන
- 8. කසි සිනිඳු සළ නිරතුරු ගත
සුවද සඳුන් ඇ විලවුන් සුවද
පිච්ච සමන් මල් ගැවසු
තරුණ ලඳුන් හැම දෙන මන් මන්
දරන
දෙන
වරලසින
කරන
- 9. සඳලු තලා මත සිට එබිකම්
සොඳුරු ලඳුන්ගේ සඳ සහ සම
දකින දනෝ බලතිය වී
දොර දොර සඳක් පායා ඇති
කරන
වුවන
මුළාවෙන
නිසාවෙන
- 10. කැත් කුළ දහම ලෙස සටනට
උස් වූ ගතට සම මහතින් යුතු
ජවය බලය හා නිති විකුමෙන්
තරුණ දනන් පුරවර නිති
පුහුණුවන
බැවින
දිනන
සැරිසරන
- 11. රහමෙර තොල ගානු රිසි වූ දන
මිහිඳැති නෙක බොජුන් පුරවාලා
අවන්හලට වැද පිනවති සිතුසෙ
සුරාමතින් ගයතිය සමහරු
තරුණ
තිබෙන
මන
තුටින

12. මත් වූ එකෙක් ගෙන පෙම්වතියගෙ
සිප ගන්නට හදයි යුත් ගතීනේ
විසිවෙන කරකැවෙන ගත නොකළැකි
සිපගති මුතුහරය ඇගෙ ගෙලවට	වුවන
බමන
දමන
බැඳුණ
13. මත් වූ බැවින් කරනා දේ නොම
එකෙක් මුරලියක් දැකින් ගෙන
උස් සර පහත් කොට සර බිඳිමින්
මුවගට සිනා නංවයි දනගේ	හැඳින
වයන
වයන
දකින
14. දිව රැ දෙකෙහි නිති රැකවරණෙහි
ගජ හය සෙනඟ පාබල සේනා
සුරුවිරු කම් පාති නිති සටනට
එබැවින් නුවරු නොදනිති බිය යන	යෙදෙන
සිටින
දිනන
වදන
15. හය කුර ගැටීමෙන් දුවිලි උඩ
අවුරති හිරු කිරණ පොළොවට
ඇතුනගෙ කුඤ්ච නාදය නිරතුරු
කියනු වැනිය මෙනුවර සිරි ජය	නගින
පතිතවන
ඇසෙන
නදන
16. ඕලු නෙළුම් මානෙල් පිපි විල්
නිවයි ගිම් කල දි දාහය ගත
වනගොමු තුළින් සුපිපුණු කුසුමන්
නිබදව හමා එයි සුවදැති මද	වලින
දවන
ගහන
පවන
17. හෙල් වැටි තැනිතලා වනගොමු අතර
ගලනා අනෝමා නදියේ මියුරු
කුල්මත් වෙලා පියඹා යන විහඟ
විසිතුරු රටා වේ සැන්දෑ අහස	මැදින්
නදින්
නදින්
මැදින්

18. අග්නි මරුන් ආදී දෙවියන්
බ්‍රහ්ම විෂ්ණු මෙහෙසුරු හට පුද
සිරිත් ලෙසට දෙවියන් වදිමින්
දෙවොල් බොහෝ වෙයි පුරවර කැනින්	පුදන
කරන
යදින
තැන
19. අගිල් කපුරු නොනිවී දැල් වී
ගිතෙල් සුවද පතුරයි දැල්වෙන
උදේ හවා බමුණෝ දෙවියන්
ගයති වේද ගී පෙර සිට ආ	තිබෙන
පහන
පුදන
ලෙසින
20. සිසු කැල ගුරුන්ගේ සිරිතට ගරු
පිළිවෙත් රකිති ගුරු බස නිසි ලෙස
වේදයෙ අරුත් නිසි ලෙස වටහා
එනමුදු ගයති සුවපෝතකයන්	කරන
රකින
නොගෙන
ලෙසින
21. කපිල වස්තු පුරවැසි සාකිය
තුසිත ලොවින් වැඩි දෙවියන් ලෙස
රජකම සේම ගොවි කම හුරු එක
දිනකර දරු මෙන්ය පුරවර	දනන
රුවින
ලෙසින
බබළවන

නරපති වැණුම

22. පුරයෙහි කිඹුල්වත් සැප සම්පත්
දනෝ විදිති කම් සුව තම සිත්
සක්දෙවි දෙදෙවි ලොව පාලන කරන
නරපති මෙහෙය වන්නේ රට හොඳ | පිරුණ
ලෙසින
මෙන
ලෙසින |
|---|--------------------------------|

23. ඔක්කාක පෙළපතට සිඵමිණක් සේ
කැන් කුලට කිරුළක්ය සියලු තේජස්
සිවු කුලෙහි සියලු දෙන පියකු ලෙස ගරු
නමින් සුද්ධෝදනයි මෙපුර රජකම්	අගන
දරන
කරන
කරන
24. උස් වූ පපුව ජව ඇති සිංහයෙකු
ජව ඇති බාහු කඟපත් දරනටම
තියුණු දෙනෙත් කරුණා ගුණයෙන් ද
විකුම් පාන කය ඇතෙකුගෙ බලය	වගෙයි
අගෙයි
යුතුයි
දරයි
25. ඔද තෙද යුතුව පායන
රට එළි කරන පසළොස්වක
බිය නොහඳුනන වනයෙහි සිහ
පිය සෙනෙහසින් සලකන මහ	දිනිසුරාණෝ
සදාණෝ
රදාණෝ
රජාණෝ
26. දස රජ දහම ඔහු සතු වටිනා
අබරණ ඔටුනු බලන අගනා
බලයට සරි නුවණ රජකුට
රට දියුණුවට තිබූ වටිනා එක	දෙයකි
මිණකි
සිඵමිණකි
දෙයකි

දෙවිදහ පුර වැණුම

27. කිඹුල්වතට සම ලෙස යස ඉසුරු
දෙවිදහ නමින් තව එක පුරවරක්
දනෝ මෙපුර දෙවියන් මෙන් කැඵම්
තම තම රිසිලෙසට බොහො කම් සැප | ඇති
ඇති
ඇති
විදිති |
|--|-----------------------------|

- 28. කෙත්වතු උයන් වතු නෙක කුරුලිය රඳන
 වන ගොමු නිරන්තර මල් ජලයෙන් පිරුණ
 කුරු ලිය පිස හමා එන්නේ මද පවන
 සිහියට ගෙනෙයි දෙවිලොව නන්දන උයන

- 29. පුරවර ලියන්ගේ පිරිවර සහ සරන
 රත්කම් ලෙසින් බබලන සුසිනිඳු වුවන
 මිණුමට ඔබින සේ කළ රන් රුව ලෙසින
 දෙවගන සේ පෙතේ ඇසිපිය දෙක සලන

- 30. කඩු දුනු ශිල්ප හා ඇත් අස් ශිල්ප දැන
 යුධ බිම නිරතුරුව සුරු විරුකම් පාන
 ගත සිත දෙකින් හැඩි දැඩි වූ තරුණ දන
 පවුරක් ලෙස සිටිති දෙවිදහ පුර රකින

- 31. රකිනා පෙර සිටන් ආ කැත් කුල දහම
 සිය දරු රකින පිය යුතු ලෙස දරු පේම
 අබිමන් ගෙනෙන දරනා කිරුළට සේම
 දෙවිදහ රටට මහ රජ විය මහනාම

- 32. පින් ඇති දු පුතුවන් ලබනට පින් පිරුවා
 පින් ඇති දියණුවරු දෙදෙනෙකු රජු ලැබුවා
 රුව ගුණ දෙකින් ලොව හැම අගනන් දිනුවා
 මේ දුවරන් පිය රජු සිත් කුටු කෙරුවා

- 33. බුදු පුත් බිහි කරන්නට පෙරුමන් පිරුවේ
 මහමායා ය රජුගේ දෙටු දුව වූවේ
 බුදු පුත් හදා වැඩුමට පෙරුමන් පිරුවේ
 ප්‍රජාපති රජුගේ පොඩි දුව වූවේ

34. කපිල වස්තු සහ දෙවිදහ පුර
නෑ හිත මිතුරුකම් ඇති වෙනවා
තිබූ කුල සිරිත් ලෙස වැඩිහිටියන්
සරණය වුනා මායා සුදොවුන්	අතර
නිතර
අතර
අතර
35. දඹදිව් තලේ මුළු ජනපද
බල නැණ විකුම් පානට සුදොවුන්ට
නැතියෙන් වෙනත් තරුණන් යුතු ගුණ
ප්‍රජාපති ද පතිනිය විය	සොළොසෙහි ම
සම
දහම
ඔහුගේ ම
36. කපිලවස්තු පුරයට ආ දා
මායා අග බිසව සුරකින පති
නිබදව සුරකිමින් සිල් සහ ගුණ
රට වැසි දනා දරුවන් මෙන් දකියි	සිට ම
දහම
දහම
තම
37. කිඹුල්වතට පායපු ලෙස හිරු
මායා සමඟ සුදොවුන් නරපති
දැහැමින් රකිති නගරය සෘෂිහුගෙ
කිත් යස වැඩෙයි දඹදිව දින දින	කමල
යුවල
කපිල
පතළ
38. සරා සඳවන නැගී එන සඳ සිනා සී ගෙන
වළා ගැබ බිඳ පිපී විසිරෙන පුන් සඳේ කැලුමන්
ඇගේ පින්බර වුවන දුටු දන ඉපිළ යන්නේ සහ
කිඹුල්වත් පුර සියලු දන මන සතුටු කෙරුවා ඇය	පෙරපසේ
ලෙසේ
තොසේ
මෙසෙ

දම්පේ විජිතරතන හිමියන් විසින් රචිත
ශ්‍රී ශාකාමුනීන්ද්‍රාවදාන මහාකාව්‍යයේ
පුරවැනුම් නම් වූ පළමුවන සර්ගය නිමි ❦

දෙවන සර්ගය කුමර උපත

<p>1. මායා පැමිණ දින සති මාස ද
කිඹුල්වතට තව බොහෝ සම්පත්
පින්බල ඇගේ තව තව වැඩෙමින්
රට වැසියනගෙ සෙනෙහස දින දින</p>	<p>ගෙවුණා
ලැබුණා
තිබුණා
වැඩුණා</p>
<p>2. කිරුළ දරන්නට කුමරෙකු නැති
තරමක පසුතැවිල්ලෙනි මහ රජ
නැකැත් සතර දත් බමුණන්
පියෙකු නොවන්නට ඇති තතු</p>	<p>සොවිනේ
ඉන්නේ
කැඳවන්නේ
විමසන්නේ</p>
<p>3. නැකත් ගණන් කර උන් හැම
සැකක් නැතිව මහ දේවිය ගැබ්
දුකක් සිතේ මහරජ නොම කර
වෙසක් ගෙවී දෙපොහොයකින් එය</p>	<p>පවසන්නේ
ගන්නේ
ගන්නේ
වෙන්නේ</p>
<p>4. මෙයතර පුදුම කොලහලයක්
දෙවියෙක් ලොවට බැස මේ ලෙස
බොහෝ කල් නොගොස් බුදුවරයෙක්
බුදු හිමි දකිනු රිසි අය පින් කර</p>	<p>ඇතිවෙන්නේ
පවසන්නේ
ඉපදෙන්නේ
ගන්නේ</p>
<p>5. බුදුවන මහසතුන් උපදින තුසිත
මේ ලෙස බුද්ධ කෝලාහල හඬ
බුදුබව ලබන්නේ කවුරු ද මිනිස්
කියමින් සොයන්නට විය මුළු තුසිත</p>	<p>පුරේ
පැතිරේ
පුරේ
පුරේ</p>

6.	තම මව කර තබා සතියක්
පුත නුඹ බුදුවෙයන් මතු දින
මවගෙන් පළමු බුදුවෙන විවරණ
බෝසත් වෙන්න කප් සුවහස් පින්	පිහිනාලා
පවසාලා
ලබලා
පුරලා
7.	රඹකැන් නුවර මඩ වගුරක
බුදු හිමියන්ට ඒ දණ්ඩක් සේ
දීපංකර බුදුන් පාමුල වැද
සුමේධ ලෙසින් බුදුවන විවරණ	දිගාවෙලා
සදලා
වැටිලා
ලබලා
8.	සාරා සැකි කප් දහස් පෙරුමන්
ඇස් ඉස් මස් ද ලේ අඹුදරු දන්
දන් සිල් ආදි සමතිස් පෙරුමන්
අවසන් අත් බවේ වෙසතුරු ලෙස	පුරලා
දීලා
පුරලා
ඉඳලා
9.	මඟුලැතු දනට දී මිහිකක
දරුවන් පුදා මුළු පොළොවම
පතිතිය දුන්නෙ මිහතල කම්පා
තෙවරක් මෙසේ දන් දී පෙරුමන්	සොලවාලා
ගුගුරුවලා
කරලා
පුරලා
10.	දැහැමෙන් නැවත රටදැය පාලන
සමතිස් පෙරුම් ගුණදම් නොඅඩුව
වෙසතුරු බවෙන් සිහි යුතුවම
තුසිතයෙ වසයි බුදුවන්නට කල්	කරලා
පුරලා
නික්මීලා
බලලා
11.	සිස් නොව පිරු සමතිස් පෙරුමන්
තේජස් ඇතිව බබළන දෙවි අත්
සිහියෙන් බවුන් වඩනා බෝ සත්
රැස් වී මෙලෙස අයැදීමක් සිදු	බලෙනී
බවෙනී
පෙනුණි
කෙරුණි

දෙවන සර්ගය

කුමර උපත

12. නිදුකාණනේ දැන් කාලය එළඹ
නික්මී යන්න මේ පුරවරයෙන්
තුන්ලොව සතුන් දුක් ගින්නෙන් වෙළී
බුදුබව ලබා ගොඩ ගනු මැන සියලු	ආත
තුසිත
ආත
සත
13. බෝසත් ඔවුන්ගේ ආරයුම
තුසිත පුරෙන් නික්මෙන්නට
පස් මහ විලෝකනයෙන් ලොව
කාලය දේශ කුල මව් ආ	පිළිගන්නේ
සැරසෙන්නේ
බලමින්නේ
විමසන්නේ
14. පරම ආයු බොහෝ වැඩි වී ආති
අනියත දහම වටහා දෙනු බැහැ
සියයට අඩුව ආයුෂ පිරිහුණු
වැඩි වැඩියෙන් නැමෙන්නේ සිත	කලට
සොඳට
කලට
රාගයට
15. එකසිය විසි වයස් ආයුස ආති
බුදු වන්නට සුදුසු කාලය බව
දඹදිව සියලු බුදුවරු උපදින
එහි ආති කිඹුල්වන උපදින්නට	බැවිනි
දැනුණි
බැවිනි
සිතුණි
16. කැන් කුල බමුණු කුල ආදී සිවු
බමුණන් රජවරුන් මෙයතර
බුදු බව ලද ද උස් විය යුතුමැයි
කවුරුත් අසති හොඳ නම් ඉපදුණු	කුලය
උස් කුලය
කුලය
කුලය
17. කැන් කුල'තර උසස් විය සාකිය
සඳමෙන් කලා පිරෙනා යස ආති
බලයට සදිසි යහගුණ දම් රැකි
මෙලෙසින් බලා තෝරාගන්නා	කුලය
කුලය
කුලය
කුලය

18. පණමෙන් සිතා රජු වෙත පතිදම්
ආගෙ සීලයට සම නැත තව කෙනෙකු
සුදු පියුමක් වගේ නිකැළැල් වූ
පින් පිරු මාය මවු ලෙස තෝරා	රකින
වෙන
බැවින
ගැනිණ
19. ඇසළ අහසෙ පුරහඳ පායා
පින්බර උතුම් පසළොස්වක පොහොය
තුසිතෙන් නික්ම මනුලොව උපදින
රැස් වූ දේව ගණයා හට දෙයි	නගින
දින
ලෙසින
පිළිණ
20. නිවිලා වෙසක් සඳ දෙමසක් ගෙවුණු
පිරිලා ඇසළ සඳ අහසේ පෙනෙන
එකලා කෙළිති පුරවැසියෝ සියලු
මෙකලා මඟුල් සිරි උසුලයි තැනින්	තැන
දින
දෙන
තැන
21. විදි බසින තරුණ
තැන තැන කෙළිමින්
දැක උන්ගේ රුසිරු
දෙවියෝ සැඟ වී	දනා
උන්නා
මනා
උන්නා
22. තරුණ අනගි කොමළ
පළඳා අබරණ
සරසා අඳුනින්
ඇවිදින්නේ ලැසි	ලඳුන්
සොබමන්
දෙනුවන්
ගමනින්
23. එකෙක් ගසන බෙර
එකෙකුගෙ විණා
එක් වූ වස් දඬු
අඟනෝ නටතිස	තාලෙට
නාදෙට
රාවෙට
සතුටට

දෙවන සර්ගය

කුමර උපත

24. මොනවට සැරසුණු
මිහිරට ගයනිය
අසමිත් ඔවුනගෙ
දරුවෝ කෙළිනිය	ලන්දු
සින්දු
සින්දු
පන්දු
25. සල්පිල් දොර දොර
මිහිරි අහර
අනමිට හිඟ නැති
දිව පිනවයි	ඉදන්
වළඳමින්
දනන්
මදුවිතින්
26. පිළිගන්නට මහ
කුසිතෙන් පොළොවට
සුරන් ලෙසට
සතුටින් ඉපිළේ	බෝසන්
බැසගන්
සැරසිගන්
නරසින්
27. ඇසළ උළෙල මේ ලෙස අහිමන්
පවතියි නුවරු සතුටින් කෙළිනා
රජ මැදුරෙහිද රැඟමින් වැයුමින්
ඇළලී ගියා උත්සව සිරියෙන්	ලෙසට
කලට
යසට
සොඳට
28. මහමායා බිසව උදයෙම නා
අබරණ ඉවත ලා පොරවා සුදු
ගත සිත යොමු කරන් පිරිසිදු
දවසම ගත කළා සිත යොමු කර	සොඳට
පාට
සීලයට
පිනට
29. දන් දී දුගීනට සෙනෙහැති මවක
පුදකර පැවිදි උතුමන් උවැසියක
දෙවියන් පුදාලා බැතිමතියක
දන් පින් වලට දවසම කැප කර	ලෙසින්
ලෙසින්
විලසින්
සනොසින්

30. මෙලෙසින් ගෙවා මුළු දවසම
එනමුත් සතුටු සිත් යුතු ඇ පිනින්
නා පිරිසිදුව නිමවාලා කිස
යහනට ගියා නිවනුව කය	වෙහෙසකර
බර
අහර
විඩාබර
31. නිදනා සඳෙහි ඇය යහනෙහි
කැළුම් විහිදුවයි පියුමක් බඳු
සුවඳ දියෙන් නා පිරු
දෙවඟන මෙන් පෙනෙයි සුරලොව සිට	දකුණැලෙනී
වුවෙනී
වරලසිනී
පැමිණි
32. පෙරුමන් පිරුවෙ බුදු කෙනෙකුට මව
තව මොහොතකුයි එම පෙරුමන් පල
සිහිනය දිගේ එන බුදු පුතු
සුදානමින් ඇය විය නින්දට	වෙන්න
දෙන්න
පිළිගන්න
යන්න
33. දෙවඟන ලෙසින් යහනෙහි සැතපෙන
තුසිත පුරෙන් මහසත් නික්මෙන
දුටුවා සිහිනයක් ලොවටම දෙන
සිහිනෙක ලෙසින් බෝසත් එයි මවු	කලට
කලට
සතුට
කුසට
34. සතර වරම් දෙව්වරු විත් සතර
උරමත තබාගෙන සයනය සතර
හිමාලයට ගෙනගොස් දෙව්ලියක
තැබුවා අනවතත් විල ළඟ සුරැකි	දෙසින්
පසින්
ලෙසින්
ලෙසින්
35. නන් අබරණ සිනිඳු සළු පිළි ඇඳ
සුකොමල දේවතාවියෝ යුත් දිව
දේවිය වාසිකර මණ්ඩපයක
පටන් ගනිති නාවනු වස් පැන්	පැලඳ
සුවඳ
සුවඳ
සුවඳ

<p>36. උලා කොකුම් වන්දන හා සුවඳ
අනෝතන්න විල පිරිසිදු සිසිල්
නහවා දේවි දරුවකු සේ
අන්දති සිනිඳු සළ ගෙන ආ සුර</p>	<p>සමන්
දියෙන්
පරිස්සමෙන්
ලෝකෙන්</p>
<p>37. අන්දා සිනිඳු සුසිනිඳු සළපිළි
පළඳා මුතු මැණික් හා රන්
ගල්වා සුවඳ දිය ගෙන ආ දෙවි
ඔසවා ගොසින් තැබුවා මත රන්</p>	<p>සොබන
ආබරණ
ලොවින්
යහන</p>
<p>38. මල් වට්ටියක් ලෙස සඳ පායා
විල්වල කුමුදු මොනවට පිපිලා
සඳකැන් දියෙන් හිමගිර තෙමිලා
පිස මල් සුවඳ පවනක් හමමින්</p>	<p>තිබුණා
තිබුණා
තිබුණා
තිබුණා</p>
<p>39. සුදු සඳ දෙසින් සුදු ඇත් පැටවෙක්
සුදු දළ යුවල සඳ කැළමෙන්
හොඬයෙන් සුදුම සුදු තෙළුමක් ගෙන
අහසින් ටිකෙන් ටික පොළොවට ලං</p>	<p>එන්නා
බබළන්නා
එන්නා
වෙන්නා</p>
<p>40. පැටවා රිදී පර්වතයට බැස
එතැනින් ඇවිත් රන් පව්වට නැග
ඉන් බැස ඇවිත් සයනය ලඟ
දේවිය නිදන ඇඳ වට තෙවරක්</p>	<p>ගන්නා
ගන්නා
නවතින්නා
යන්නා</p>
<p>41. තෙවරක් යහන වටකොට පැදකුණු
යහනේ එක් පසෙක නැවතී සිට
රුවන් විමානෙට පිවිසෙන ලෙස
දේවිය කුසට පිවිසුණි සිහි</p>	<p>කරලා
බලලා
පාලා
එලවාලා</p>

<p>42. දකිමින් සුඛ සිහින දේවිය
තරුපති සැඟව දිනපති සිහසුන
විල්වල පියුම් සතුටින් විකසිත
විහඟුන් ගයන ගීයෙන් ලොව</p>	<p>සැතපෙන්නේ
ගන්නේ
වෙන්නේ
පිබිඳෙන්නේ</p>
<p>43. දේවිය සතුටු සිත් යුතුවම
ගත සිත දෙකම සතුටින් ඉපිළි
මහරජු දකින්නට ඉවසිලි නැති
වහ වහ ගොසින් සිහිනයෙ තතු</p>	<p>පිබිඳෙන්නා
යන්නා
වෙන්නා
පවසන්නා</p>
<p>44. සිහිනය ඇසු රජු තරමක් බිය
රට විපතකට පත් වේ දැයි
සිහින පලාපල අසනට රිසි
සිහින සතර දත් බමුණන්</p>	<p>වෙන්නේ
සිතමින්තේ
වෙන්නේ
කැඳවන්නේ</p>
<p>45. ඇදුරනි පිනැති කරුණාවෙන්
දේවිය දුටුව සිහිනයෙ තතු දැන
කැමතියි රටට සුඛ අසුඛ ද දැන
පින්වත් ගුරුනි සිහිනය පහදා</p>	<p>අහගන්න
ගන්න
ගන්න
දෙන්න</p>
<p>46. තම තම උගත් දෙය ඇතැමුල සේ
බමුණන් සිහින පල මේ ලෙස
සුඛ සිහිනයකි දරුපල ඇති බව
උතුම් පුතෙකු හට ඔබ පියතුම</p>	<p>දන්නා
පවසන්නා
පෙන්නා
වෙන්නා</p>
<p>47. කැත් කුලයට පමණක් නොව තුන්
උතුම් පුතෙකු දේවිය ගැබ් ගත්
බමුණන් කී සිහින විසඳුම ඇසු
සතුටින් ඉපිල රජු සිට ගති එක</p>	<p>ලොවට
බවට
කලට
වරට</p>

දෙවන සර්ගය

කුමර උපත

<p>48. මෙපුවත ඇසූ රජ මැදුරම
එහෙ මෙහෙ දුවති ඔවුනොවුනට
මහ මැති ඇමති සිටු දන ඇ
රජු මුණ ගැසී සුබ ආසිරි</p>	<p>සතුටින්නේ
පවසමිනේ
කලබලිනේ
පවසන්නේ</p>
<p>49. කණ කණ ගොසින් මෙ පුවත පළවිය
රජ සිටු මැදුරු දුප්පත් පැල්පත්
ජනයා අසා සතුටට පත්වන
මහ මග රැස්ව නටමින් ගයතිය</p>	<p>ඇත
දසත
පුවත
ගීත</p>
<p>50. බුදුපුත් කුස දරන දේවිට
තව තව වැඩි උනා ගෞරව
බුදු කෙනෙකුන්ට මව වන ඇය
සිල් ගුණ තව පුරන්නේ දවසක්</p>	<p>පින්සාර
සත්කාර
පින්කාර
නැර</p>
<p>51. ලෝ දම් ලෙසට බෝසත් මව සිල්
දේවිය රජු කෙරෙහි තව පතිවත්
අන් පුරුෂයන් වෙත සිත් නොයවන
දන් පින් කරන්නට නිරතුරු සිත්</p>	<p>ඇත්ති
ඇත්ති
ඇත්ති
ඇත්ති</p>
<p>52. බෝසත් මනා සිහියෙන් මව් කුස
රන් දෙවොලක දෙව් රුව මෙන් වැඩ
දින සති මාස ලෙස කාලය
වෙසක් සඳ කලා පසළොස</p>	<p>ඉන්නේ
ඉන්නේ
ගතවෙන්නේ
පුරවන්නේ</p>
<p>53. මායා උපන් ගෙය ඇත්තේ
මාපිය නෑසියන් ඉන්නෙත්
කුලගුරුවරුන් වැඩ ඉන්නෙත්
දරුවා ලබන්නට යායුතු</p>	<p>දෙව්දන ය
දෙව්දන ය
දෙව්දන ය
දෙව්දන ය</p>

- 54. සුදොවුන් රජුට ඇය මේ බව
දෙවිදහ යන්න රජුගෙන් අවසර
ගමනට අවැසි සියලු ම දේ සිදු
මහ පෙරහරින් දෙවිදහ යන්නට
පැවසුවා
ලැබුවා
කෙරුවා
වූ වා
- 55. අසරු සෙනඟ පෙරහර පෙරටුව
කුඩ කොඩි සේසත් ද එහි දෙවනුව
කපිල වස්තු පුර අභිමන්
පන්සියයක් පමණ ඇත් සේනා
යන්නේ
යන්නේ
කියමින්තේ
යන්නේ
- 56. පිරිවර ලඳුන් පන්සියයකි
අමතර තවත් පන්සියයකි
සුරවිරු සෙබළු දහසකි
මැණික් එබූ රන් දෝලාවකි
දේවියට
සේවයට
රැකවරණයට
යන්ට
- 57. පෙරහර මෙසේ දෙවිදහ පුර වෙත
පෙර මග සුබ නිමිති බොහෝ සේ
මග දිග රන් තොරන් තැන තැන
රන් පුන් කළස් පෙර මග තව
යන්නේ
හමුවෙන්නේ
ඉදිවෙන්නේ
සරසන්නේ
- 58. මී අඹ මලේ රොන් සුවදට ඇදී
මී මැස්සන්ගෙ ගුමු නද මග දිග
විහඟ ගීත නද සමඟින් පාව
මහමායාට ආසිරි ගී ගයන
යන
ඇසෙන
එන
මෙන
- 59. දඹ ගස් දොඩම් ගස් මල්පල
පාරට බරව ඇත අතු ඉති
බෝසත් පුතුන් තම කුස තුළ
යන දේවියට ආසිරි පතනවා
දරාගෙන
නවාගෙන
දරාගෙන
මෙන

60. මහ මග දෙපස වන රොදවල සෙමෙර
දුව පැන නටන්නේ සමඟින් ඕලු
බිය වී සැඟව සිටිනා සුදු හා
පැන පැන දුවන්නේ තුටු කර දුටු	මුවන්
මුවන්
පැටවන්
දුටුවන්
61. කිරි වැද පැසි රන් පැහැ වී එන
යුතු කෙත් නැහැවිලා හිරුගේ රන්
කුඹුරේ වැඩට ජීවිත ගෙවනා
දුටු දන සිතට නිතරම දෙන්නේ	ගොයමයි
කිරණයි
ගවයොයි
සතුවයි
62. සිතල හිමාලය දිය කර ගෙන
කපිලවස්තු සීමා සලකුණු
සුන්දර නදිය මග දිග තැන තැන
රිදී පටක් සේ වන ගොමු මැද	ගලන
කරන
පෙනෙන
වැටුණ
63. මග දිග අසිරි සිරි මේ ලෙස
දේවිය රුවන් දෝලාවෙන්
පිටතට මදක් එබිකම් කර
සොඳුරු මනා සල් වනයක්	පෙනෙන්නා
වඩින්නා
බලන්නා
දකින්නා
64. කපිලවස්තු සහ දෙවිදහ අතර
ලුම්බිණි නම් ගමක් පිහිටා තිබෙයි
එහි සල් වනය පිනවයි ජන මන
දේවිය සිතයි එහි රැඳෙනට කලක්	මැද
සොද
නිබද
මද
65. ඇය සිත් පරිදි උයනේ ඔබිනොබ
නැගණිය ප්‍රජාපති ඇය සමඟින්
දෙවිලියො මෙන් සොඳුරු මේ සොයුරියො
උයනට තවත් සිරියාවක් ගෙන	යන්නා
උන්නා
දෙන්නා
දුන්නා

66. සුපිපි කුසුම් ගැවසී ගත් රැක්
සීත සුනිල් දිය උතුරන
රතු සුදු නෙළුම් පිරිලා ඇති
දන මන පිනන විහඟුන්ගේ ගී	වලිනී
විල්වලිනී
විල්වලිනී
නදිනී
67. සුසැදුණු උයන තුළ මද නල
තැන තැන සුසැදි සාලා ගිම්
නැමට කදිම සීතල දිය
උයනේ සොඳුරු බව කදිමට	හමන්නේ
නිවන්නේ
තිබෙන්නේ
පෙනෙන්නේ
68. උයනේ පොකුණුවල සීතල සුනිල
නාගත් දේවි උයනේ තව නිවයි
මෙයතර දකියි ඇ සල්ගොමු පිපි
නෙලනට මලක් සල් අත්තක් අදියි	දියෙන්
ගිමන්
කුසුමන්
සෙමෙන්
69. දරුවා ලබන්නට කල් එළඹී
ඒ බව මාය දේවිට හොඳ හැටි
ප්‍රජාපතිට ඇය ඒ බව
ප්‍රසූතියට කටයුතු පිළියෙල	තිබුණා
දැනුණා
පවසන්නා
කෙරුණා
70. රිදී ගුහාවක සිටි සිහරදකු
රන් විමනක වැඩසිටි දෙවියකු
කුමරුන් බිහි වුනා සිහි ඇති සිහ
තුන් ලෝකයම කුල්මත් කර මනා	ලෙසින්
විලසින්
විලසින්
ලෙසින්
71. පළමුව දෙවි බඹුන් දෝතින්
දෙවනුව ඇමති මැතිවර දෝතින්
කුමරුන් කිරි මවුන් දෝතින් බැස
පියවර හතක් පියුමන් මත	පිළිගන්නේ
ගන්නේ
ගන්නේ
ඇවිදින්නේ

දෙවන සර්ගය

කුමර උපත

72. "මම වෙමි උතුම් මිනිසෙක් මේ කුන්
නොකරමි යලිත් ආලය
සිඳලමි බැමි සසර කියනෙමි මග
මින් මතු නැවත බවයක් ඇති නොවේ	ලොවට
සංසාරයට
සැමට
මට
73. මෙලෙසින් උදම් වැකියක් නොබියව
සියලු දෙනාගේ සොම්නස වැඩි
මෙ පුවත ඇසූ සුදොවුන් රජු තුටු
සිය පුතු බලන්නට ලුම්බිණියට	කිවුවා
කෙරුවා
වූ වා
ආවා
74. දෙවිදහ ගමන ලුම්බිණියෙදි නිම
මව සහ පුතා කැඳවන් ආපසු
කිඹුල්වතම සතුවින් ඉපිළි
මව සහ කුමරු පිළිගන්නට	වූ වා
ආවා
යනවා
සැරසෙනවා
75. මෙපුවත අසා නොසතුවු වන්නෝ
නටමින් ගීත ගයමින් තුටු වෙති
මග දිග තබා මල්දම් එල්ලූ
සුවඳ දියෙන් උනුනට ගහගති	කවුරු
නුවරු
පුවරු
නුවරු
76. මාළිග සඳලු තල නෙක මල්වලින්
කුමරුගෙ මුහුණ දැක ගන්නට සැදී
මව සහ කුමරු රන් විමනට වැඩම
බෝසත් උපත තවුසෙක් දිවනෙතින්	හැඩයි
සිටියි
කරයි
දකියි
77. උපන් නැකත බලවත් බව දුටු
කුමරුන් බලන්නට මැදුරට යයි
මහරජ පිළිගනියි ආ දේවල
ගුරුනට පෙන්වන්න පුතු ගෙන එයි	තවුසා
විගසා
තවුසා
සරසා

78. පුතු ගෙන ඇවිත් රජු ගුරුනට
සුදු හංසයකු මත රකු පියුමන්
බෝසත් දෙපා ගුරුවර හිස මත
ඉන්පසු කිසිත් නොසිතූ දෙයකුයි	වන්දන්තේ
ලෙසින්තේ
රුදුණේ
වෙන්තේ
79. කුමරුන් ගත ලකුණු දුටු දේවල
බෝසත් පා වදිසි සිරසින් ගෙන
බුදුවන ලකුණු බිලිඳුන් ගත තිබෙන
හසරැලි නගා ඇඳුවා මේ ලෙස	තවුසා
සකසා
නිසා
පවසා
80. එකත් ලෙසට මොහු මතු දින
සැකක් නැති නිසා මා හසරැලි
බුදුරුව දකින්නට එදිනට මා
දුකක් නිසාවෙන් දෙවනුව මා	බුදුවෙනවා
පැවා
නැතුවා
ඇඳුවා
81. කුමරුට නම් තබන්නට දින වෙන්
බමුණු ගුරුන් රජ මැදුරට
අහරින් සිනිඳු සළ පිලියෙන් පුද
කුමරුන් සහා මැද රන් යහනේ	කෙරුවා
ගෙන්වනවා
කරවා
තැබුවා
82. බමුණන් කුමරු ගත සලකුණු
දෙතිසක් මහ ලකුණු ඇති බව
මෙවන් ගත ලකුණු සහිතව
සක්විති පදවි හෝ බුදුබව	බලන්නා
දකින්නා
සිටින්නා
ලබන්නා
83. එකසිය හතක් බමුණන් මේ ලෙස
සක්විති රජකු හෝ බුදුවන බව
වයසින් බාල බමුණා වෙන ලෙස
බුදුබව ලබන බව සහතික ලෙස	බැලුවා
කීවා
බැලුවා
කීවා

දෙවන සර්ගය

කුමර උපත

84. ලෝකෙට යහපතක් ම ය සිදු
සිද්ධාර්ථ නම එබැවින්
පෙළපත උතුම් ගෞතම වන
සිද්ධාර්ථ ගෞතම යැයි	කරන්නේ
තබන්නේ
බැවින්නේ
කියන්නේ
85. කුමරුන් ඉපිද සතියක් ගත වී
ඉන්පසු කිසිවෙකුත් නොසිතුවක්
සතුටට පසුව දුක එන බව
මායා දේවී ලෙඩ වී යහනට	යන්නා
වෙන්නා
පෙන්වන්නා
වැටුණා
86. රෝගය ඇගේ බලවත් වී ආ
කරනට කිසිත් පිළියම් තව නැති
ලොව ඇති සියලු දේ අනියත වන
දේවිය ගියා පිට වී මේ අත්	බැවින්
බැවින්
බැවින්
බවෙන
87. සතුටින් සිටිය නගරය සෝකෙන්
රන් මල් රිදී දම් හැම ගැල වී
සැමගෙම ගතට සුදු පිරුවටයක්
මායා සිරුර දවලා ගිනිදැල්	වෙළුණා
වැටුණා
වැටුණා
නිවුණා
88. කාලය පසුව හෙමිහිට ගත වී
කුමරුට කිරි මවක සොයනට
ප්‍රජාපතිගෙ සිත සෙනෙහස
කිරි මවු ලෙසින් බෝසත් පුතු	යන්නේ
සැරසෙන්නේ
පිරෙන්නේ
රකින්නේ
89. කාලය ගෙවී යද්දී වප් මස
දන මන නැවත සතුටින් බොහො මත්
සීසැමේ උළෙල ලඟ ලඟටම
රජු සහ පිරිස මේ උළෙලට එක්	ලැබුවා
වූ වා
ආවා
වූ වා

90. තෙද බල විකුම් දරනා උස්
රනින් සැදූ නගුලක් අත
මහරජ කෙතෙහි සී සාමීන්
නගරයෙ ප්‍රීති උත්සව සිරි	කයින්තේ
දරන්තේ
සිටින්නේ
තිබෙන්නේ
91. මෙහෙ කරනා ලදුන් ළඟ සිට
තබලා කුමරු පලබර දඹ ගහක්
රිසි වූ බැවින් උත්සව සිරි
පිට වී ගියා කුමරුන් සතපා	කුමරුන්ට
යට
දකින්නට
සොදට
92. කුමරු නැගිට වටපිට ඇස
කවුරුන් නොමැති බව කුමරුට
සසරෙහි පුරුද්දක් මතු වී
බවුන් වඩන්නට කුමරුන්	යොමන්නේ
පෙනෙන්නේ
තිබෙන්නේ
සිතන්නේ
93. එන විට නැවත පෙරලා
කුමරු වැඩ සිටියි කර
විස්මය පත්ව රජු අහලා පුවත
දමලා නගුල වහ වහ ආවේය	සේවිකාවන්
භාවනාවන්
මෙවන්
දුවන්
94. බවුන් වඩා දැහැනට සම
කුමරු පලක් බැඳ අහසේ
පියරජු සියලු මේ දේවල්
දෙවනුත් පුතුට දණ ගහලා	වදින්නේ
සිටින්නේ
දකින්නේ
වදින්නේ
95. වළා ගැබින් නික් මී එන පසළොස්වක පුර හඳ
කලා පිරෙන සුදු සඳැස් කැලුම් දිදී නැග එන
නෙළුම් විලේ සුදු පියුමන් හිරු එළියෙන් පිපෙන
සැමගේ ආදර ලබමින් ළදරු කුමරු වැඩෙයි	සේ
සේ
ලෙසේ
මෙසේ

දම්පේ විජ්‍යානන්ද හිමියන් විසින් රචිත
ශ්‍රී ශාකාමුනීන්ද්‍රාවදාන මහාකාව්‍යයේ
කුමර උපත නම් වූ දෙවන සර්ගය නිමි

තෙවන සර්ගය ගිහි ජීවිතය

<p>1. ඉර හඳ අනුව කාලය ගෙවෙමින්
ළදරු කුමරු ටික ටික ළමයෙකු
ගුණ දම් බොහොම හොඳ හැටියෙන්
හැමටම වඩා ප්‍රඥාවෙන්</p>	<p>යනවා
වෙනවා
අදහනවා
බබළනවා</p>
<p>2. මිතුරු ලෙසින් හැම දෙනට ම
කරුණා සිතින් සැමට ම සහනය
මෙන් සිත සියලු ප්‍රාණින් වෙත
ගුණ නැණ දෙක නිසයි කුමරුන්</p>	<p>සලකන්නේ
දෙන්නේ
සදමින්තේ
බබළන්නේ</p>
<p>3. දෙවිදන් දිනක දුන්නෙන් හල හි
බිම ඇඳ වැටුණ එක් විභගෙක් ගිය
සිදුහත් සතා මුදවාලා හි
සුවපත් කළේ කරුණාවෙන් යුතු</p>	<p>පහරින්
නුදුරින්
පහරින්
අදරින්</p>
<p>4. යුක්තිය පිණිස දෙවිදන් රජු වෙත
පසු දින රජ සබේ දී එය
වූදිනයෙකු ලෙසට සිදුහත්
සුව වූ හංසයාව ද එහි</p>	<p>යනවා
විමසනවා
කැඳවනවා
ගෙනියනවා</p>
<p>5. තම හි සර පහර වැඳ හංසය
එනිසා තමන්ටයි හිමි වෙන්නට
බොහො අය දෙවිදන්ගෙ තර්කය
එනිසා දෙවිදන්ට හසු දෙන්නට</p>	<p>වැටුනා
ඕනා
පිළිගන්නා
ඕනා</p>

<p>6. සිදුහත් එවිට ආසනයෙන්
තර්කයකින් එම තීරණ
"සුරකින අයට දිවි හිමි විය යුතු
නසනා අයට කෙලෙස ද හසු හිමි</p>	<p>නැගිටින්නේ
බිඳ ලන්නේ
වෙන්වේ
වෙන්වේ</p>
<p>7. සිදුහත් කී දේට හැමදෙන එකඟ
හංසය නැවත සිදුහත්ට ම අයිති
සහා ගැබෙහි එවෙලෙහි සිටි සියලු
ඔහුගේ ගුණ නුවණ පිළිබඳ කතා</p>	<p>උනා
උනා
දෙනා
උනා</p>
<p>8. රජකම ලබා ගන්නට ඉන්නා
ශිල්ප ඉගෙන ගත යුතු වෙයි වෙතින්
එබැවින් කැඳවලා සාකිය කුලේ
ශිල්ප උගන්වන්නට දුන්නේය</p>	<p>කුමරු
ගුරු
ගුරු
ගරු</p>
<p>9. ගුරු බස පිළිගනී නොරිදා සිත
කලට නියම වැඩ නිමවයි දුන්
ගරු සිත් ඇතිව කුමරුන් උගනී
එනිසා සියලු දේ කියලා දෙයි</p>	<p>ඇදුරු
ඇදුරු
අකුරු
ඇදුරු</p>
<p>10. කැත් කුල දම් සිරිත් රජවරුනට
වැඩිකල් නොයා උගනී ගුරු
මානව දහම් සහ පාලන විධි
දැන ගන්නා කුමරු කෙටි වූ</p>	<p>තිබෙන
උපදෙසින
තිබෙන
කාලෙකින</p>
<p>11. නීතිය මනා ලෙස කුමරුන් දැන
ඉතිහාසය වේද මැනවින් දැන
සියලුම කලා කුමරුන්ගේ සිත්
සංගීතය මනා ලෙස පුහුණුව</p>	<p>ගත්තා
ගත්තා
ගත්තා
ගත්තා</p>

12. බෙර පද වයන්තට කුමරුන් බොහෝ
විණාවට ඊටත් වැඩියෙන්
වස් දඬු වයන්තට වැඩි වැඩියෙන්
මේ හැම කලාවම කුමරුට නම්	දස්සයි
සුරයි
කැමතියි
පුහුණුයි
13. කුමරුන් සමත් වූවේ
ඔහු තව කැමති විය සිතුවම්
ඇඳි සිතුවමක මුව පැටවෙකු දුටුව
අයෙක් සිතති ඒ රුව පණ ඇති	සංගීතයට
ඇඳීමට
විට
ලෙසට
14. ඉගෙනුම සඳහ මුළු දවසම ගත
ලද ඉසිලුවෙදි කිරිමව් කුරුලට
මව් ඇකයේ ඉඳන් සුරතල් බස්
කුමරුන් සැනසුවා ඇගෙ සිත සහ	කරන
දුවන
දොඩන
සවන
15. කිරිමව ප්‍රජාපති කුමරුන් ගෙන
කුරුලේ හොවන් කවි ගී මුමුණයි
ඒ හඬ දිගේ සෙනෙහස ගලනා
ඇ කුරුලේ ම කුමරා විය	ලඟට
ඔහුට
කලට
නිදන්තට
16. මව් සෙනෙහසේ අඩුවක් නැහැ
පිය සෙනෙහස ද වැඩි වැඩියෙන්
වේද සතර ඡන්දස් ඇ දන්
කුමරුන් පටන් ගන්නා අවි	දැනෙන්තට
කුමරුන්ට
සොඳට
පුහුණුවට
17. දුන්නක් අරන් ඊතල අමුණා
දුවනා අසකු මත රැඳ වූ
විදිනේ යාර සිය ගණනක් දුරින්
කුමරුන් සමත් විය ඊතල	එයට
එල්ලයට
සිට
විදින්නට

18. කඩුවක් අරන් පැන බඹ දහසක්
එහි රැඳී අඹය ගෙන කඩුවේ
සම ලෙස කපන'යුරු හුරු විය මනා
කෙටි කලකින් සමත් විය කඩු	උඩට
මුවානට
කොට
හරඹයට
19. කෝපව ගිගුම් දී හොඬ ඔසවා
සව් බල ඇතෙකු එන කුමරුගෙ
හොඬයෙන් අරන් දමනේ ඒ ඇතු
කුමරු සමත් විය අලි ඇත්	උඩට
ඉදිරියට
බිමට
දමනයට
20. ජව ඇති අසෙකු හැකි වේගෙන්
දූවිලි නගා වායුව මෙන් යන
පියවර නොවරදා අසු පිට
හැකියෙන් සමත් විය ඔහු අස්	දුවන්නට
කලට
නගින්නට
දමනයට
21. ශිල්ප සතර තව තව මැනවින්
කුමරු දැන උගෙන ගුණ නුවණින්
ජව ඇති කුමර ගත තේජස බලය
කපිල වස්තුවේ කිරුලට දැන්	උගනියි
මෝරයි
දරයි
සුදුසුයි
22. අවි පුහුණුවෙන් කුමරුන් වෙහෙසව
කිරිමව් තුරුල්ලට තවමත් දිව
තරුණ පුතුව ඇය සෙනෙහෙන් සිප
උකුළේ හිස තබා කුමරුන්	ඉන්නා
යන්නා
ගන්නා
සැතපෙන්නා
23. කුමරු ටිකෙන් ටික වයසින්
රජුට සතුට මෙන් බියකුත් ඇති
බමුණු ගුරුවරුන් කී දෙය සිහි
සක්විති පුතෙකු දකිනට රජු රිසි	මෝරනවා
වෙනවා
වෙනවා
වෙනවා

<p>24. පුතුට කළකිරීමක් නොම ගෙන
සැලසුම් සියලු හැඳුවා රජු
අවු වැසි සිතලෙන් පීඩා නොම
මාලිග සැඳුවා වෙන වෙන</p>	<p>දෙන්න
මැනවින්න
වෙන්න
නවතින්න</p>
<p>25. රන්වන් පට පිළි අබරණ ගත
නන්වන් මිණි මෙවුල්දම් ඉන වට
රන්වන් පටින් දික් වූ වරලස
සොබමන් ලියෝ බොහො වෙති මැදුරෙහි</p>	<p>දරන
බදින
ගොතන
සරන</p>
<p>26. ලෙඩුන් මළමිනී සහ හැම මහලු
ගිහිගෙය අතැර තපසට ගිය පැවිදි
ඇතුළු නුවර වසනට වර නොමැති
පිට නුවරට ගියා නො දැකම</p>	<p>දනන්
දනන්
දනන්
කුමරාණන්</p>
<p>27. ලෙඩ වී විදින්නට සිදුවන රෝග
වියපත් වෙලා විදිනට වන ජරා
මරණය නිසාවෙන් ඇතිවන වියෝ
සැඟවිය හැකි ද කුමරුන්ගෙන් සසර</p>	<p>දුක
දුක
දුක
දුක</p>
<p>28. රස මසවුලෙන් කුමරු ව
සිනිඳු කසි සඵවෙන් ගත
කොමළ ලඳුන් ගී ගයමින්
දුක සඟවන්න රජු වීරිය</p>	<p>සතපවන්නා
වසන්නා
නටන්නා
කරන්නා</p>
<p>29. රුවන් විමානෙක කුමරුව
සුවද පවන පමණක් එහි
විල්වල පියුම් පරවෙන්නට
දුක සඟවන්න රජු වීරිය</p>	<p>තබන්නා
හමන්නා
නොදෙන්නා
කරන්නා</p>

- 30. අඟනන් දෙවිලියන් බඳු මෙහි
දහදිය ගලන්නට ගත ඉඩ
මැදිවිය ලබන විට පිටමං
දුක සඟවන්න රජු විරිය
සිටින්නා
නොදෙන්නා
කරන්නා
කරන්නා
- 31. නරකෙස් පෙනෙන්නට නම් ඉඩ
ගැහැණුන් සඵපටින් තම හිස්
මහලු දනා කුමරුන් හමු
දුක සඟවන්න රජු විරිය
නොදෙන්නා
වසන්නා
නොවන්නා
කරන්නා
- 32. ලෙඩුන් වෙන ම මන්දිරයක
මැරුණ ඵවුන් රහසේ පිට
තවුස් දනන් නුවරට
දුක සඟවන්න රජු විරිය
තබන්නා
කරන්නා
නොකැඳවන්නා
කරන්නා
- 33. සුපිපි කුසුම් පමණක් ඵහි
මැල වී යන්න පෙර ඉවතට
අනියත දකින්නට කුමරුට
දුක සඟවන්න රජු විරිය
තබන්නා
දමන්නා
නොදෙන්නා
කරන්නා
- 34. පුතු ගිහි ගෙයි ම රඳවාලා
ඇත්තේ එක දෙය කි දැන් තව
රුව ඇති තරුණියක් සොයලා දී
බන්දා තබා ගත හැකි වෙයි
තබන්නට
කරන්නට
පුතුව
ගිහිගෙයට
- 35. රජකුම ඇමති මැති හැම දෙන
හමු වී තමන්ගේ අදහස
එක මතයක් ලෙසින් එය තහවුරු
කුල කුමරියක් සොයනට දැන්
හමුවන්නේ
පවසන්නේ
වන්නේ
සැරසෙන්නේ

36. කපිලවස්තු පුර කුමරුගෙ
කළ යුතු බවට මහ රජු
කුමාරියක් සොයනා ලෙස සුදුසු
දඹදිව පුරා රජුනට	මංගල්ලේ
තීරණය කළේ
කුලේ
දැන්වීම කළේ
37. “රස මසවුලෙන් නිති කුස පුරවා
රුවන් මැදුරුවල සැප විදිමින්
රුවැති ලඳුන් නිති පිරිවරමින්
කිසිදු ශිල්පයක් නැත්තේ ඔහු	ගන්න
ඉන්න
ඉන්න
දන්න”
38. දඹදිව බොහෝ නිරිදුන් ඔහු නොදන්
නොතිබූ බැවින් ඔහු දන් ශිල්පයක්
“කා බී නටන සියුමැලියෙකි” සිතු
මෙවැනි හසුන් බොහෝ නිරිදුන් එවූ	නිසා
අසා
නිසා
නිසා
39. සුදොවුන් රජුගෙ සිත බොහෝ ලෙස
පුතු ගැන ඔවුන් ඇයි මේ ලෙස
සිදුහත් කැඳවලා මේ බව
ඔවුනගෙ මතය බිඳලන ලෙස	පැරෙන්නේ
පවසන්නේ
දන්වන්නේ
ඉල්ලන්නේ
40. පියරජතුමනි! ඉල්ලීමට එකඟ
මසක් ඉකුත් වූ කල එය ඉටු
කඩු දුනු ශිල්ප ඇත් අස් ශිල්ප ද
මනුදම් නීති ඡන්දස් වේද ද	වෙමි
කරමි
පාමි
කියමි
41. “මසෙකින් සිදුහත් ගෙ දස්කම්
සරණෙට සුදුසු දුවරු හා
දඹදිව සියලු රජකැළ එදිනට
මේ පණිවිඩය යළි රජුනට	දක්වන්නේ
සමගින්නේ
එන්නේ
දන්වන්නේ

42. දින දින ලං වෙවී නියමිත දින එනවා
 පුර මැද සොදුරු මණ්ඩපයක් ඉදිවෙනවා
 එක එක රජුට වෙන වෙන මණ්ඩප තනවා
 පුරවර දනන් වෙන මණ්ඩපයක තැබුවා
43. මණ්ඩප මැදින් ලොකු පිට්ටනියක් වූවා
 පිටිය වටා අසරුන් නිති සැරිසැරුවා
 ඒ හැම තැනම කුඩ කොඩි සේසත් තබවා
 රන් සහ රිදී කැටයම් පුවරුද තැබුවා
44. රණ බෙර වයන වාදකයෝ වටේ සිට
 බෙර පද වයති රණ ගී ගායනා කොට
 මුළු පුරවර ම කුමරුට ජය පතා සිට
 මහ හඬ නගයි කල් ඇතිව ම නැගී සිට
45. දෙවියන් විමානෙට වඩිනා වීලාසෙට
 රජවරු වඩිති සිප් දක්වන සභාවට
 පිරිවර ඔවුන්ගේ සපැමිණ සභාවට
 දෙවි පිරිවර සේ බබලති මනාවට
46. පුතුගෙ සමත්කම් දක්නට කැමැත්තෙන්
 කපිල වස්තුවේ අබිමන් කිරුළ දරන්
 මෙහෙසුරු සමග උමයංගන වඩින ලෙසින්
 තෙදැති නිරිඳු එයි මහ දේවිය සමගින්
47. සිහිනෙන් පවා සිය පුතුගේ ජය පතන
 උතුරා ගලන සෙනෙහස ඇති හදවතින
 දෙනෙතින් යුතු ව සිදුහත්ගේ රුව සොයන
 දේවිය ප්‍රජාපති සිටියා ගෙන අසුන

තෙවන සර්ගය

ගිහි ජීවිතය

48. වනයේ සරණ එඩිතර සිහ රදකු
ඉහළ ම කුලයෙ ඔද තෙද ඇති ඇතකු
සහ පිරිවරින් වඩිනා දෙවිරද
වඩිනා කුමරු ගත්තේ සැමගේ	ලෙස
ලෙස
විලස
දැස
49. දෙගුරුන් දෙපා වැදලා අවසර
ශිල්ප සතර දුන් ගුරුපෙළ
බලැති මහා සෙන්පතියකු
උගත් ශිල්ප දක්වන්නයි	ගන්නේ
නමදින්නේ
විලසින්තේ
සැරසෙන්නේ
50. කුමරු දුන්න සහ ඊතල ගෙන
වේගෙන් දුවද්දි ම නැඟලා අසු
දුවන වෙනත් අසකුගෙ රැදි
විදියි හැම දෙනා පත්කර	අතට
පිටට
එල්ලයට
පුදුමයට
51. කිරිමව හදේ උතුරා යන සකුට
දුවනට සැරසෙනා විට සිප ගන්න
නිරිඳුන් සළපටින් අල්ලා ඇය
බලයි හැමගෙ මුව ආඩම්බරය	යුතු
පුතු
නැවතු
යුතු
52. කඩු ශිල්පයට දස්කම් පෑ
දුනු ශිල්පයේ විස්කම් පෑ
මල්ලව පොරයෙ සුරුකම් පෑ
හැමටම ලබන්නට වූවේ	සෙන්පතියන්
කුමාරයන්
කුමාරයන්
පරාජයන්
53. ශිල්ප දැකුම් මේ අයුරින් නිමා
හැම දෙන එක්ව සිදුහත් ගැන කතා
දුවරු දෙන්න හැම රජකු ම එකඟ
එනිසා ස්වයංචරයක් එහි සිදු	උනා
උනා
උනා
කෙරුනා

- 54. ඔටුනු දරා කුමරුන් සිහසුන
සක් දෙවිටත් වඩා කැලුමින්
පෙළට සැදී එක එක කුමරිය
ඇවිත් කුමරු දෙන තිලිණය
ඉන්නේ
බබලන්නේ
එන්නේ
අරගන්නේ
- 55. අනත් සසර පිරු පෙරුමන් ඇති
පින් මහිමයෙන් හා නුවණින්
තෙදැති බලැති සුරිය දෙවිමෙන්
කුමරු ළඟට යන්නේ පය
බැවින
බබලමින
පෙනෙන
පැකිලෙමින
- 56. කුමුදු කැකුළු මෙන් සුදුමැලි වූ
කුමරු ළඟට එන්නට ඇති බිය
හිරු තෙද වැටීමෙන් නැමෙනා කුමුදු
කුමරුගෙ තෙද වැටී ඔවුනගෙ සිරස
මුහුනෙයි
සැකයයි
ලෙසයි
නැමෙයි
- 57. ආ සෑම කුමරියට කුමරුගෙ තිලිණ
කවුරුත් ඔහුගෙ මුව බලනට සමත්
කුමරු ද ඔවුන් හා වදනක් හෝ
කුමරුගෙ සිත ද කිසිදා උන්වෙත
ලැබෙයි
නොවෙයි
නොදොඩයි
නොනැමෙයි
- 58. සියලු ම තිලිණ දීලා දැන් නිම
ඉන්පසු තවත් එක් දිගැසක
සසරෙ හොඳට හුරු බවකුයි
දෙදෙන ම හොඳින් මුව ඔසවා
වෙන්නේ
පැමිණෙන්නේ
දැනෙන්නේ
බලන්නේ
- 59. දරුවන් නිසා සමුදුර හිස් කළ
මහොසධ ළඟදී නොමැරෙන නම් තිබූ
කිඳුරිය වෙලා පතිවත රැකගත්
වෙසතුරු කල දී දානය ලෙස දුන්
ඇත්තී
ඇත්තී
ඇත්තී
ඇත්තී

60. බෝසත් කල දි සහයෝගය දුන්
සියක් දහස් බවවල ළඟ සිටි
පෙරැම් පිරු බව හොඳ හැටි දුටු
එක්ව නිවන් දකිනට පින් කළ	ඇත්ති
ඇත්ති
ඇත්ති
ඇත්ති
61. හිරු දෙස බලාගෙන පිපෙනා පියුම
හිස ඔසවලා ඔහු දෙස බැලුවා
දෙන්නේ නැතිද මා හට කිසිවක්
ඇසුවා තරුණ අඳුරන දැරියක	ලෙසින්
සතොසින්
විගසින්
විලසින්
62. “කිසිත් නොදී ඉන්නේ කොහොමද
මගේ වටින මුතුහර දෙන්නෙමි
එහෙත් ඔබගෙ නම කියනට හැකි ද
“යසෝදරා මම වෙමි” කිවුවා	ඔබට
ඔබට
මට
ඔහුට
63. දෙදෙනා මේ ලෙසට හඳුනා දැන
සසර පුරුදු ලෙස සෙනෙහසකින්
මවුපියො ඔවුන්ගේ සෙනෙහස දැන
සතුටින් සරණ බන්දනයට	ගන්නා
බැඳුනා
ගන්නා
සැරසෙන්නා
64. යසෝදරා ඉපදුණේ දෙව්දහ
සුප්පබ්බද්ධ රජුගේ දියණිය
දෙව්දත් සොයුරුගේ නැගණිය වී
ඉපදුණේ රුවෙන් ගුණයෙන් යුතු පින්	නුවර
පවර
මෙ වර
සාර
65. දෙනුවර සරණ මංගල්ලෙට
දෙව්ලොව දෙකක් මිහිබට සේ
කපිලවස්තු දන වෙසෙසින්
නගරය රන් රිදී තොරණින්	සැරසෙනවා
දිස්වෙනවා
තුටු වෙනවා
සරසනවා

- 66. රන් පුන්කලස් නගරය තැන තැන තබලා
 රන් මිණි කිකිණි එල්ලෙන මහදද එල්ලා
 සුවද තෙලින් එල්ලෙන පන්දම් තබලා
 මහ මං කුඩා මං සුදු වැලි අතුරවලා

- 67. කුමර කුමරි යුවලට සුබ සිරි පතලා
 රන්වන් පුවරුවල ආසිරි වැකි ලියලා
 රිදී කුළුණු තැන් තැන්වල සිටුවාලා
 රන් දම්වැලින් ඒවා ඇත එල්ලාලා

- 68. රන් සහ රිදී තොරණින් සැරසිලි වන්නේ
 මිණි මුතු පබළු වැල් හැම තැන එල්ලෙන්නේ
 සුවද සමන් මල්මාලා එල්ලන්නේ
 රජ මාළිගය දෙවි මැදුරක සිරි ගන්නේ

- 69. අනගි කසි සඵවෙන් සැරසි සොදට
 අබරණ පැළඳ කිරුළ ද දරමින් සොදට
 සසර පැතූම ලෙස සිදුවන විවාහට
 කුමරු සැපත් විය සක්විති විලාසට

- 70. සියුමැලි වුව ද කැලුමින් යුතු වුවන ඇති
 සුවද ඇත ද මල් ගැවසූ වරල ඇති
 සඳ මෙන් වුව ද ලප නොම වන් වුවන ඇති
 අබරණ නැත ද දෙවිලිය වන් සිරුර ඇති

- 71. යසෝදරා කෝමල ගමනින් එන්නා
 කුමරු අසළ ආසනයේ ඉඳ ගන්නා
 හිරුගේ කැලුම් වැදී සඳ සේ බබළන්නා
 බිමට හෙලූ නෙත් ඇතිව ම සිටින්නා

තෙවන සර්ගය

ගිහි ජීවිතය

72. ඇදුරු පුරෝහිත බමුණෝ
කුල සිරිතට අනුව කටයුතු
යාග ගින්න වට දෙදෙනා
දෙව්ලොව දෙයක් පොළොවේ දැන්	පැමිණෙනවා
සිදුවෙනවා
ඇවිදිනවා
සිදුවෙනවා
73. බමුණු ඇදුරු මන්තර ජප කරන
රැස් වූ සියලු දෙන සිටියා ඇදිලි
කුමරු තිලක තැබුවා ඇගෙ නළල
සරණය මෙසේ සිදුවිය තුටු ගීත	සඳ
බැඳ
මැඳ
මැඳ
74. සතුට නිසා කිරිමව කඳුලැලි
පියරජු කඳුල සඟවා ආසිරි
නැයෝ පැමිණ ආසිරි මල් පුද
නුවරු සැවො ම සතුටින් ගයමින්	සැලුවා
සැලුවා
කෙරුවා
නැටුවා
75. ගිහි ගෙය අතඇරල දමා කුමරු යාවී පැවිදි
බමුණෝ කියපු දෙය අහලා මහ රජතුම විය
විවාහය ද කරලා දුන්නෙ ඔහු සක්විති වනු
එහෙම උනත් කැමති වෙයිද ඔහු සක්විති රජකු	වෙන්න
සිතන්න
දකින්න
වෙන්න

දම්පේ විජිතරතන හිමියන් විසින් රචිත
ශ්‍රී ශාකාමුනිත්ථාවදාන මහාකාව්‍යයේ
ගිහි ජීවිතය නම් වූ තෙවන සර්ගය නිමි

සිවුවන සර්ගය පෙර නිමිති දැකීම

<p>1. ඉසුරෙන් පිරුණු මහ මන්දිර
සුරගන සදිසි අඟනුන්ව ද
උතුම් සොදුරු බිම්බාව ද
ලොවේ උතුම් සම්පත් හැම</p>	<p>ලබා දුනි
ලබා දුනි
ලබා දුනි
ලබා දුනි</p>
<p>2. සිල්ප සතර නිසි ලෙසට ම
කපිලවස්තු පුර යුවරජ
දඹදිව පුරා කිතුගොස ඇති
සක්විති වෙන්න මග මැනවින්</p>	<p>ලබා දුනි
පදවි දුනි
කරල දුනි
හදා දුනි</p>
<p>3. නුවරින් පිටව කිසි දවසක ගියේ
එනිසා නුවර පිට ඇති දුක පෙනුනෙ
සම්පත් අතර මැදුරෙ ද දුක සැඟව
ඒ දුක දකින්නට කුමරුට නුවණ</p>	<p>නැත
නැත
ඇත
ඇත</p>
<p>4. රස මසවුලෙන් නිති කුස
සිනිඳු කසි සඵවෙන් ගත
අඟනුන් ගයා නටනා හැටි
හැකි ද සියළු දුක් සඟවා</p>	<p>පිරවුවාට
චැසුවාට
දුටුවාට
තබන්නට</p>
<p>5. රුවන් විමන්චල ඇති සැප
සුවඳ මද පවන හැමදා
පරවෙන පියුම් නොදකින්නට
හැකිද සියළු දුක් සඟවා</p>	<p>වින්දාට
වින්දාට
ලැබුනාට
තබන්නට</p>

6.	ලෙඩ වූ අය හංගාලා
මරණය ඇස් දෙකෙන් වහලා
මහලු දනන් නුවරින් පිට
හැකිද සියළු දුක් සඟවා	තැබුවාට
තැබුවාට
කෙරුවාට
තබන්නට
7.	සුපිපි කුසුම් පමණක් එහි
පරවෙන කුසුම් හමු නොවුනද නෙන්
අනියත මෙසේ සඟවාලා
නුවණින් හැකි වේය ඒ දුක දැක	දුටුවාට
වලට
තැබුවාට
ගන්ට
8.	සිදුහත්ගේ නුවණ ටික ටික
ලොවේ නියම තතු දැන් වටහා
මහරජු කෙසේවත් නොසිතූ
සක්විති සිහින ටික ටික මැකිලා	මෝරන්නේ
ගන්නේ
අයුරින්තේ
යන්නේ
9.	හැම වසරකම විය වස් මස
රජු ගෙන ගියා යුවරජුනුද
කුමරු එහිදී දුටු දේවල්
නුවණින් බලන්නට සිදු විය	සී සෑම
හැමදාම
ඒ ලෙසම
සැබවින්ම
10.	අදිනා නඟුල් පහරින් පස
පස යට සැඟව සිටි පණුවන් මතු
මිනිසුන් පයට ඒ පණුවන්
ගොනු කුරවලට යට වී පොඩි වී	පෙරළෙනවා
වෙනවා
පැගෙනවා
යනවා
11.	කළුවන් මඩේ පිපි සුදු පියුමන්
සුදු කොක් රැන පියඹා එනවා
ඇවිදින් අහුල ගන්නේ පණුවන්
රස අහරක් ලෙසින් යනවා උන්	ලෙසට
කෙතට
හොටට
කුසට

12. ගොනු කුර වැදීමෙන් සිරුරම බිඳුණු
නොමැරී තවම විඳවන්නේ මහත්
ගෙල බැඳී නඟුල ඇදගෙන යන
නවතින විටදී මිනිහෙක් ගහනව	සතෙක්
දුකක්
මී ගවයෙක්
පහරක්
13. ගොනුකුර පහර වැද මියයන සතුන්
කොකුනට ගොදුරු වී මියයන සතුන්
වෙහෙස වෙවී බර අදිනා සතුන්
බැලුවේ කුමරු කරුණාවෙන් හද	ගැන
ගැන
ගැන
පිරෙන
14. කුවාල වී ලේ ගලනා සතුන් විදින
පණ තිබෙද්දී ගිලිණු ලබන සතුන් විදින
පහර කකා වැඩ කරනා සතුන් විදින
කුමරුන් සිතනට වූ වා පිළිබඳව ම	දුක
දුක
දුක
දුක
15. මැදුරට පැමිණ නිහඩව සිතමින්
කුමරු සිටින බව සෝකෙන් හද
සසරෙ දී බොහෝ කල් සිට දන්නා
යසෝදරා හට කුමරුගෙ සිත	සිටිනා
දවනා
බැවිණා
දැනුණා
16. "හිමියනි ඔබේ සිත යමකින්
ඔබේ සිත නිවන්නට මට අද හැකි
"මා සිත පෙළෙන්නේ නොනිමෙන
ඒ දුක් නිවන්නට ඔබ හට හැකි	පෙළෙන්නෙ ද?
වේ ද?"
දුක් කන්ද
වේ ද?"
17. ඔබට නුවණ ඇත හිමි එය
ඔබේ සිත ඒ නිසා සන්සුන්
යමු ද මදක් අපි උයනේ
චන්නට කියන්න ද කන්තක	විසඳන්න
කර ගන්න
ඇවිදින්න
සරසන්න

18. වන්න ඇමති රථයක් අරගෙන
යුවරජු දේවි සමගින් රථයට
ඉරහද එකතු වූ ලෙස කැලුමක්
සහපිරිවරින් උයනට යන්නට	ආවා
ආවා
පැවා
වූ වා
19. යසෝදරාගේ උපදෙස්
උයන බලන්නට යුවරජතුම
පියරජතුමා බොහෝ සතුටට
ලේලිගෙ නුවණ ගැන ආඩම්බර	පිළිගන්නේ
යන්නේ
පත්වන්නේ
වෙන්නේ
20. මහලු මිනිස්සුන් නැහැ මහ
ලෙඩුන් සිටින්නේ නුවරින් පිට
මැරුණු කෙනෙක් අද නැහැ පුරයේ
පැවිදි තවුස් දන ඉන්නේ	වීදිවල
ගෙවල
ඇතුළ
කැලෑවල
21. එනිසා බියක් නම් ඇති විය යුතු
සිදුහත් දකින නිමිති ද අද මෙහි
කුමරු හොඳින් උයනේ තුටු විය
කියා නිරිඳු තම සිත සනසා	නැත්තේ
නැත්තේ
යුත්තේ
ගත්තේ
22. වන්න ඇමති අසු පදවන් යයි
ඉඳහිට යමක් පවසයි යුවරජු
අමුතු යමක් පෙර හමු වී නැති
දැකලා යොමු කරයි පැනයක්	පෙරට
ඔහුට
නෙතට
වන්න හට
23. හම රැළි වැටී ගත වෙවුලන පැසුණු
දක් නැති කට්ටි ගිලිහුණ නිල සහිත
සැරයටියකට බර දී ලා ගමන්
කිසිදා නොදුටු මේ හැඩරුව කවුද	හිසයි
නෙතයි
කරයි
අසයි

24. රඹන් ඇසක් සේ තිබූ හම තරුණ
කලුවන් බඹරු මෙන් වූ හිස තරුණ
සුසුදු දසන් සහ නිල් නෙත් තරුණ
සැරයටියකට බර වෙයි අප මහලු	කල
කල
කල
කල
25. "මා ඔබ අප සැවොම වයසට
මෙලෙසට නොවී ඉන්නට ඇයි බැරි
"තරුණකමට ඉන්නා අප සැවො ම
මේ ලෙස වේවී හෙට දිනයේ දී	යනවාද?
මොකද?"
අද
නිරිද"
26. වන්න ඇමති මේ ලෙස පිළිතුරු
යුවරජු සිරුරෙ හැටි ටික ටික දැන
අනියක දහම කුමරුට වැටහී
උයනට නොයා ආපසු මැදුරට	දුන්නා
ගන්නා
යන්නා
යන්නා
27. වූ දෙය එලෙස මහරජ හට සැල
රජු මේ නිසා බෙහෙවින් කලබල
ඩා බිඳු නැගුණු ගත වෙවිලන්නට
බමුණු අනාවැකි යලි යලි සිහි	වූ වා
වූ වා
වූ වා
වූ වා
28. හිතට කණස්සලු දැනෙනා
යුවරජු තව ම යයි තම කිරිමව
හිස පිරමින් සිටි කිරිමව දුටු
නිකමට එබී බැලුවා මවගේ	වෙලාවට
ළගට
කලට
හිසට
29. හිසකෙස් තව ම කලු පාටට
ඒ අතරින් එකක් සුදුවට
මව ද මහලුවී යන බව
හිතට දුකක් හා බියකුත්	තිබෙන්නා
පෙනෙන්නා
දැනෙන්නා
දැනෙන්නා

- 30. කුමරු සොයන්නේ දිවියේ ඇති
හැමතැන දකින්නේ මුලු ලොව
අනියත නිසා වැටහෙන්නේ එය
ඒ දුක නිවැලන මග තව නැත
තත්වේ
අනියත වේ
දුක වේ
ලැබුවේ
- 31. දින දෙක තුනක් යුවරජ නිහඬව
දිනක් උදෑසන වන්නව සොයා
කාටත් නොදන්වා ගමනක් යමු ද
අස්ථියේ නැගී මාලිගයෙන් පිටව
සිටියා
ගියා
කියා
ගියා
- 32. මාලිගයේ තිබෙන සියලු ම දේ
විෂ කටු උඩින් බුමුතුරුණක් දැමූ වැනි
නුවරින් පිටත තව බොහෝ දේවල්
සෙවිය යුතුයි මා ජීවිතයේ
බොරු වේ
වේ
සිදුවේ
තත්වේ
- 33. කුමරුගෙ රථය උයනට පැදගෙන
පෙරදා වගේ අද වෙනකෙකු හමු
ගඩු නැගී සිරුර නෙත කඳුලැලි
බිම වැතිරිලා මේ මිනිසා
යනවා
වෙනවා
බේරෙනවා
වැලපෙනවා
- 34. "ඇයි මේ කෙනා බිම වැතිරී
සිරුරේ මොකද තැන තැන ගඩු
"ලෙඩ යනු මෙයයි සැමටම ලෙඩ
ඇති තතු මෙයයි එය තේරුම්
වැලපෙන්නේ
මතුවන්නේ?"
වැලදෙන්නේ
අරගන්නේ"
- 35. ලෙඩ යන වදන කුමරුට බිය ගෙන
ධනය බලය ඇති මුත් ලෙඩ
තව විස උලක් ම ය නොපෙනී
සම්පත්වලින් යට කරලා
දෙන්නේ
වැලදෙන්නේ
තිබෙන්නේ
තියෙන්නේ

36. මහලුච්චිම සහ ලෙඩ දුක් යන
වැළකිය නොහැකි ලෙස දිවියේ ඇති
නැති කර දමන්නට හැකි වූයෙ ද
ලද හැකි උතුම් සැප නම් ඒක ම	මේවා
ඒවා
මේවා
වෙනවා
37. දුකෙන් මිඳෙන මං යුවරජ සොයන
එක් පුවතකින් මැදුරේ ඇති විය
යසෝදරා පිළිසිඳගෙන ඇති
වෙදුන් පැවසුවා කිරිමව්	විට
සතුට
බවට
දේවියට
38. සැමගේ සතුට තව තව වැඩි වී
යුවරජුගේ සිතට තව තව වද
ඉපදෙන පුතු ද ලෙඩ වී වයසට
ඔහුට ද මට ද ඒ දුක් විඳිනට	යන්නා
දෙන්නා
යන්නා
වන්නා
39. කාලය මෙලෙස වික වික ගත වී
කුමරුට බොහෝ දේවල් තව
කුල බල දන නිසා ඇතමුත්
ඒවා නැති ව ඇතමුත් තව	යනවා
වැටහෙනවා
වැජඹෙනවා
දුක්වෙනවා
40. නැටුම් ගැයුම් මාලිගයේ නිති
සෝෂාවක් ම විය ඔහුගේ කණ
උයනට නොගිය හින්දා බොහෝ
අස්ඊයෙ නැග ගියේ යලි උයනට	තිබෙන
පෙළන
කාලෙකින
යන්න
41. පිරුවට ඔතා සුදු මල් දම්
යහනක තබා ගෙන සිවුකොන
ගෙනයන යමක් දැක මිනිසුන්
අසයි වන්නගෙන් මේ මොකදැයි	පළඳාලා
ඔසවාලා
වැළපීලා
කියාලා

42. ඉපදෙන සැවොම දිනකදි මරණෙට යනවා
 ඔබ සහ මට ද ඒ ඉරණම අත්වෙනවා
 එදිනට මෙලෙස නැයින් කරමන යනවා
 මේ ලෙස වන්න මරණය ගැන පවසනවා
43. ඔබත් මාත් අන් සැවොමත් මැරෙන්නේ
 දුකක් නොවෙද සැමටම අත් කරන්නේ
 එයින් මිදෙන හැටි තව නැහැ දූනෙන්නේ
 යළිත් හැටි මාළිගයට වඩින්නේ
44. කුමරුන් පැමිණ සිය මැදුරට වී සිටියා
 යසෝදරා විත් කුමරුන් ළඟ සිටියා
 සිත් පීඩාවකින් ඉන්නා තම සැමියා
 දුටු ඇය කොමළ ලෙස එය විමසා සිටියා
45. හිමියනි කියනු මැන පීඩාවක් ඇත්ද
 කවර දුකක් ඔබගේ සිත පෙළනවද
 රජ සබයෙදී කිසිවක් හෙම සිදු වී ද
 නැතිනම් වෙනත් පීඩාවක් ඇති වී ද
46. ලෙඩ දුක් මහලු බව මරණය දසන ඇත
 ගැල වී යන්න කිසිවෙකුටත් මගක් නැත
 මගක් සොයා ගන්නට මට සිතී ඇත
 එහෙත් කුමක් කළ යුතුදැයි දන්නෙ නැත
47. හිමි මම ඔබගෙ සිත හොඳ හැටි අඳුනනවා
 ඔබ කී සියලු දෙය හොඳ ලෙස වැටහෙනවා
 බව දුක නසන්නට ඔබ හට හැකිවෙනවා
 ඒ මග සොයන නුවණ ද ඔබ සතුචෙනවා

සිවුවන සර්ගය

පෙර නිමිති දැකීම

<p>48. පසළොස්වක සඳ පායා නැති
කළුවර වෙලා නැවතත් හඳ
මාස කීපයක් මේ ලෙස
යසෝදරාගේ දරු ගැබ</p>	<p>වෙනවා
පායනවා
ගතවෙනවා
මෝරනවා</p>
<p>49. ඇසළ මසට පුරහඳ පායා
උයනට යන්න යුවරජ යළි
පිරිවර සමඟ මහ මග
ලස්සන යමක් ඔහු එවෙලේ</p>	<p>එන්නේ
සැරසෙන්නේ
බබළවන්නේ
දකින්නේ</p>
<p>50. කසාවතක් ඇඳ මුඩු කළ හිස
පා කබලක් අත දරමින් සිහි
සාන්ත වූ නිසසල දෙනෙතක්
අයෙක් වඩිති සන්සුන් ඉඳුරන්</p>	<p>ඇතිව
ඇතිව
ඇතිව
ඇතිව</p>
<p>51. කසාවතක් ඇඳ ඉඳුරන් දැමූ
පා කබලක් ගෙන සතුටින් යන
මුහුණේ සියලු ඉරියව් සන්සුන්
කවුරුද වන්න මේ මග වඩිනා</p>	<p>ඇත්තා
ඇත්තා
ඇත්තා
ඇත්තා</p>
<p>52. මහලු නොවී ඉන්නට මග
රෝග නැතිව ඉන්නට මග
මරණය නැතිව ඉන්නට මග
පැවිදි කෙනෙකි මොහු නිවනට මග</p>	<p>සොයා යන
සොයා යන
සොයා යන
සොයන</p>
<p>53. එවදන් ඇසු කුමරුන් බොහො
දිඳුලන කැලුමකින් ඔහු වත
පෙර දා තිබූ දොම්නස් පහ වී
උයනේ සියලු සිරි නරඹා අද</p>	<p>කුටු වන්නේ
බබළන්නේ
යන්නේ
යන්නේ</p>

දම්පේ විජ්‍යරත්න හිමි

ශ්‍රී ශාක්‍යමුනීන්ද්‍රාවදාන මහාකාව්‍යය

54. මහලු කෙනෙකු දුටුව නිසා ජරා දුකට බිය	උනේ ය
ලෙඩ වූවෙකු දුටුව නිසා රෝග දුකට බිය	උනේ ය
මළ සිරුරක් දුටුව නිසා සිතේ දුකට බිය	උනේ ය
පැවිදි රුවක් දුටුව නිසා නිවනට මග එළි	උනේ ය.

දම්පේ විජ්‍යරත්න හිමියන් විසින් රචිත
 ශ්‍රී ශාක්‍යමුනීන්ද්‍රාවදාන මහාකාව්‍යයේ
 පෙර නිමිති දැකීම නම් වූ සිවුවන සර්ගය නිමිති

පස්වන සර්ගය අභිනික්මන

<p>1. පටුමාවතක පියවර තබමින්
මනරම් විල් තෙරක් අසබඩ
මසෙක් ඉවුර ළඟ කෙළමින්
කොකෙක් ඇවිත් ඒ මසු ඩැහැගෙන</p>	<p>යන්නේ
නවතින්නේ
පිහිනන්නේ
යන්නේ</p>
<p>2. විලේ ජලය මෙන් සම්පත්
මසුන් ලෙසට අප කෙළෙමින්
කොකුන් වගේ මරණය
ඇවිත් අපත් ඩැහැගෙන ගිල</p>	<p>තිබෙන්නේ
සිටින්නේ
විගසකින්නේ
දමන්නේ</p>
<p>3. ඇහැළ ගස් පෙළේ මල් ඇත
එයින් ඇතැම් මල් පර වී
කසාවතක් සේ බිම ඇත
අනියත දකින්නේ ඒ මල්</p>	<p>පිපීලා
වැටීලා
එලාලා
බලාලා</p>
<p>4. රෑ පිපි කුමුදු මේ මොහොතේ පරව
දැන් පිපි පියුම් හවසට මෙහි දකිනු
ජීවිත අපේ පියුමට සම වෙලා
අනියත දහම මේ හැමට ම පොදුව</p>	<p>ඇත
නැත
ඇත
ඇත</p>
<p>5. පියුම් පිපෙන විල් පතුලේ මඩ
මතුපිට ලස්සනෙන් මඩ සැඟ වී
සම්පත් තිබූ මුත් දිවියේ දුක
සම්පත්වලින් ඒ දුක සැඟ වී</p>	<p>ඇත්තේ
ඇත්තේ
ඇත්තේ
ඇත්තේ</p>

<p>6. පිපි හැම පියුම් පර වී විල කුළ
පරවෙන පියුම් කුණු වී ඒ කුළ
සුවද හැමු විල මහ දුගදින්
සම්පත් නිසාවෙන් මිනිසුන් දුක්</p>	<p>වැටෙනා
රැඳෙනා
පිරෙනා
විදිනා</p>
<p>7. හිරු රැස් වණ්ඩ වී ඉහළින්
ගත ගිනියම් ව දහදිය දැන්
පිපාසයෙන් දිව තොල කට
සොබා දහම කුළ අප දුක්</p>	<p>සිටින්නේ
ගලන්නේ
පෙළන්නේ
විදින්නේ</p>
<p>8. කුමරු උයන කුළ හිමිහිට
ඇවිදින අතර මේ හැම සිතමින්
දිවියේ සැබෑ තතු මේ ලෙස
මේ හැම නිමා කරනට සිත්</p>	<p>ඇවිදිනවා
යනවා
වැටහෙනවා
ඇතිවෙනවා</p>
<p>9. උයනට එද්දි මගදී දුටු පැවිදි
කුමරුගෙ සිතට අස්වැසුමක් ගෙනපු
සන්සුන් ගමන දුක් නැති කළ පැවිදි
දුක නැසුමට මග පෙන් වූ පැවිදි</p>	<p>රුව
රුව
රුව
රුව</p>
<p>10. දුක ඇති කරයි සම්පත් අල්ලා
එය හැර දමා හැකිනම් තපසට
පුළුවනි දුක නිවා සැමදා
කුමරු සිතයි අද හෙට තපසට</p>	<p>ගන්න
යන්න
සැනසෙන්න
යන්න</p>
<p>11. කුමරු සිටින විට මේ ලෙස
තපසට යන බව සිතමින්
පණිවිඩ රැගත් සෙබලෙක් එම
පණිවිඩයක් ගෙන පැමිණෙයි</p>	<p>සිතුවිල්ලේ
සැනසිල්ලේ
ඇසිල්ලේ
විදිල්ලේ</p>

පස්වන සර්ගය

අභිනික්මන

<p>12. ගැබ්බර දරා සිටි දේවිය
සුලු මොහොතකට පෙර බිහි කළේ
පුත්සඳු වගෙයි අද අහසේ එන
දැක ගනු මැනවි පුතු සහ ඔබේ</p>	<p>යසෝදරා
පුත්කුමරා
මෝරා
යසෝදරා</p>
<p>13. තපසට යන්න මා දැන් සිතමින්
තවත් බැඳීමක් නොව දැන් ඇති
රාහුලයෙකු ඉපිද බන්ධනයක්
කියමින් නැවත පණිවිඩ කරු</p>	<p>උන්නේ
වෙන්නේ
වෙන්නේ
හරවන්නේ</p>
<p>14. සෙබළා නැවත හැරිලා ඉන් පිට
ගිහින් මාළිගාවට රජු හමු
යුවරජු කියපු දේ එලෙසින්
එබැවින් රජු පුතුට “රාහුල” නම</p>	<p>වෙනවා
වෙනවා
පවසනවා
තැබුවා</p>
<p>15. පණිවිඩ ලැබුණු යුවරජු උයනින්
මාළිගයට යන පාරට
සසරෙහි තිබෙන බිය තව තව
රජ සැප අතැර යන සිතිවිලි වැඩි</p>	<p>එනවා
පිටිසෙනවා
සිහිවෙනවා
වෙනවා</p>
<p>16. කුමරු මෙලෙස සිතමින් මැදුරට
මන්දිර සඳුලු තල හැම පහු
සඳුලු තලාවක එක් අගනක
කිසා ගෝතමී නමිනුයි</p>	<p>යන්නේ
කරන්නේ
ඉන්නේ
හඳුනන්නේ</p>
<p>17. කිසා ගෝතමී කුමරුව
ඔදැති තෙදැති බව කුමරුගෙ
සුර වීර කම් අහලා
කුමරුට ඇසෙන සේ මේ ලෙස</p>	<p>දකින්නේ
පෙනෙන්නේ
තිබෙන්නේ
කියන්නේ</p>

18. මෙබඳු පුතෙකු ලද මව නම්	නිවුනාමයි
මෙබඳු පුතෙකු ලද පියතුම	නිවුනාමයි
මෙබඳු කෙනෙකු හිමි ලෙස ලබනා	දැරියයි
එකත් ලෙසට මුළු දිවිය ම	නිවුනාමයි
19. මව ගේ සියලු දුක් ගිනි මම	නිවන්නෙමි
පිය රජතුමාගේ දුක් ගිනි	නිවන්නෙමි
යසෝදරාගෙ ද දුක් ගිනි	නිවන්නෙමි
සියලු සතුන්ගෙ ම දුක් ගිනි	නිවන්නෙමි
20. කුමරුට මෙලෙස ඇය කී දෙය	වැටහෙනවා
ඇයට තිළිණයක් දෙන්නට සිත්	වෙනවා
කෙනෙකු අතට ගෙල බැඳී මුතුහර	දෙනවා
ඇයට මුතුහරය දෙන ලෙස	පවසනවා
21. යුවරජු මාළිගාවට දැන් සැපත්	උනා
කෙනෙක් රජුට පණිවිඩ ගෙන පිටත්	උනා
පිය රජතුමා දකිනට පුතු කැමති	උනා
එනිසා කුමරු පියරජු වෙත එන්න	උනා
22. "පිය රජතුමනි කරුණක් ඇත	විමසන්න
අවසර ඇති ද දැන් ඒ දෙය	පවසන්න"
"පළමුව ඔබට ඕනෑ දෙය	විමසන්න
ඉන් පසු හැකිය මගෙ අදහස්	පවසන්න"
23. "ඔබ දුන් සියලු සැප සම්පත් මෙහි	තිබෙන
වෙනසට යාවි ලෝ දම් අනියත	බැවින්
ඔබ මා සියලු දෙන නිරතුරුව ම	පෙළෙන
බව දුක නසන මග සොයනට මට	සිතින"

24. තපසට යන්න යුවරජු අවසර
මහරජ පුතුව නවතා ගන්නට
"වැඩිකල් නො ගොස් ඔබ සක්විති රජු
හැමට ම පිහිට වෙන්නට ඉන් හැකි	පැතුවා
සිතුවා
වෙනවා
වෙනවා"
25. "උපන් නැකත බලවත් බව මම
බමුණු ඇදුරුගේ වචනය සිහි
ඉවසා සිටිනු පුත මම ඉල්ලා
ඔබට අවැසි හැම සැපත ම ලබා	දනිමි
කරමි
සිටිමි
දෙමි"
26. මහලුච්ච දුකක් නිසා හැමදා තරුණව
රෝගී වීම දුකක් නිසා හැමදා ලෙඩ නොවී
මරණය මහ දුකක් නිසා හැමදා නොමැරී
මේව ලබාලා දුන්නොත් හැක තපසට නොයා	ඉන්නට
ඉන්නට
ඉන්නට
ඉන්නට
27. මහලුච්ච දුකක් තමයි නොහැකිය මට
රෝගී වීම දුකක් උනත් කෙලෙස හැකිද
මරණය මහ දුකක් උනත් හැකි වෙද හැමදාම
මේවා නම් දෙන්න බැරිය එහෙත් පුතේ නොයා	වළක්වන්න
වළක්වන්න
ඉන්න
ඉන්න
28. පියාණනේ සමාවෙන්න මම තපසට
දුකෙන් මිදෙන මග සොයන්න මම තපසට
සක්විති රජ කම ලැබුනත් මරණය
සක්විති රජ හට වූවත් බවයේ දුක	යනවා
යනවා
සිදු වෙනවා
වෙනවා
29. සිදුහත් හා සුදොවුන් මහ රජ
සිදු වූ කතා බහ මේ ලෙස විය
පුතුගෙ සිතැඟි නොකළැකි හින්දා
නවතා ගන්න හැකි දේ කෙරුවා	අතර
නතර
නතර
නිතර

<p>30. සිය පුතුගේ සිතිවිලි ගැන හොඳ හැටියට
මහ රජතුම කල් ඇතිව ම රැකවල් තර
දින ගණනක් දිව රැ දෙක සෙබළුන් රැක
කිසි කෙනෙකුට යන්නට බැහැ මුරකාවල්</p>	<p>දන්නා
කරනා
සිටිනා
වලිනා</p>
<p>31. සොබමන් රුවින් යුතු නිලියන් කැඳ
නැටුමෙන් කුමරු සනසන්නට අණ
හෙට දිනයෙදී ඔහු සක්විති රජ
අද දින ඔහුව නවතා ගත යුතු</p>	<p>වනවා
දෙනවා
වෙනවා
වෙනවා</p>
<p>32 . නිලි සැම දෙන ම මහරජ අණ
යුවරජ සනසවන්නට පිට වී
රුවන් විමානෙක තවුසෙකු
ඇලුම් නැතිව යුවරජ මැදුරෙහි</p>	<p>පිළිගන්නේ
යන්නේ
විලසින්නේ
ඉන්නේ</p>
<p>33. වරලස රන් පට
සුදුමල් කැකුළු ද
නළලෙහි තිලකය
තෝඩු අරුංගල්</p>	<p>බන්දා
රන්දා
අන්දා
පළදා</p>
<p>34. ගෙල වට මුතුහර
රුවන් තිසර පට
රන්වන් කය මන
දුහුල් කසී සළු</p>	<p>බන්දා
අන්දා
බන්දා
අන්දා</p>
<p>35. ඉණ වට සේලය
දැනේ වළලු ද
මිණි කිංකිණි පය
රඟති සුරන් ලිය</p>	<p>අන්දා
පළදා
බන්දා
පරදා</p>

පස්වන සර්ගය

අභිනික්මන

36. විණා අරගන්
ගියති වයති ගී
අසමිත් ඔවුන ගෙ
නැටුම් නටත් මන	ලන්දු
සින්දු
සින්දු
බැන්දු
37. බෙරයට ගසතිය
වස් දඬු වයතිය
ගී ගයද්දී වෙන
නටති රඟති තව	එකෙක්
කෙනෙක්
කෙනෙක්
අයෙක්
38. එකියක් සබයට
උඩ සඵවක්
රුසිරි මනා
බහුගෙ සිත ද	එන්නා
ගලවන්නා
පෙන්වන්නා
සොලවන්නා
39. උන් වයනා මිහිරි
ගයනා හැම මිහිරි
නටනා සිත පිනන
කුමරු සිතට නොමැත	වැයුම්
ගැයුම්
නැටුම්
හැඟුම්
40. මෙලෙස අඟනු ගී ගයමින්
කුමරු සියලු දේ මැනවින්
එහෙත් නොමැත සිත ඔහුගේ
උන්ගෙ නැටුම් කලබල මැද	නටන්නේ
දකින්නේ
සැලෙන්නේ
නිදන්නේ
41. දෙවියන් පවා තුටුවන ගී කණ
දෙවිලිය සේ රඟන රැඟුමන් ඇස
දැහැන් බිඳින අප රුසිරි සිත
යුවරජ අපව නො තකා නිදනා	නොගෙන
නොගෙන
නොගෙන
බැවින

- 42. කවරකු සඳහා ගී යමු ද අපි මෙතැන
නැටුමන් කවුරු වෙනුවෙන් පාමු ද මෙතැන
වෙහෙසට පත් ව සිටි අඟනන් සියලු දෙන
නිදනට උනා වැටිලා තැන තැන සිතූන
- 43. රෑ මැදියමේ දී කුමරුට ඇහැ ඇරුණා
දැනුණා තනි කමක් කුමරුගෙ සිත පෙළනා
කෝ මෙහි රඟපු කුමරියෝ රුසිරෙන් සොබනා
කලබල වූ කුමරු වට පිට බලනු උනා
- 44. ඒණා බෙර නලා තැන තැන තිබෙන්නේ
අබරණ ගැලවිලා විසිරී තිබෙන්නේ
වැටුණු වැටුණු තැන උන් හැම නිදන්නේ
නිදිගත් උන්ගෙ හැටි මෙලෙසින් පෙනෙන්නේ
- 45. සමහරු දත්තීටි කනවිට තව සමහරු කෙළ බේරෙයි
සිහිනෙන් දොඩවයි එකියක් එකියක් හයියෙන් ගොරවයි
මුතුපට කැඩිලා කෙනෙකුගෙ හිස් නූලක් කරේ තිබෙයි
ඇඳිවත ගැලවී වැටිලා එකියක් නිරුවත්ව නිදයි
- 46. අවුල්ව ගිය කොණ්ඩෙන් යුතු එකියක මළ කඳ වාගෙයි
ඒණාවට හේත්තුවී කොණ්ඩෙ කඩන් කතක් නිදයි
දෙව් විමනක් මෙන් වූ තැන යක්කු නටපු තැනක් වගෙයි
දෙව් අඟනන් සේ නැටු උන් සොහොනෙහි දැමූ මීනි වගෙයි
- 47. දැක මේ විසුලු දසුනෙන් සිත කැලඹෙනවා
ගිහි ජීවිතය මිරිගුව සේ වැටහෙනවා
හැම දෙය ලොවේ බොල් දේවල් සේ වෙනවා
හරයක් සොයා මා දැන් යා යුතු වෙනවා

පස්වන සර්ගය

අභිනික්මන

48. මෙසේ සිතා කුමරුන් ඉන් පිට
සියලුම දෙනා තද නින්දේ පසු
යසෝදරා සහ රාහුල සිහි
සිහි වී ඔවුන් නිදනා මැදුරට	වෙනවා
වෙනවා
වෙනවා
යනවා
49. නිදනා කුටියේ දොර පොඩ්ඩක්
යසෝදරා දෙස සෙනෙහෙන්
රාහුල පුකුව සිප ගන්නට
සිතිවිලිවලින් කුමරුව හිර	අරින්තේ
බලන්නේ
සිතන්නේ
කරන්නේ
50. දෝතට පුකුන් අරගත්තොත්
යසෝදරා එතකොට කලබල
ඇය කිසිලෙසින්වත් යන්නට නො
අද නොගියොතින් වෙන දිනකදි නො	ඇහැරෙන්නේ
වෙන්නේ
දෙන්නේ
වෙන්නේ
51. අද මා මෙසේ රහසේ සමු දී
බුදු වී යළිත් ඔබ හමුවෙන්නට
එදිනට දුකෙන් මීදෙනා මග
මෙසේ සිතා රහසෙ ම පිට වී	යනවා
එනවා
පවසනවා
යනවා
52. ගිහින් වන්න ඇමතිට අඩ
කන්නක රැගෙන එන්නට අණ
කුමරුන් යන බවයි වන්නට
හැමට ම ඇහෙන්නට හයියෙන්	ගසන්නේ
කරන්නේ
දැනෙන්නේ
අඩන්නේ
53. මැදුරේ සැවො ම දැන් තද නින්දේ
වන්නගේ ඇඬිලි කාටත් නැහැ
එනිසා වන්න කඳුලු ද
කන්නක අසුව සරසා ලා	ඉන්නේ
ඇසෙන්නේ
වගුරමින්නේ
ගෙනෙන්නේ

- 54. ඇසළ පොහොය දා මැදියම් රැ වෙනවා
 රජ සැප අතැර කුමරුන් ඉන් පිට වෙනවා
 කන්තක පිටේ නැග නගරෙන් පිට වෙනවා
 වන්න ඇමති පමණක් තනියට යනවා
- 55. පුර හඳ පායලා මග දිග එළි වෙනවා
 සීත මද පවන ගත සිත සනසනවා
 ඇත අනෝමා ගග පසුකර යනවා
 කපිලවස්තු සීමාවෙන් පිට වෙනවා
- 56. ගංතෙර සුදු වැලි තල මත සඳ වැටිලා දිලිසෙන්නේ
 බෝසත් පා පිළිගන්නට සුදු පාවඩයක් වැන්නේ
 බෝසත් හිමි ඒ වැලිමත කොමල දෙපා පිහිටන්නේ
 කඩුව අරන් එක් අතකට කෙස් වැටියම සිඳලන්නේ
- 57. බෝසත් කෙස් වැටිය කපා අහසට විසි කරනා
 සක් දෙවි රන් කරඬුවකින් ඒවා පිළිගන්නා
 ඒ සියල්ල තැන්පත් කර මිණි සෑයක් සදනා
 ඒ සෑයේ නම සිළුමිණිසෑය නමින් කරනා
- 58. අබරණ සළු පිළි ගලවා වන්නට පැවරුවා
 සියලුම දේ පියතුමාට දන්වන්නට කිවුවා
 සටිකාර නම් බමුණෙකු සිවුරු අරන් ආවා
 ඒවා පිළිගෙන බෝසත් පැවිදි කෙනෙක් වූ වා
- 59. ඇසළ අහසේ සඳගින සඳ බෝසතුන් තපසට වඩින සඳ
 මෙතෙක් ලග පිටි හිමි සඳුන් තම නැවත මැදුරට නොවඩිනා සඳ
 කන්තකගේ ළය පැලී මළ සඳ වන්න අඩ අඩ නැවත යන සඳ
 බෝසතුන් අද පැවිදි වූ සඳ හෙට දිනට ලොව නැගෙයි නව සඳ

දම්පේ විජ්‍යානන්ද හිමියන් විසින් රචිත
 ශ්‍රී ශාකාමුනීන්ද්‍රාවදාන මහාකාව්‍යයේ
 අභිනිකමන නම් වූ පස්වන සර්ගය නිමි

සවන සර්ගය උමේකර ක්‍රියා

<p>1. පුර හඳ අවපසට ඉඩ දී බැහැල
කපිල වස්තු පුර අඳුරෙන් වැසී
යුව රජු පෙර දිනයෙ රජ සැප අතැර
නුවරැන් උදයෙ සෝකෙන් අඩමින්</p>	<p>ගියා
ගියා
ගියා
සිටියා</p>
<p>2. ඉඳගත් නැතින් නැත සිතුවෙන්
දෙපා දැක් විය සෝකෙන්
තියුණු දැස විය කඳුලැලි
එඩි බල ඇත ද මහරජ විය</p>	<p>නැගිටින්න
වෙවුලන්න
වගුරන්න
වැලපෙන්න</p>
<p>3. මුතුහරයක් දරැ කල ගෙල
තුරැලු කරන් කිරිමව කඳුලැලි
පුතු ගැන මතක හදවත සතුවින්
දැන් ගිනි ගොඩකි හදවත සෝකෙන්</p>	<p>පලඳවපු
බිපු
තබපු
දවපු</p>
<p>4. දෙකොපුල් දිගේ ගලනව නෙත් දිය
එ දියෙන් තෙමෙයි උකුලේ සිටි පුත්
බැරිවිය නවතන්න ඔහුගේ මග
හිමි නැති සොවින් වැලපෙනවා</p>	<p>දහරා
කුමරා
අවුරා
යසෝදරා</p>
<p>5. කිඳුරිය ලෙසින් ඔහු වෙත පතිවත්
දරැවන් දනට දෙන විට මුනිවත
සසර පුරා ඇය බෝසත්තුම
උතුම් හිමි සඳුන් ඇය මනසින්</p>	<p>රැක්කා
රැක්කා
රැක්කා
දැක්කා</p>

6.	යහන් නැතිව වෙයි ගස් යට
මිහිරි ගීත නැහැ නින්දෙදි
පිරිවර නැතුව වෙයි තනිකම
හැම නින්දෙදි ම ඔබ සිහනෙන් පෙනෙයි	නිදන්නට
අහන්නට
දරන්නට
මට
7.	දුකෙන් මිදෙන මග දක්නට
පතනා බුදු පදවි ඔබ හට
මටත් ඔබේ මග යන්නට
ඔබත් සමඟ නිවෙනට මට	ලැබේවා
ලැබේවා
ලැබේවා
ලැබේවා
8.	මැදුරෙහි අය ද මුළු නුවර ම
වන්න ඇවිත් සිදු වූ දෙය
පුතු ගැන සොයන්නට පිරිසක්
නිරතුරු රජුට පුතුගැන තොරතුරු	වැලපෙනවා
පවසනවා
යොදවනවා
එනවා
9.	නදිය ගලා යයි පහලට හෙමින්
වැලිතල දිගේ යයි සිදුහත් හෙමින්
දහවල උදා විය වැඩි විය හිරුගෙ
පිඬු සිඟනවා දැනට ගෙන	සැරේ
සැරේ
සැරේ
පාත්තරේ
10.	ගෙන් ගෙට ගිහින් සිඟලා පිඬු ලැබ
එසේ ලැබූ පිඬු ඔහු දැන්
ඉඳුල් බත සිතට අපුලක් ගෙන
පෙර දින ගත් අහර සැනෙකින් සිහි	ගන්නා
වළදන්නා
දෙන්නා
වෙන්නා
11.	එක් මොහොතකට සිත විරිය නැති
නැවතත් මෙසේ සිතමින් විරිය
අදින් පසුව මා ඉඳුලට හුරු
බොජුන් නිසා බුදු බව මග නො	වෙනවා
වැඩුවා
වෙනවා
හරිනවා

<p>12. මෙලෙස පිඬු සිඟා ලත් දෙය
උයනේ ගහක් යට මඩුවක
රජගහ නුවර ඇතුලේ ඇවිදන්
දකිනා සැවො ම රූපෙන් පුදුම ව</p>	<p>වළඳනවා
නවතිනවා
යනවා
යනවා</p>
<p>13. දෙවියෙකු තවුස් වෙස් අරගෙන මෙහි
මගධ රටට සුඛ දවසක් ලඟ
මහ බඹු මෙහෙම සෝඛාවෙන්
කෙනෙකු ඔහුට මහ බඹුයැයි</p>	<p>එනවා
එනවා
බබලනවා
පවසනවා</p>
<p>14. දුටු දුටු දනගෙ සිත බෝසත් වෙත
එක එක කතා උන් මේ ලෙස
කට කට පැතිර ගොස් රජුටත්
වහ වහ ඉහළ මැදුරට ගොස්</p>	<p>යනවා
පවසනවා
සැලවෙනවා
විමසනවා</p>
<p>15. ඉහළ කවුළුවෙන් රජු මග දෙස
දුටුවා බෝ සතුන් ගෙන් ගෙට පිඬු
තවුස් වෙසක් ගත් මහ බඹු දෙස
විමානයක සිට සක්දෙවි ලෙස</p>	<p>බලන
සිඟන
සොබන
බලන</p>
<p>16. රජු වහ සෙබළු පිරිසක් එහි
සියලු පුවත් දැන ගන්නට අණ
දෙවියෙකු උනොත් මග දී නොපෙනී
මිනිසෙකු නම් කොතැනක හෝ</p>	<p>කැඳවනවා
දෙනවා
යනවා
නවතිනවා</p>
<p>17. ගෙන් ගෙට ගිහින් උතුමන් පිඬු
මග යන අයකුගෙන් පෙර මග
රජගහ පැමිණි තවුසන් ගිම්
ගිජුකුළු පව්ව වෙත බෝසත්</p>	<p>ලැබුවේය
ඇසුවේය
නිවුවේය
ආවේය</p>

- 18. එහි දී ගහක් යට නැවතී වළඳනවා
 මිනිසෙකු මිසක දෙවියෙකු නො ව සැක නැකුවා
 සෙබළු ගිහින් රජු හට එය සැල කෙරුවා
 මහරජු වහ වහා ඔහු හමුවට ආවා

- 19. තාපස තුමනි ඔබ පෙනුමෙන් පැහැපත් වේ
 සම් පැහැයෙන් දෙවියෙකුටත් සම නැති වේ
 ඔබ කවරෙකු ද? කුමකටදැයි මෙහි ආවේ
 කියනට කැමති වෙද දැන ගන්නට රිසිවේ

- 20. කපිලවස්තු මා ඉපදුණ පුරවරයේ
 කැත්කුල උසස් වූ ඒ සාකිය කුලයේ
 බබලන මහරජුය මාගේ පිය වූයේ
 තපසට පැමිණි මම වෙමි සිදුහත් වූයේ

- 21. ඔව් මම දනිමි ඔබ හොඳ හැටි අදුනනවා
 ඔබ මා අතර නො දුටුව මිතු දම් වූ වා
 විසල් මගදයට මා අග රජ වෙනවා
 එයින් අඩක රජකම ඔබ හට දෙනවා

- 22. මහරජ රජය අතහැරලයි මා එන්නේ
 දුකෙන් නිවෙන මග සොයලයි මා යන්නේ
 එනිසා ඔබේ ඇරයුම නැහැ පිළිගන්නේ
 අපගේ මිතු දහම නැහැ නොව සිදලන්නේ

- 23. එහෙනම් සබඳ මා දැන් නික්මී යනවා
 ඔබට ඇරයුමක් කරනට රැවි වෙනවා
 අරමුණ ඔබේ කල් නොයවා ඉටු වෙනවා
 ඉන්පසු පළමු මගදයට ම වැඩිමනවා

සවන සර්ගය

දුෂ්කර ක්‍රියා

<p>24. මහ රජ තුමනි එය ඒ ලෙස සිදු
බුදු බව ලබා මා පළමුව මෙහි
බෝසත් මෙසේ මහ රජ හට
මහ රජු තුටුව වැඳ පැදකුණු කොට</p>	<p>වෙනවා
එනවා
පවසනවා
යනවා</p>
<p>25. බවුන් වඩන නිවනට මග කියා
ගුරුවරු සිටිති මේ දඹදිව සියලු
යන්නට ඕනෙ ගුරුවරයකු සොයා
පහසුයි එවිට බුදුවන මග මා</p>	<p>දෙන
තැන
ගෙන
සොයන</p>
<p>26. මෙසේ සිතා ගුරුවරයකු
සෙනසුන් අසපුවල බෝසත්
ආලාර නම් තවුසකු ගැන දැන
දඹදිව පතල කිත් පැසසුම්</p>	<p>සොයමින්නේ
ඇවිදින්නේ
ගන්නේ
ඇතිවෙන්නේ</p>
<p>27. බෝසත් ඔවුන්ගේ අරමට
ගුරුවර මුණගැසී අදහස
දුකින් මිදෙන මගකුයි මා
හැකිනම් මෙ මට ඒ මග දැන්</p>	<p>වඩින්නේ
කියන්නේ
සොයන්නේ
කියන්නේ</p>
<p>28. මට හැක තෙවැනි සමවත සම
හැකි වෙමි ඔබට මැනවින් එය
එබැවින් ම වෙත වසමින් අද පටන්
උපදෙස් පරිදි අරඹමු</p>	<p>වදින්නට
කියන්නට
සිට
බාවනාවට</p>
<p>29. බෝසත් කෙටි කලක් ඔහුගේ ළඟ
දිව රැ මහත් වූ විරියමයි
ගුරුවර සිත ද මැනවින් තුටුමයි
තුන්වන සමවතයි ඔහු එතැනදී</p>	<p>විසුවේ
වැඩුවේ
කෙරුවේ
ලැබුවේ</p>

<p>30. පසුදා උදෑසන ගුරුතුම හමු
තමා ලැබූ සමවක ගැන
ඉන්පසු කුමක් කළ යුතුදැයි
එය ම නිවන වන බව ඔහු</p>	<p>වෙන්වේ
පවසන්නේ
විමසන්නේ
පවසන්නේ</p>
<p>31. සමවත් සුවය විඳිමුත් සිත
කෙලෙස් මරුන් සිත තුළ තව ඇත
සමවක නැති කලට ඒවා යළි මතු
බවයේ තවත් දුක් වෙන්නට සිදු</p>	<p>තැන්පත් වී
සැඟවී
වී
වේවී</p>
<p>32. ඔබට නො හැකි නම් තව මග
නොහැකිය කිසිදාක කෙලෙසුන්
කෙලෙස් නසා නිවනට මග දැන
ඔබෙන් වෙන්ව යන්නට අවසර</p>	<p>පෙන්වන්න
සිඳිලන්න
ගන්න
දෙන්න</p>
<p>33. මෙසේ කියා බෝසත් ඉන් පිට
තවත් ඇදුරුවරයෙකු සොයමින්
දඹදිව තවත් සුපතල ඇදුරකු
රාම තවුස් පුත් උද්දක හමු</p>	<p>වෙනවා
යනවා
වෙනවා
වෙනවා</p>
<p>34. දුක නැති කරන මග සොයමින් මා
කෙනෙකු තෙවන සමවක තෙක්
එයට ද එහා මග සොයමින් මා
ඔබ දන්නා බව අහලයි මෙහෙ</p>	<p>ආවේ
ඉගැන්නුවේ
ආවේ
ආවේ</p>
<p>35. සිවුවන සමවකට හැක මග
මා ළඟ නැවතිලා එය හැක
බෝසත් එතැන උද්දක ලඟ රැඳී
කෙටි කලකින් ම හැකි විය එය</p>	<p>කියන්නට
කරන්නට
සිට
ලබන්නට</p>

36. ඇඳුරනි ඉගැන් වූ සමචත මා
කෙලෙස් තවම තිබෙනා බව මා
කෙලෙස් නසා නිවනට යා යුතු
එවැනි මගක් ඇතිදැයි ඔබ	ලැබුවා
දුටුවා
වෙනවා
විමසනවා
37. මෙයයි තිබෙන ඉහළ ම ලබනා
මෙතැනට පැමිණි හැම දෙන නිවනට
ඔබ ඒ නිසා මා හා වෙයි සම
කොටසක් සිසුන් ඔබ හට දෙන්නට	තත් වේ
පත් වේ
තත් වේ
සිත් වේ
38. මේ දෙය නොවෙයි මා අද සොයමින්
කෙලෙසුන් නසන මගකුයි සොයමින්
ගුරුවරයකු වෙන්න මට තව කල්
දැන් මට මෙයින් පිට වී යන කල	ආවේ
ආවේ
නාවේ
ආවේ
39. උද්දක රාම පුත් අත හැර පිට
තව තව සත්ය සොයනා සිත දැඩි
බව දුක නසන්නට බෙහෙවින් දුක්
තවුසන් ලෙසට දැඩි දුක් විඳිනට	වෙන්නා
වෙන්නා
විඳිනා
සිතුණා
40. උරුවේලාවෙ වන උයනට
දුස්කර තපස් රකිනට දැන්
පිඬු සිඟනා එකද ටික ටික අඩු
අවසන පිඬු සිඟන එක නවතා	පිවිසෙනවා
අරඹනවා
කෙරුවා
දැමුවා
41. මිතුරන් පස් දෙනෙක් මෙතැන දී හමු
ඔවුන් සිඟා ලත් දෙය ගෙනැවිත්
මුං මෑ කොල්ලු තැම්බූ දිය
බෝසත් සිරුර දැන් ටික ටික	වෙනවා
දෙනවා
වළඳනවා
වැහැරෙනවා

- 42. ඇසතු ගසට පිට දීලා වැඩ ඉන්නා
 බෝසත් තව තවත් වීරිය වඩමින්තා
 අසලට වැටෙන බෝපත් ගෙඩි වළඳන්නා
 අහර නැතිව කය දුර්වල වී යන්නා

- 43. ලේ මද බැවින් සිරුර ම කළු වී යනවා
 රන් වන් පැහැය සිරුරේ නැති වී යනවා
 නිලුපුල් බඳු දෙනෙත් බොර පැහැ වී යනවා
 ලිං පතුලක තරු එළි සේ දිස් වෙනවා

- 44. කුස අතගාන විට කොඳු ඇට අහුවෙනවා
 පිට අතගාන විට කුස අත ගැවෙනවා
 හිස අතගාන විට කෙස් ගැල වී එනවා
 කුණු වූ ලෝම ගැල වී විසිරී යනවා

- 45. ඉදගත් තැනින් නැගිටින විට විසි වෙනවා
 විසි වී ගොසින් වැටිලා සිහි නැති වෙනවා
 කෙනෙකු මෙදැක ඔහු මළ බව සැක කෙරුවා
 ගිහින් කපිලවස්තුවෙ රජු හට කිවුවා

- 46. "වීරිය වඩන ඔබෙ පුතු වැහැරී සිටියා
 දැන් මොහොතකට පෙර මරුවා අරන් ගියා"
 "බුදු වී මිසක පුතු නම් මිය නොයයි" කියා
 මහ රජු නොපිළිගත් විට ඔහු යන්න ගියා

- 47. තපසට ගියත් රජු පුතු ගැන විමසන්නේ
 නිකුරු සොයා බැලුමට අය යොදවන්නේ
 සියළු පුවත් රජ මැදුර ම දැන ගන්නේ
 යසෝදරා වෙසෙසින් එය අහගන්නේ

<p>48. කලුවන් කෙස් වැටිය සිදුහන්
යසෝදරා හිස සැරසිලි
කසාවතක් පමණක් ඔහු ගත
යසෝදරා කහවන් සඵවක්</p>	<p>සිඳ දැමුවා
නොම කෙරුවා
දැරුවා
දැරුවා</p>
<p>49. සීගාලන් දෙයක් සිදුහන්
යසෝදරා රසමසවුලු හැර
සිදුහන් අහර අත් හල බව ඇ
දිනකට වරක් පමණක් ඇය</p>	<p>වළඳනවා
දැමුවා
ඇසුවා
වළඳනවා</p>
<p>50. සිදුහන් කටුක රඵ පොළොවේ
ඇය සැප යහන් අතහැරලා
සිදුහන් කටුක වරියාවක
ඔහු වෙනුවෙන් ඇය මේ වත්</p>	<p>සැතපෙනවා
සැතපෙනවා
නියැලෙනවා
සපුරනවා</p>
<p>51. බෝසත් අහර නවතා තව දුක්
හුස්ම ගැනුම් නවතා තව වද
එබැවින් දැඩි ව කන්තාසා හිර
හිසේ රුදාවක් ඒ සමගින්</p>	<p>දෙනවා
දෙනවා
වෙනවා
එනවා</p>
<p>52. බල ඇති ශක්තිමත් මිනිසෙකු හිස
පොඩිකර ඇදල දමනව මෙන් විය
සිරුරට මෙසේ දෙන දුක් ගොඩ දැඩි
සිරුර ම කපා දමනව මෙන් විය</p>	<p>අල්ලා
හොල්ලා
වීලා
අල්ලා</p>
<p>53. බෝසත් මෙලෙස සය වසරක් දුක්
ලොව අන් කෙනෙකු නැත මේ ලෙස දුක්
එහෙත් නොමැත නිවනෙහි සැප නම්
දුක් විඳ නිවන නොලැබෙන බව අත්</p>	<p>වින්දේ
වින්දේ
වින්දේ
වින්දේ</p>

දම්පේ විජේතරනන හිමි

ශ්‍රී ශාකාමුනීන්ද්‍රාවදාන මහාකාව්‍යය

54. දැඩිලෙස දුක් ලබා නිවනට යා	නොහැක
එලෙසම සැප ලබා කෙලෙසකවත්	නොහැක
අන්ත දෙක ම අත් ඇරලා දැමිය	හැක
වෙනත් පිළිවෙතක් නිවනට තිබිය	හැක
55. මන බඳනා ගී ගයනා නටන සොදුරු ලදුන්	ලබා
ගත නිවනා සඵ පළඳා කම්සැප ඉහළින් ම	ලබා
ගත දවනා සිත තවනා අපමණ ලෙස දුක් ද	ලබා
දුක නිවනා මග සොයන්න නොහැකිය බුදු බව නො	ලබා

දම්පේ විජේතරනන හිමියන් විසින් රචිත
 ශ්‍රී ශාකාමුනීන්ද්‍රාවදාන මහාකාව්‍යයේ
 දුෂ්කර ක්‍රියා නම් වූ සවන සර්ගය නිමි

සත්වන සර්ගය

බුදුබව

1.	දුක් විඳි නිවන් සොයනා බව
යම් පමණකට ආහර ගන්නට
සිත කය දෙක ම මැනවින් සුවපත්
නිවන් ලබන පිළිවෙත් පුරනට	නැවතුවා
සිතුවා
කරවා
සිතුවා
2.	මෙලෙසින් ටිකක් ආහර ඔහු
පස්වග තවුස් ඒ ගැන නො සතුටු
අහර වළඳමින් කිම මේ
නිවන් දැකීමක් කිසිදා	වළඳන්නේ
වන්නේ
කරන්නේ
නොවන්නේ
3.	ඔබ ලග සිටීමෙන් පලයක් නො
කම් සුව විඳින මගක ය ඔබ
නිවන් ලබන මාවත යා යුතු
ඔබෙන් වෙන්ව යන්නට අප	වන්නේ
දුවන්නේ
වෙන්නේ
සිතන්නේ
4.	සිඟා ලත් අහර ගෙනවිල්ලා
අවැසි විටෙක උණු දිය සකසා
නොයෙක් ලෙසින් උපකාරව ළඟ
වසර හයක් ඉඳලා දැන් පිට	දුන්නා
දුන්නා
උන්නා
වෙන්නා
5.	තවුසන් පස් දෙනා බෝසත් තනි
යන්නට ගියා උරුවෙල් ගම අත
බෝසත් තනිව වැඩ සිටිමින්
නැවතත් බවුන් වඩනව වීරිය	කරලා
ඇරලා
උරුවේලා
වඩලා

6.	දිනකට වරක් ආහර වළඳන
දැඩි දුක් විදිමෙන් වැලකී සිටි
පෙර වූ සවි බලය නැවතත් ගත
බැබලුණි සිරුර නැවතත් කැළුමන්	හින්දා
හින්දා
රන්දා
විහිදා
7.	දෙතිසක් මහ ලකුණු ගත නැවතත්
කලු වූ සිරුර යලි රන්වන් පැහැ
නිලුපුල් වන් දෙනෙත බබලන්නට
නැවතත් පෙර සේ ම ඇතිවිය රුසිරි	පෙනුණා
ගැහුණා
වන්නා
මනා
8.	බෝසත් මෙසේ අහරින් කය
සිත තුළ කෙලෙස් වීරිය ගෙන
ඇසතු ගහට පිට දී වැඩ
දෙවියකු සේ සෝබාවෙන්	රකින්නා
මඩින්නා
සිටින්නා
පෙනෙන්නා
9.	වෙසක් මසේ පසළොස්වක දින
අලුත් ඵලියකින් ඒ දින
විහඟ ගී සරින් ලෝකය
ගස් වැල් මල් පිරි සතුටින්	එනවා
බබළනවා
පිබිඳෙනවා
හිනැහෙනවා
10.	උරුවේලාවෙ ස්නොනී නම්
සුජාතා ය සිටුවරයගෙ දුවගෙ
කුලුපුල් පුතකු වෙනුවෙන් ඇය කළ
ඉටු වී දෙවියෝ පුදනට යයි	නිගම
නම
පැතුම
උදයේම
11.	සෑම වසරක ම ඇය දෙවියන්
රසවත් කිරිඅහර වෙසෙසින්
උදයේ දොවපු එළකිරි ටික
කිරි මිස දිය නුමුසු කිරිබත්	පුදනා
සකසන්නා
අරගන්නා
සකසන්නා

<p>12. ගිතෙල් උක්සකුරු මී පැණි
රනින් කරපු භාජනයක
තමන් ජේව සුදු සඵපිලි
බැතින් ගොසින් දෙවියන් පුද</p>	<p>යොදන්නේ
දමන්නේ
අදින්නේ
කරන්නේ</p>
<p>13. පුදට යන්න පෙර දාසිය
“ගිහින් ඇසතු මුල අමදින්නකො
ගස මුල අමදින්න යන දාසිය
දුටුව දෙයින් සතුටින් ඉපිළි</p>	<p>අමතන්නා
පුණ්ණා”
පුණ්ණා
යන්නා</p>
<p>14. රන්වන් සිරුරකින් කැලුමෙන්
නිල්වන් නුවන් යුග මානෙල් පෙති
බෝසත් තවුස් තෙම රුක්මුල වැඩ
නිසැක ව දෙවි බව යි ඇය නම්</p>	<p>බබලන්නේ
වැන්නේ
ඉන්නේ
සිතන්නේ</p>
<p>15. මුසුන ද දමා ඇය ගෙට දුවලා
තමන් දුටුව දෙය වහ වහ
වහ වහ සුජාතා කිරිපිඬු ගෙන
සතුටු සිතින් සියලු ම දෙය පුද</p>	<p>යන්නේ
පවසන්නේ
එන්නේ
දෙන්නේ</p>
<p>16. “මේ හැම දෙයින් ඔබ පුද කරනෙමි
කරුණා සිතින් ඔබ එය
මගේ පැතුම් ඉටු වූයේ යම්
එලෙස ම පැතුම් ඉටු වේවා</p>	<p>දෙවිද
පිළිගන්නේ ද
ලෙස ද
ඔබගේ ද”</p>
<p>17. කිරිපිඬු මෙසේ බෝසතුනට පුද
පුණ්ණා සතුටු පණිවිඩයක් ගෙන
මෙහෙකම් කිරීමෙන් එබැවින් ඇය
ආපසු මැදුර වෙත ඇය පියමන්</p>	<p>කෙරුවා
ආවා
මුදවා
කෙරුවා</p>

- 18. උදයේ ලැබුණු පායාසය ගෙන අතට
බුදුවන දින සිදුවන සිරිතක් ලෙසට
බෝසත් අනෝමාවට බැස නා හොඳට
කිරිබත වැළඳුවා සම පිඬු අටක් කොට
- 19. ඉන්පසු තලිය අරගෙන ගොස් ගඟ ලඟට
බුදු බව ලබන්නට හැකි නම් අද මෙ මට
තලිය පාව යේවා ගඟ උඩු අතට
අදිටන් කර තලිය දැම්මා ගඟ දියට
- 20. තව ටික දුරක් පාවී ගොස් ගඟ දියට
රන් තාලිය ගියා ගං දිය උඩු අතට
තරමක් දුර ගොසින් අසු වී සුළියකට
ගිලී ගියා නදියේ මැද දිය යටට
- 21. බෝසත් නැවත ඇසතුව වෙත වැඩමන්නේ
සොත්ටිය නම් තරුණ බමුණා හමුවෙන්නේ
බෝසත් කෙරෙහි ඔහු මොනවට පහදින්නේ
කුස තණ මිටි අටක් පූජා කර යන්නේ
- 22. මහ බෝ මැඩට කුස තණ අරගෙන ආවා
එහි පෙර දිනෙහි කුසතණ අසුනක් සැදුවා
පටන් විරිය එහි ඉඳ සිත තුළ වැඩුවා
බුදු වී මිසක නැගිටින්නේ නැත සිතුවා
- 23. පටන් විරිය ගෙන බෝ මැඩ වැඩ ඉන්නේ
බෝසත් දකිනු රිසි දෙවි බඹු සමගින්තේ
බොහෝ දෙන රැස් වෙලා අතැඟිලි බැඳ ඉන්නේ
අද බුදු කෙනෙකු දැක ගන්නට සිතමින්තේ

<p>24. සන නිල් අහස පැහැපත් වී
ගංදිය දහර සර සර ගා බැස
මද මුදු පවන සිලි සිලි ගා
අද බුදු කෙනෙක් තුන් ලෝකෙට බිහි</p>	<p>බබලනවා
යනවා
පාවෙනවා
වෙනවා</p>
<p>25. බෝසත් පධන් වීරිය වඩනා
දෙව් බඹ සුරන් පිරිවරමින් සිටි
වසවත් පිරිස යුද බෙර ගෙන දිග්
එන්නට උනා දෙව් බඹ පැන යන</p>	<p>අතරේ
අතරේ
සතරේ
අතරේ</p>
<p>26. නිල්වන් අහස කලු වී අඳුරින්
ගං දිය දහර සැඩ පහරක් ලෙස
මද මුදු පවන මහ සුළඟක් වී
මරුගේ සෙනඟ බෝසත් අභිමුච</p>	<p>වැසුණා
අඳුණා
හමනා
සිටිනා</p>
<p>27. ගිනියම් යකඩ ඊතල විදිනට
ගිනි ගෙන දැවෙන ලෝදිය එහි
මුවහත් කඩු කිණිසි ගෙන දමලා
ගිනියම් යකඩ ගුලි වැස්සක් මෙන්</p>	<p>වූවා
වැස්සෙව්වා
ගැහුවා
එවූවා</p>
<p>28. මේවා සියල්ල ම කුසුමන් වී
බෝසත් දෙපා මුල පියුමන් සේ
නිහඬ ව තව ම මහ බෝසත් වෙර
වෙනත් වෙසක් ගෙන නැවතත් එයි</p>	<p>එනවා
වෙනවා
වැඩුවා
මරුවා</p>
<p>29. සුළි සුළඟක් මවා නසනට තැන්
කුණාටුවක් ඇති කොට බිය කරනු
ජලගැල්මක් මවා යට කරනට
බෝසත් කිසිවකින් දැන් කම්පා</p>	<p>කරනා
උනා
හදනා
නොවෙනා</p>

- 30. බෝසත් නවතන්න මෙලෙසින් නොහැකි උනේ
මරු කළ කිසිවකින් බෝසත් නොම සැලුනේ
යමක් කියා බිය කරනට සිතු බැවින්
මරු බෝසතුන් අහිමුව සිට පවසන්නේ
- 31. එබ්බා මහණ තා මෙතැනින් යා යුතු ය
තා සිටි අසුන මට හිමි බව දත යුතු ය
නො දෙතොත් තාව නසනා බව දත යුතු ය
පොළොවෙහි ගසා නසනා බව දත යුතු ය
- 32. “එම්බා පවිටු මාරය මම තා දැනිමි
ඉඳගත් අසුන බුදු වෙන තුරු නොදෙන්නෙමි
මෙය තට අයත් නැති බව හොඳ හැටි දැනිමි
මට හිමි තැනක් බව ඉඳුරා මම කියමි”
- 33. “මට හිමි බිමක් බව මේ හැම දෙන දන්නා”
කියමින් මරුව පෙන්වුවා තම සේනා
උන්හැම මරුගෙ අයිතිය තහවුරු කරනා
“කවරෙක් නුඹගෙ අයිතිය දැනිති”ද අසනා
- 34. “වෙසතුරු බවේ දී මම බොහො පින් කෙරුවා
තුන්විටක දී මිහිකත කම්පා කෙරුවා
එවන් පොළොව මගෙ අයිතිය පවසනවා”
කියමින් දකුණු අත පොළොවට දික් කෙරුවා
- 35. එවිට ම මහ හඬින් මිහි තල දෙදරනවා
බෝසතුනගේ අයිතිය තහවුරු වෙනවා
මරුවා සහ පිරිස බිය වී පැන යනවා
මුළු පරිසරය යලි සන්සුන් වී යනවා

36. හෙට දින උදේ බුදුවරයකු දකිනු
හිරුබැස ගියා දින නිම කොට අපර
බුදුවන මොහොතෙ බෝසත් ගත නිවන
සඳ නැග එනව සුපිපී හිරු නැගෙන	රිසින්
දෙසින්
සිතින්
දෙසින්
37. බෝසත් සිතට බාධා ඇති
ගස්වැල් උනා නොසැලී නිදියා
රැහැයියනගෙ හඬ අද නැහැ
සතුන් නිහඬ වී සිටියා දුරින්	නොවන්නට
ගන්ට
අසන්නට
සිට
38. අනත් සසර පිරු පෙරුමන් බලය
බුදු බව සඳහ පිරු සත්තිස් දහම්
අද දින බුදු ව සැන සෙන්නට විරිය
බෝසත් වඩන්නේ ආනාපාන	ඇති
ඇති
ඇති
සති
39. බෝසත් ලබා එමගින් සිවුවන
රැ මැදියමට පෙර යුතුව ම සිහි
ලැබුවේ පෙර විසූ බව දක්නා
සිරුරින් නිකුත් විය එතකොට මුදු	දැහැන
නුවණ
නුවණ
කිරණ
40. ඉන් නොනැවතී තව තව විරිය
රැ මැදියමේ දී තව නුවණක්
කම් පල ලෙසින් වූති සහ උපත ද
සසරෙහි තිබෙන බියකරු බව තව	කෙරුවා
ලැබුවා
දුටුවා
දුටුවා
41. මැදියම ගෙවී රැ තුන්වන යම
මහසත් තව තවක් සිත විරිය
සංඛත දහම් සියලුම නුවණින්
අනියත දුක් අනත් බව ඒ තුළ	ලැබුවා
වැඩුවා
දුටුවා
වූ වා

- 42. හේතු රූසක් එක් වී පල හට ගන්නා
සංසාරේ දුක ද එනයිත් ඇති වෙන්නා
අවිදු අඳුර සංසාරොට මුල් වෙන්නා
තණ්හා දොස් මුලා ඒ පසු පස එන්නා
- 43. මෙලෙසින් මහ සතුන් සසරෙහි දුක දුටුවා
දුක ඇතිවෙන්න හේතු ද මැනවින් දුටුවා
නසලා හේතු දුක නැති කළ යුතු වෙනවා
දුක නැති කරන මග මොනවා දැයි දුටුවා
- 44. හේතුපල ද සහ සිවුසස් දම් ලෙසින්
සසර ගමන පිලිබඳ ලබලා නුවණ
ලබා කෙලෙස් මළ සුන් කළ යුතු නුවණ
උතුම් ලොවිතුරා සම්බුදු බව ලැබිණ
- 45. වෙසක් සදේ සිසිල අරන් සුළඟ හමනවා
ගස්වැල්වල මල් පිපිලා සිනා නගනවා
බෝපත්වල සිලි සිලි නද ගත දැවටෙනවා
විහඟුන්ගේ ගී නද දස දිග පැතිරෙනවා
- 46. මැඩියන් නයි පොළඟුන්ගේ දරණේ නිදන්නේ
මොනරුන්ගේ පිල් සෙවණේ නයි ගැවසෙන්නේ
සිහ රජගේ කුරුලට වී මුවන් නටන්නේ
කරුණාවේ සිතල දිය දසන ගලන්නේ
- 47. බුදු බව ලබා සමවත් සුව විඳිමින්නේ
පළමු සතිය බෝරුක මුල වැඩ ඉන්නේ
මිතුරකු ලෙසින් බුදුවන විට ළඟ උන්නේ
බෝරුක දෙස සතියක් බලමින් උන්නේ

48. බුදුහිමි තවම බෝරුක මුල සිටි
 දෙවියන් සිතේ සැක සංකා ඇති
 තුන්වෙනි සතිය උන්ගේ සැක
 රුවන් සක්මනෙහි පෙළහර
 බැවින්
 වන්නේ
 දුරලන්නේ
 පාමින්නේ
49. රුවන් ගෙයක් මවලා එහි වැඩ
 අවබෝධයට පත් දහමය
 බුදු සිරුරෙන් රැස්මාලා
 සිවුවන සතිය මෙලෙසින් ගත වී
 ඉන්නේ
 විමසන්නේ
 නික්මෙන්නේ
 යන්නේ
50. පස්වන සතිය තරමක් එපිට ට
 අප්පල් නම් නුගරුක මුල වැඩ
 තණ්හා රති රගා එහි සිට
 අවසන පැරද ලජ්ජාවෙන් පැන
 යන්නේ
 ඉන්නේ
 නටමින්නේ
 යන්නේ
51. ඉන් නැගිටලා මුවලිදු විල වෙත
 එතැනදී මහා වරාසාවකි ඇද
 මුවලිදු නා රජුන් සෙවනක් ලෙස
 හයවැනි සතිය එම සෙවනෙහි ගත
 එන්නේ
 හැලුනේ
 උන්නේ
 වෙන්නේ
52. රාජායතන කිරිපලු රුක වෙත
 හත්වැනි සතිය එහි මුල දී වැඩ
 තපස්සු සහ හල්ලුක සොයුරන්
 විළඳන් මී පිඩුන් දානය ලෙස
 වැඩියේ
 සිටියේ
 ආයේ
 පිදුයේ
53. දන් පිළිගන්න බඳුනක් අත නැති
 දෙවියන් පිදු බඳුනට දන්
 සොහොයුරු දෙපල බුදු දම් සරණය
 සොයුරන් දෙපල හට මහ ලාභයක්
 බැවින්
 පිරිනැමුණි
 ගැනුණි
 වුණි

දම්පේ විජ්‍යරත්න හිමි

ශ්‍රී ශාක්‍යමුනීන්ද්‍රාවදාන මහාකාව්‍යය

54. කප් සිය දහසක් ගෙවලා පාරමිතා පිරුවෙමි	මම
අනන් සසර දුක් විඳලා නිවන සොයා ආවෙමි	මම
වෙසක් දිනේ විරිය වඩා බුදු පදවිය ලැබුවෙමි	මම
නුවණැත්තන් දත යුතු ඒ දහම කාට කියමි ද	මම

දම්පේ විජ්‍යරත්න හිමියන් විසින් රචිත
 ශ්‍රී ශාක්‍යමුනීන්ද්‍රාවදාන මහාකාව්‍යයේ
 බුදුබව නම් වූ සත්වන සර්ගය නිමි

අටවන සර්ගය දහමී දෙසීම

<p>1. මා දත් දහම පස ඉඳුරන් ගොදුරු
ඉඳුරන් පිනන කාමී දන නො දත
සියලු දෙන ම ලොව ඉඳුරන් පිනනු
එබැවින් දහමී නො දෙසන්නේ නම් හොඳ</p>	<p>නොවයි
හැකියි
රුවියි
වෙයි</p>
<p>2. බුදු හිමි සිතු දෙය මහබලු දැන
ඇවිත් බුදු හිමිගෙ අවසර අර
වැදගෙන එකත් පසෙකට වී ඉඳ
උපමාවකින් කරුණක් කියනට</p>	<p>ගත්තා
ගත්තා
ගත්තා
ගත්තා</p>
<p>3. විල්වල බොහෝ ලෙස පියුමන් හට
සමහර කැකුළු හිරු කිරණට
තව බොහො කැකුළු අද නො පිපී හෙට
ඇතැම් කැකුළු දිය යට දී කුණු</p>	<p>ගත්තා
පිබ්දෙන්නා
පිපෙනා
වෙන්නා</p>
<p>4. හිමි ඔබෙ දහම හිරු එළියයි ලොව
එය දත හැකි පිරිස බොහො වෙති නැණ
දෙසතොත් දහම ඔවුනට හිමි වෙයි
එබැවින් දෙසනු මැන හිමියනි මග</p>	<p>තිබෙන
තිබෙන
නිවන
නිවෙන</p>
<p>5. ඇරයුම සහම්පතිගේ හිමි
දහම දකින අය ඇති බව දැන
එබැවින් දහමී දෙසුමට හිමි සිත
කාටද කියා දිය යුතු වූ</p>	<p>පිළිගත්තා
ගත්තා
ගත්තා
නුවණැත්තා</p>

6.	ආලාරගෙ නුවණ මෝරා
ඔහු මෙය වහා අවබෝධය
කොතැන ද බලයි මේ මොහොතේ
පරලොව ගිහින් බඹ ලොව දැන්	තිබෙන්නේ
ලබන්නේ
සිටින්නේ
සිටින්නේ
7.	දෙසුවොත් දහම යම් හෙයකින්
හැකිවෙයි ඔහු ද අවබෝධය
කොහේ සිටියි දැයි සොයලා බැලූ
දුටුවා පෙර දිනයෙ බඹලොව වැඩි	උද්දකට
ලබන්නට
කලට
බවට
8.	බෝ මැඩ ගයා හිස විරිය කරන
උපකාරීව සිටි හිතවත් තපස්
අවබෝධය ලබති සදහම් දෙසුව
එබැවින් ඔවුන් කොහි වෙත් දැයි බැලුව	කල
කැළ
කල
කල
9.	මෙයින් උතුරු දෙස වූ බරණැස්
ඉසිවරු නිතර රැස්වන තැන
ඔවුන් සිටිති වෙර වඩමින් දිවා
එබැවින් දැන් ම යා යුතු වෙයි	පුරයේ
මිගදායේ
රැයේ
මිගදායේ
10.	ඇසළ පුර සඳ පිරි එන
බුදු රජුන් බරණැස වඩින
නව පණක් ලැබූ කලෙක මෙන්
හාත්පස සතුටින් පිරෙයි	සඳ
සඳ
සොඳ
අඳ
11.	කුඹුරු කිරිවැද පැසි ඇත
නැමි හිමිදෙස සිටින්නේ
ගලා බසිනා නදියෙ දිය
සිසිල් පවනක් ගෙනෙයි මද	අඳ
වැඳ
කඳ
මද

12.	තිත් මුවන් කැල සරණ වන
වනෙහි අසිරිය වැඩි කරයි
කුළු හරක් දඟ කරන වන
පෙහෙව ගෙන මෙන් සිටිති දින	මැද
අද
මැද
අද
13.	මග දිග මෙවන් සිරි විදිමින්
මග දී උපක ආජීවක
නිකෙලෙස් බුදුන් දුටු ඔහු ගරු
මෙවැනි දෙයක් ඔහු එහිදී	වඩින්නේ
දකින්නේ
කරන්නේ
අසන්නේ
14.	සබඳ ඔබගෙ ඉඳුරන් පැහැදිලි
සිරුරේ කැලුම් පැහැයෙන්
කෙලෙසුන් නිවූ කෙනෙකුන් ලෙස
කවරෙකු නිසා ඔබ පිළිවෙත්	වෙන්නේ
දිලෙන්නේ
පෙනෙන්නේ
පුරන්නේ
15.	කවරකු නිසා නොම පිළිවෙත්
ඇඳුරකු නොමැති බව මට මම
තනිව ම කෙලෙස් නසනා මග බැස
දම්සක් පවත් වන්නට බරණැසට	පුරන්නෙම්
කියන්නෙම්
ගියෙම්
යම්
16.	උපකට නොමැත එහි තේරුම
එහෙමත් විය හැකිය පවසා
බුදුහිමි මීගදාය වෙත දැන්
තවුසන් පස්දෙනා දුරදී	වැටහෙන්නේ
පිටවෙන්නේ
වැඩමන්නේ
දැකගන්නේ
17.	රස මසවුලෙන් තම බඩ කට
දුක් පිළිවෙත් අතැර ඉඳුරන්
නිවන ලබන මග ඔහුගෙන් දුර
ඔහු එය නොලබා ම අප වෙත යළි	පිරවුවා
පිනවුවා
වූවා
එනවා

<p>18. දෙපා දොවන්තට උණු පැන් නොම
පෙර මග ගොසින් පා සිවුරු ද නො
කුලයෙන් උසස් හින්දා ගරු
එබැවින් හිඳින්තට අසුනක්</p>	<p>ගෙනෙමු
ගන්නෙමු
කරන්නෙමු
තබන්නෙමු</p>
<p>19. බුදු හිමි මිගදායෙ දොරටුව වෙත
අයෙක් දෙපා දොවනට පැන් ගෙන
අයෙක් පෙරමගට ගොස් පිළිගෙන
කතිකා ලෙසට කිසිවක් නොම සිදු</p>	<p>ආවා
ආවා
ආවා
වූ වා</p>
<p>20. දෙපා දොවා බුදු හිමි ඇතුලට
පැන වූ අසුන හිඳ සුවදුක්
“ඇවැත්නි” කියාලා බුදු හිමි
එබැවින් තමන්ගේ බුදු බව</p>	<p>වැඩියේ
විමසුයේ
ඇමතුයේ
පැවසුයේ</p>
<p>21. තෙවරක් මෙසේ එය පැහැදිලි
එහෙත් ඔවුන් නැහැ එය පිළි
අවසන බුදු සමිදු පැනයක්
තවුසන් එයින් පසුවයි එය පිළි</p>	<p>කරන්නේ
අරගන්නේ
විමසන්නේ
ගන්නේ</p>
<p>22. “පෙර දින ගයාහිස සිටි කල
එම කල මෙසේ මා ඔබලට
බොරුවෙන් කිසි දිනක ඔබලා
නොලැබූ මගපලක් පිළිබඳ</p>	<p>මතකයි ද?
පැවසී ද?
රැව්වීද?
පැවසී ද?</p>
<p>23. බුදු හිමි දෙපා මුල ඒ හැම වැඳ
සිදු වූ වරද පිළිගත්තේ බැහැ
බුදු හිමි සියලු දේ ඔවුනගෙ කමා
දම්සක් සුතුර ඉන්පසු දේශනා</p>	<p>වැටිලා
වෙලා
කළා
කළා</p>

අටවන සර්ගය

දහම් දෙසීම

24. මහණෙනි! යමෙකු සිතුවෙද දුක්
දෙකක් අන්ත හල යුතු වෙයි පෙර
කම්සැප විදියි දැඩි සැප දීලා
දැඩි ලෙස පෙළා දුක් දීම ද තම	නසන්නට
ඊට
කයට
කයට
25. කම් සැප විදීමේ අන්තය
දැඩි දුක් විදීමේ අන්තය
මෙකී අන්ත දෙක අතහැරලා
නිවන් ලබන හැක මැද පිළිවෙත්	අතහැරලා
අතහැරලා
දමලා
පුරලා
26. ඉපදුම දුකය වයසට යාම ද
ලෙඩ වී දුක් විදීමත් මරණය යන
තමා කැමති දේ නොලැබෙන විට
අකමැති දෙයක් ලද විට වෙන්නෙද	දුකය
දුකය
දුකය
දුකය
27. ලබා තිබෙන පස්කඳ බෙහෙවින්
තණ්හා මුල්වෙලා ඇති වෙන්නේ
තණ්හා නැසූ විට නැති වෙන්නේ
පිළිවෙත් මගෙහි ගොස් නැති කළ යුතු	දුකය
දුකය
දුකය
දුකය
28. නිවැරදි වදන් කම් හා දිවි පෙරටු
නිවැරදි විරිය සිහි සමාධි ඇතුලු
නිවැරදි දැකුම් සංකල්පද අංග
ඇති මැද මාවතෙන් හැකි දුක	කොට
කොට
අට
නසන්නට
29. දුක ගැන දැනිමි එය ඇති බව මම
අවබෝධයත් එය පිළිබඳ ලැබ
දුකට හේතු වූ තණ්හා බව
නැති කළ යුතු බැවින් මම එය නැති	දැනිමි
ගතිමි
දැනිමි
කළෙමි

<p>30. දුකෙන් මිදීමක් තිබෙනා බව
අවබෝධයෙන් දන යුත්තෙන් එය
දුකෙන් මිදෙන මාවත ගැන දැන
වැඩිය යුතු ව තිබූ ඒ මාවත</p>	<p>දනිමි
කළෙමි
ගතිමි
වැඩිමි</p>
<p>31. මෙසේ දොළොස් ආකාරයකින්
සිවුසස් දහම පිළිබඳ දැන ගත
දැනගත් බැවින් මම එය දැන් සැක
ඉපදීමක් නොවෙයි මා හට මින්</p>	<p>යුත්තේ
යුත්තේ
නැත්තේ
මත්තේ</p>
<p>32. පළමු දෙසුම මේ ලෙස නිම
කොණ්ඩඤ්ඤයි පළමුව පල
සියලු දෙනා බුදුහිමියන්
පැවිද්ද හා උපසපුව ද</p>	<p>කරන්නේ
ලබන්නේ
වෙතින්තේ
ලබන්නේ</p>
<p>33. සුපිපුණු සුදු නෙළුම් බඳුනක් සේ
සුදු සඳ පායලා අහසේ
කප් සුවහස් ගණන් නො අසන්නට
දහමේ සිසිල මැනවින් විඳගත් සෙ</p>	<p>දිලෙන
බබලමින
ලැබෙන
වින</p>
<p>34. දෙවි බඹ සුර නරන් හැම දෙන කුටු
සාදු කාර හඬ තුන් ලොව නද
ප්‍රඥාවේ ආලෝකය
දුකෙන් මිදෙන මග ලොවට ම එලි</p>	<p>වෙනවා
දෙනවා
පැතිරෙනවා
වෙනවා</p>
<p>35. පසු දින නැවත මහණුන් මුන
අනන් ලකුණු පිළිබඳ බණ
ආත්මයේ පලනැති බව
නිවනෙහි මගට සිලුම දෙන</p>	<p>ගැසෙන්නේ
කියන්නේ
දකින්නේ
බසින්නේ</p>

අටවන සර්ගය

දහම් දෙසීම

36. ඇසළ මස සිටන් මහ වැසි ඇද
එබැවින් පළමු වස මිගදායෙ ම
මහණුන් පස්දෙනා දින දින
රහත් සයනමක් දැන් මුළු ලොව	හැලෙනා
වසනා
රහත් උනා
වසනා
37. බරණැස් සිටුගෙ පුත් යස කුල
සම්පත්වලින් දුකමයි ඔහු නම්
ඒ දුක් නිවන මගකුයි සොයනට
එනිසා මහ රැක සිය මැදුරෙන්	නුවණැති වේ
දුටුවේ
සිතුවේ
පිටුවේ
38. මග දිග ඇවිද දුක නිවනට මග
ඉසිපතනයේ මිගදායට
බුදු හිමි දෙසු දහමෙන් සිත
පළමු පලය එහි දී ඔහු ලැබ	සොයනා
පැමිණෙන්නා
සනසන්නා
ගන්නා
39. යස අද ගෙදර නැති බව නිවැසියෝ
කළබල වෙලා හැම දෙසක ම යස
සිටුකුම පුතුගෙ මිරිවැඩි සලකුණු
පන්සල් දොර දි මිරිවැඩි ඇති බව	දුටවා
සෙවුවා
සෙවුවා
දුටුවා
40. තම පුතු සොයා සිටුවරයා එහි
බුදු හිමි දෙසු සදහම් එහි දී
එය'සා සිටිය යස කෙලෙසුන් සුන්
බරණැස් සිටුද නිවනේ මාවත	යනවා
ඇසුවා
කෙරුවා
දුටුවා
41. දහවල් දනට ආරාධනා ලැබ
බුදු පාමොක් සගන මැදුරට
දන් වළඳලා හිමි සදහම්
යසගේ මවත් බිරිඳත් පල	ගන්නේ
වැඩමන්නේ
පවසන්නේ
ලැබගන්නේ

- 42. යසකුල පුතා බුදු හිමි දෙසු මගෙහි ගියා
 යසගේ පවුලෙ අය තෙරුවන් සරණ ගියා
 යසගේ යහළුවෝ බුදු හිමි සොයා ගියා
 ඒ හැම දෙන ද නිවනෙහි මග බැස වැඩියා

- 43. පස්වග මහණු සහ යස කුල හය නම කී
 යහලු පනස් හතරකි සැම සැට නම කී
 බුදු හිමි සමඟ රහතුන් සැට ඒකි නම කී
 දම් බෙර වයන්තට හැම තැන යන්න හැකී

- 44. මේ ලෙස කෙමෙන් පළවෙනි වස නිමා වුනා
 දහම් දෙසන්නට යන කල උදා වුනා
 පුහුදුන් සියලු දෙන දුකටම යන බැවිණා
 අමතා සැට නමට මේ ලෙස දෙසනු වුනා

- 45. අප සැම දෙන ම දුක නිවනා මග සෙවුවා
 එබැවින් අපට නිවනෙහි සැප අත් වූ වා
 මැනවින් මිදුණු අප කළ යුතු දෙය කෙරුවා
 අත් සැම දෙනට මේ මග කිය යුතු වෙනවා

- 46. එබැවින් සියලු දෙන සැම තැන යා යුතු ය
 නිවනට පාර හැමට ම පෙන් විය යුතු ය
 දෙදෙනෙකු එක ම මග නම් නොම යා යුතු ය
 මුල මැද අග මනා සදහම කිය යුතු ය

- 47. මෙසේ පළමු හැට නම පිට කර හැරියා
 බුදුහිමි තනිව රජගහ යන්නට වැඩියා
 මග දී සිංසපා වනයෙහි වැඩ සිටියා
 කුමරුන් හද්දවග්ගිය වනයෙහි සිටියා

අටවන සර්ගය

දහම් දෙසීම

48. කෙලිකම් පිණිස ආ කුමරුන් තිස්
බිරිඳක් සමග ආවේ විසි නව
එකෙකුට නැතිව බිරිඳක් යන්නට
මුදලට සොයා ගත්තේ වෙන	දෙනෙකි
දෙනෙකි
නොහැකි
තරුණියකි
49. ඔවුන් සමග කෙළිමින් සිටිනා
අත පසු බවක් දැකලා කුමරුන්
අබරණ මුදල් සොරකම් කර යන
ඔවුහු ඇයව සොමින් යති	අතරේ
අතරේ
අතරේ
වනන්තරේ
50. ඇය ව මෙසේ සොයමින් හැම දෙන
යන අතරෙ දී බුදුහිමියන් හමු
හිමිගෙන් ඔවුන් තරුණිය ගැන
හිමියනි! තරුණියක දුටුවෙද	යන්නේ
වෙන්නේ
අසමින්නේ
විමසන්නේ
51. කුමටද අනුන් ගැන සොයමින්
තමන් ගැන කිම ද නො සොයා
තමන් සොයන එකමයි ලොව
අනුතගෙ දේ සොයා දුකමයි	තැවෙන්නේ
සිටින්නේ
වටින්නේ
විඳින්නේ
52. සැම දෙන කියූ දෙය මැනවින් දැන
තමන් කවුරුදැයි විමසීමට
එයින් දුකෙන් මිදෙනා හැටි දැන
නිවන ද පැවිඳි බව එහි දී ලැබ	ගත්තා
ගත්තා
ගත්තා
ගත්තා
53. ඒ හැම දෙන ද පිට කර හැර පෙර
බුදු හිමි වඩි නැවතත් රජ ගහ
අතර මග දී වැඩියා උරුවෙල්
එහි දී හැකි උනා ජටිලන්	ලෙසට
දෙසට
ගමට
දමනයට

අටවන සර්ගය

දහම් දෙසීම

<p>60. බනිනට සිතා ගිය ඔහු බණ
කෙලෙසුන් නසා නිවනෙහි සැප
තම සිසු පිරිස සමගින් හිමි
උතුම් පැවිදි බව එහි දී</p>	<p>අසන්නේ
විදින්නේ
වෙතින්නේ
ලබන්නේ</p>
<p>61. බාල සොයුරු දැක ගඟ පහළ ම
දුටුවා සොයුරන්ගෙ පිරිකර පාව
ඔහු ද ගියා තම සොයුරන් සොයා
දුටුවා ඔවුන් හිමි ලඟ පැවිදි ව</p>	<p>සිටින
යන
ගෙන
සිටින</p>
<p>62. බුදු හිමි ලඟදී දෙසු දම් පද
පිරිස ද සමග සියලු ම දුක්
හිමි වෙත පැවිදි උපසපුව ද
සිටිනට උනා හිමි ළඟ වැඳ</p>	<p>අසාලා
නිවාලා
ලබාලා
වැටීලා</p>
<p>63. කුන් බෑ ජටිල සොයුරන් හට මග
ඒ හැම දෙනට නිවනෙහි රස ලැබ
ඒ හැම සමඟ රජගහ යන මග
බුදු හිමි වඩි රජගහ පුරවර</p>	<p>දෙසලා
දීලා
බැසලා
බලලා</p>
<p>64. තරු පිරිවරාගෙන නැග එන සදක්
පියුම් විල ම පුබුදන දිනකර
පැටවුන් සමග පිහිනන හංසයෙක්
සවුවන් පිරිවරා වඩිනා ගමන</p>	<p>වගෙයි
වාගෙයි
වගෙයි
අගෙයි</p>
<p>65. කපිලවස්තු මහ රජුගේ එක ම
රජ සැප අතැර ආවේ බුදු බව ම
දහම් දෙසයි සතුනගෙ දුක් නැසුම
මෙලෙසින් පතල වූ යේ හිමි ගැනයි</p>	<p>පුතා
පතා
සිතා
කතා</p>

- 66. දිගුමග ගෙවා බුදුහිමි රජ ගහ වැඩියා
 ඒ ගැන සියලු තොරතුරු රජු වෙතට ගියා
 හිමි වැඩ සිටියේ රජගහ උණ වනයේ කියා
 රජු සහ පිරිස බුදු හිමි දැක ගන්නා ගියා

- 67. රන්වන් පාට කැලුමෙන් දිස්නය දුන්න
 සුදු පුන් සඳක් සේ බැබළී වැඩ ඉන්න
 දුටු රජතුමා විය සතුටෙන් ඉපිලෙන්න
 රජු වැඳ වැටෙයි සතුටට බැරි ඉවසන්න

- 68. බුදු හිමි රජු සමඟ පිරිසට දම් දෙසුවා
 බිම්බිසාර රජු සෝවන් පල ලැබුවා
 රජ මැදුරෙහි දනට වඩිනා ලෙස කිවුවා
 බුදු හිමි නිහඬ වී ඇරයුම ඉවසුවා

- 69. දන් පැන් පුදා රජු බෙහෙවින් කුටු වෙනවා
 වේළවනය බුදු සසුනට පුද දෙනවා
 රජගහ පුරදි තව තව සඳහම් දෙසුවා
 බොහෝ දෙනෙකු නිවනෙහි ඇති සැප දුටුවා

- 70. බුදු හිමි මෙසේ රජගහ වැඩ සිටින කල
 දෙදෙනෙක් සිටිති මිතුරන් ලෙස බොහෝ කල
 නැටුමක් බලා කල කිරිලා සිටින කල
 දුකෙන් මිදීමට පිහිටක් සොයන කල

- 71. කෝලින උපතිස්ස නම් යාළුවෝ දෙන්නා
 දුක නිවනට මගක් සොයමින් ඇවිදින්නා
 සංජය ඇසුරේ ටික දිනයක් නවතින්නා
 එතැනින් කිසිදු සැනසීමක් නො දකින්නා

72. එතැනින් පිටත් වූ මේ යහළුවෝ
නිවන සොයා වෙන වෙන ඇවිදන්
කෙනෙක් පළමු දත හොත් මග දුක
අනෙකා සොයා කීව යුතු සම්මුති	දෙන්නා
යන්නා
නිවනා
වන්නා
73. මෙලෙසින් ඔවුන් කතිකාවත් කර
දෙමගක පිවිස දෙදෙනා පිට වී
අස්සජ් සමිඳු එවෙලේ පිඬු සිඟ
උපතිස්සටයි එම සමිඳුන් හමු	ගන්නේ
යන්නේ
යන්නේ
වෙන්නේ
74. සංසුන් ගමන ඉඳුරන් පැහැදිලි
නිකෙලෙස් වුවන දුටු දුටුවන්
පිඬු සිඟ වඩින හිමි හා යා යුතු
නිසැකව සමිඳු නිවනට මාවත	වෙන්නේ
පැහැදෙන්නේ
වෙන්නේ
දන්නේ
75. පිඬු සිඟ වැඩිය හිමි රැක් මුල වැඩ
සන්සුන් ලෙසින් දන් වළඳා නිම
හිමි වැඳ එකත් පස සිට ගෙන
කාගේ දහමක ද නිවනින්	ඉන්නේ
වෙන්නේ
විමසන්නේ
සැනසෙන්නේ
76. මම මේ දහම තුළ නවකයි
සුදොවුන් පුත් සිදුහත් ඔබ
කෙලෙසුන් නසා බුදු වූ බව
බුදු හිමි දහම නිවනට මග	දන්නවද
දන්නවද
දන්නවද
දන්නවද
77. හේතු රැසක් වී සැම දෙය හට
එ සැම හේතු බුදුහිමියන්
හේතු නැසුව විට හැම දෙය නැති
දහමේ හරය මෙය බව ඔබ දැන	ගන්නේ
පවසන්නේ
වෙන්නේ
ගන්නේ

78. එ ගය අසා නිවනෙහි මග
බුදු හිමි සිටින තැන විමසා දැන
මිතුරා හමුව ඔහුට ද කිය යුතු
එබැවින් හමුව මිතුරාට ද	පිළිපන්නා
ගන්නා
වෙන්නා
පවසන්නා
79. පිරිසක් සමඟ බුදුහිමි සොයලා
දුරසිට ඔවුන් බුදුහිමියන් නෙත
අගසවු වෙන්න පෙර පින් කළ බව
බුදු හිමි නිවන්මග ඔවුනට	යන්නා
ගැටුනා
දන්නා
පවසන්නා
80. පිරිසක් සමඟ ආ මේ යාලුවෝ
දහම් අසා නිවනෙහි සැනසුම
සසුනේ උතුම් අගසවු පදවී ද
බුදු හිමි ලෙසට දම් දෙසනට හැකි	දෙන්නා
ලබනා
ලබනා
වෙන්නා
81. ලබා බුදු බව දෙසූ දම් කඳ ලොවෙහි දස දිග යයි
කලා සපිරෙන සඳක් විලසට දිනෙන් දින ලොව එළි
මුලා වූ දන මුදා අඳුරෙන් අවිදු මොහඳුර නැති
අසා බුදු බණ නිවන් ලැබූ දන සසර දුක් කඳ නිම	ගලා
කලා
කලා
කලා

දම්පේ විජ්ජරතන හිමියන් විසින් රචිත
ශ්‍රී ශාකාමුනීන්ද්‍රාවදාන මහාකාව්‍යයේ
දහම් දෙසීම නම් වූ අටවන සර්ගය නිම .***

නවවන සර්ගය කිඹුල්වත් ගමන

<p>1. මැදුරෙන් පිටව ගිය දා සිට තම
යෙදවිය සෙබලු පුතු ගැන සොයනට
මහරජු දැන ගනී පුතු බුදු වූ
සිත් විය බුදු සමිඳු නුවරට</p>	<p>පුතණු
කරුණු
කරුණු
වඩමවනු</p>
<p>2. දූතයෝ යවයි ආරාධන
ඒ හැම ගොසින් විය බුදු හිමි මග
රජුගේ පණිවිඩය දුන්නේ නැති
දහවැනි වරට තව කෙනෙකුත් එහි</p>	<p>කරවන්න
ගන්න
බැවිණ
යැවිණ</p>
<p>3. කාලදායී ගොස් බුදුහිමි හමු
කිරි මව නො ඉවසිල්ලෙන් බව
බලාපොරොත්තුවෙ තාපය දැරී
පියුමක් සේ මුකුලිත වී ඇත</p>	<p>වෙන්න
පවසන්න
මෙන
වුවන</p>
<p>4. කහවත් දරා රළු අහරින් කුස
අබරණ රන් රිදී කිසිවක් නො
සෝකය සතුට හා මුසු සියුමැලි
යසෝදරාගේ සෝකය දුර</p>	<p>පුරන
පළඳින
වුවන
ලන්න</p>
<p>5. සත්වස පිරෙන්නට මග බලමින්
කැකුළු සිනාවෙන් හදවත්
දුව පැන නටා ඇඟ දුවිලි තවර
සිටිනා රහල් පුතු දක්නට</p>	<p>ඉන්න
සනසවන
ගෙන
පැමිණෙන්න</p>

6.	සක්විති පුතකු දක්නට පෙරුමන්
එනමුත් බුදු පුතකු දකිනට පින්
පියතුම දෙනෙත් දල්වා ගෙන මග
සිටිනා අයුරු වහ වහ ගොස්	පිරුවා
පිරුවා
බැලුවා
පවසනවා
7.	මහ රජ තුමනි මට හැක රජ ගහ
හැකිවෙයි බුදු සම්ඳ නුවරට
හැකි නම් පැවිදි වෙන්නට අවසර
මට හැක ඔබ ගෙ අදහස ඉටුකර	යන්න
වඩමන්න
දෙන්න
දෙන්න
8.	පුතු දකිනට නො නිමි ආසා මට
ඔබගෙ ද පැතුම එ ලෙසට ඉටු විය
රජගහ බලා ඔබ දැන් පිට විය
බුදුහිමි සමග නැවතත් මෙහි ආ	ඇත්තේ
යුත්තේ
යුත්තේ
යුත්තේ
9.	දහසක් පිරිස ගෙන රජගහ පුර
වේඵ්වනයෙදී බුදුහිමි හමු
සදහම් අසා ඔහු අරහත් පල
උත්තම පැවිදි බව බුදුහිමි ලග	යනවා
වෙනවා
ලැබුවා
ලැබුවා
10.	පැවිදි ව මෙසේ ටික දවසක් ගතව
ඇරයුම සඳහා ඔහු කල් බලමින්
පොළොව මැදින් සඳ කිරණින් තෙමී
ඇරයුම් කරන්නට බුදුහිමි වෙතට	ගියා
සිටියා
ගියා
ගියා
11.	ලොව නිදන හේමන්ත කල නිමා වී
දාහයෙන් ගත දවන කල නුදුරෙ එයි
වසන්තය උදා වී මලින් පිරිලා
කිඹුල්වත් පුර යන්න සුදුසු කල	ගියා
කියා
ගියා
පැමිණියා

12. තුරුලතා අලුත් වී ලපලු හිනැහී	නටයි
කැකුළු මල් සිනාසී සුවඳ හැම තැන	හමයි
මග දෙපස තුරුලතා වසන්තයෙ පල	දරයි
කිඹුල්වත් පුර යන්න සුදුසු කාලය	මෙයයි
13. හේමන්ත කල ගෙවී තව බොහෝ කල්	නොවෙයි
ගත දවන ගිමන් කල තව බොහෝ කල්	නොවෙයි
සිසිල උණුසුම දෙක ම සම සම ව සුව	ගෙනෙයි
කිඹුල්වත් පුර යන්න සුදුසු කාලය	මෙයයි
14. සීසාන ගොවිදනා පල දකිනු කැමති	වෙයි
සයුරෙ යන වෙළඳ දන දන ලබනු කැමති	වෙයි
බුදුන් පිය මහ රජුන් පුතු දකිනු කැමති	වෙයි
කිඹුල්වත් පුර යන්න සුදුසු කාලය	මෙයයි
15. වීරයෙක් ඉපදිලා දුක නිවන මග	කියයි
ලොවෙහි පල කරන්නේ කැත් කුලෙහි	අබිමනයි
බුදුන් මුව දකින්නට නැසියන් මග	බලයි
කිඹුල්වත් පුර යන්න සුදුසු කාලය	මෙයයි
16. සුද්ධෝදන පිය රජතුම ඔබ දකින්න රිසිව	සිටියි
ප්‍රජාපතී කිරිමව් ඔබෙ පුතු සෙනෙහෙන් බලා	සිටියි
යසෝදරා පිය දේවිය ඉවසිල්ලෙන් තොරව	සිටියි
රාහුල පුතු සනසවන්න හිමි එහි යා යුතු ව	තිබෙයි
17. කාලුදායී හිමිගේ මග වැනුම්	අසා
වෙහෙසක් නැතිව ගමනට කල් සුදුසු	නිසා
මව්පිය නැසියන් බලමින් සිටින	නිසා
පිටත් උනා නැසිය දුක් නසනු	නිසා

<p>18. මැදින් පෝදා පිටත් වීලා කිඹුල්වතටයි
වෙසක් පුර සඳ නැගී එන සඳ කිඹුල්වත වෙත
බුදුන් කිතු ගොස රාව පැතිරී දනෝ මග දිග
තිලෝ හිමිගේ අසිරිමත් බව දැස් දළවා</p>	<p>වඩින්නේ
වඩින්නේ
රැඳෙන්නේ
බලන්නේ</p>
<p>19. බුදුහිමි පුදනු වස් සුපිපුණු මල්
මහ මග දෙපස සරසන්නට ඇත
හිමි වෙත සැදැහැ සිත් පෙරටුව
පුරවැසි දන සිටි මහ මග රැස්</p>	<p>මාලා
එල්ලා
වැඳ වැටීලා
වීලා</p>
<p>20. බුදු හිමි දෙසු දහම් අසා සියලු දෙනා පිට
පසුදා දානය දෙන්නට කාටත් නැහැ සිහි
පාත්තරය අතට රැගෙන ගෙන් ගෙට පිඬු
බුදුසව්වන් පිරිවරමින් ඇතුළු නුවර</p>	<p>වෙන්නේ
වෙන්නේ
සිඟමින්නේ
හැසිරෙන්නේ</p>
<p>21. මේ දුටු කෙනෙක් රජ මැදුරට දුව
රජු හට සියලු සිදු වූ දෙය
"පිරිවර සමග සෝබාවෙන්
යුවරජු ගෙයින් ගෙට අද සිඟමන්</p>	<p>යන්නේ
පවසන්නේ
බබලන්නේ
යන්නේ</p>
<p>22. මහරජු මෙයින් කලබලයට පත්
සඳළු තලෙහි සිට සියැසින්
කලබල වෙලා මහ මග වෙත
බුදුපුත් හමුව මේ ලෙසටයි</p>	<p>වෙන්නේ
බලමින්නේ
දුවයන්නේ
පවසන්නේ</p>
<p>23. "කැත් කල දහම රට දැය රැක්ම ම
රටවැසි සැවො ම නිරතුරු බුහුමන්
උත්තම කුලයකයි ඔබ ඉපදී
සිඟමන් යැදුම අප කුලයට නො</p>	<p>වෙන්නේ
දෙන්නේ
ඉන්නේ
වටින්නේ</p>

24. “කැන්කුල දනා සිඟමන් නො යැදිය
ඔබ වංසයෙහි සිරිතකි එය දත
මාගේ වංසයෙහි සිඟමන් යා
එය බුදු සසුන බව මහ රජ දත	යුතු ය
යුතු ය
යුතු ය
යුතු ය
25. එහි දී බුදුන් දෙසු ලොච්ඡුරු දහම්
පළමු පලය ලදී බැඳුමන් තුනක්
සතුටින් යුතු ව රජු කළ ඇරයුමක්
මැදුරට වඩී දන් වළදන්නට	අසා
නසා
නිසා
සකසා
26. සෙනෙහෙ යුතු ව මහරජු හිමි
කිරිමව් සෙනෙහෙ තව තව දළු ලා
මුළු රජ මැදුර සතුටින් ඉපිළි
සසෝදරා පමණක් නැහැ එහි	පිළිගන්නේ
එන්නේ
යන්නේ
එන්නේ
27. හිමි ඔබ නිසා මම තනිමව වත්
ඔබ හැර වෙනත් සැමියෙක් නම් නොම
කිසි දින නොගත්තෙමි මම පතිවත්
ඔබ වෙත සදාකල් මගෙ සෙනෙහස	පිරුවා
පැතුවා
බිඳවා
පිදුවා
28. පුතු සිත තුළ ද පියතුම විරුවෙක්
කිසි දින දොසක් ඔහු ඔබ වෙත නොම
නැදි මයිලන්ට එක සේ ගෞරව
කිසිවකු හටත් ඔබ ගැන දොස් නොම	කෙරුවා
කෙරුවා
කෙරුවා
කීවා
29. හිමි වෙත පිරු වත් මැනවින් ඔබ
මා සිත මනා කොට ඔබ හඳුනා
මා තුළ තිබෙන ගුණ ඔබ පමණයි
එනිසා මහිමි මගෙ කුටියට	දන්නේ
ගන්නේ
දන්නේ
පැමිණෙන්නේ

- 30. වළඳා අන්තයේ බුදුහිමි දම් දෙසුවා
 මහරජු එදා සෙදගැමි පලයන් ලැබුවා
 කිරිමව් දුකින් මිදෙනා මාවත තැබුවා
 සිය දහසක් දෙනා දහමින් සැනසුවා

- 31. දහම් දෙසා අවසන පා සිවුරු ගෙන
 අගසව් දෙනම සහ පියරජු සමගින්
 යසෝදරා ගුණවත් බව පෙන්වමින්
 මැදුරට වඩියි ඇය දකිනා අදහසින්

- 32. බුදුහිමි දුටු යසෝදරා නිමි හිමි නැති සතුටින්
 බුදු සිරිපා අල්ලා ගෙන නෙක අයුරින් වැලපෙන්නේ
 හදෙහි කලක් වූ සෝකය දිය කරලා හරිමින්
 දෙනෙන් තුළින් කදුළු ලෙසට පිට කරලා සැනසෙන්නේ

- 33. මා මෙහි දමා ඔබ තනියම ගියෙ ඇයි ද
 ඔබගේ මගට මා බාධාවක් වී ද
 නැතහොත් මගෙන් යම් කිසි අඩුවක් වී ද
 හේතුව කුමක් දැයි පහදා දෙනවා ද

- 34. ඔබේ සිත හඳුනා ගන්නට අසමත් වී ද
 සසරට බැඳෙන බැඳුමක් ලෙස පෙනුනේ ද
 පෙරැම් පුරද්දී නොසතුටු වූයෙමි ද
 හේතුව කුමක්දැයි පහදා දෙනවා ද

- 35. තවුස් දිවිය මා හට නොදැරිය හැකි ද
 අවු වැසි සුළං දරණට මා සියුමැලි ද
 තනිකර ගියේ මා පිළිබඳ සෙනෙහෙන් ද
 හේතුව කුමක්දැයි පහදා දෙනවා ද

- 36. සය වසරකට පෙර නික්මුණු දා
හිමි ඔබ කෙරෙහි ඇති සෙනෙහස
යසෝදරා පිරුවේ වත් දුක්
පිය රජු කියයි ඇය ගැන පැසසුම්
ඉඳලා
පෙන්වාලා
විඳලා
කරලා
- 37. අද මතු නොවයි ඇය මා වෙනුවෙන්
සියක් දහස් වර මා ළඟමයි
සඳ කිඳුරිය ලෙසින් පතිවත් රැක
බුදු හිමි ඇගේ ගුණ මේ ලෙස
සිටියේ
සිටියේ
සිටියේ
පැවසුයේ
- 38. හිමි බණ දෙසා රජ මැදුරෙන්
කපිල වස්තු වන අරණේ
නැසිය දනට සදහම් මග
බොහෝ දෙන පැවිදි වී නිවනෙහි
නික්මෙනවා
නවතිනවා
පවසනවා
සැනසෙනවා
- 39. නන්ද විවාපත් වන දින පෙර
බුදු හිමි නන්දගේ මැදුරට වැඩම
දන් වළඳලා පෙරලා වෙහෙරට
හිමි පා රැගෙන නන්ද ද වෙහෙරට
දිනයේ
වූයේ
වැඩියේ
ආයේ
- 40. නන්ද! පැවිදි වෙන්නට ඔබ කැමතියි
බුදුහිමි නන්දගෙන් මේ ලෙස ඇසූ
අකමැති නමුත් කියනට බැරි වූ
පැවිදව උතුම් අරහත් පල සුව
ද
සඳ
නන්ද
වින්ද
- 41. පුත් සඳ පිරිවැරූ සුදිලෙන තරු
ලෙසින් රහත් සවුචන් පිරිවරා
බිම්බා සඳලු තල සිට බුදු හිමි
පෙන්වයි රහල් පුතුනට පියතුම
ගොන්න
යන
දකින
සොබන

- 42. සක් ලකුණින් යුතු රත් සිරිපා ඇති
පුරුෂ ලකුණු මහ දෙතිසක් ගත ඇති
පුන් සඳ මෙන් පිරිපුන් මුහුණක් ඇති
ඔබේ පියා අර මහ මග වැඩමති
- 43. නිලුපුල් වන් නෙත් කැළමෙන් බබලති
රුවන් පටක් වන් නලල් තලා ඇති
සම සතලිස් මුකුවන් වූ දත් ඇති
ඔබේ පියා අර මහ මග වැඩමති
- 44. පුන් සඳ මෙන් තරු පිරවර කොට ඇති
අරහත් සවුචන් පිරිවරමින් යති
සිහ රජෙකුට වන් තෙදැති ගමන් ඇති
ඔබේ පියා අර මහ මග වැඩමති
- 45. කපිලවස්තු පුර කිරුළට උරුමැති
මහ ධන සම්පත් මැදුරු හිමිව ඇති
ඔබ හට දෙන්නට මහ ධනයක් ඇති
ඔබ ගේ උරුමය ඉල්ලනු දෙනු ඇති
- 46. එබස් අසා රාහුල එහි දුව යන්නේ
පියාණනේ යැයි බුදු හිමි අමතන්නේ
සුරතල් බසින් මේ ලෙස ඔහු පවසන්නේ
ඔබ සතු ධනය දැන් මට පවරා දෙන්නේ
- 47. ලොවැති ධනය නම් සැපයක් නැහැ ඇත්තේ
දුක්මය සදා කල් එහි සැඟ වී ඇත්තේ
සතක් අරිය ධන මා ළඟ දැන් ඇත්තේ
සදා සුවය පමණකි ඒ කුළ ඇත්තේ

48. රුවන් රිදී ඇ ධනයක් මට
නිවන් ලබන ලොචතුරු ධනයයි
මා සතු සියලු ධන ඔබ හට දිය
වෙහෙරට යමුයි ඔහු අත අල්ලා	නැත්තේ
ඇත්තේ
යුත්තේ
ගත්තේ
49. රුවන් හසෙකු සමගින් යන පැටි
සිහ රජකුගෙ පසුපස යන පැටි
ඇත් රජකුගෙ පසු පස යන පැටි
රාහුල ගියා පිය බුදු හිමි සමග	විලසින්
විලසින්
විලසින්
නොසින්
50. සැරියුක් හිමිට රාහුල පුතු අත
උතුම් පැවිද්දට රාහුල පත්
සුදොවුන් නිරිඳු මේ ගැන කලබල
බුදුහිමි හමුවෙලා මේ ලෙස	දෙන්නේ
වෙන්නේ
වෙන්නේ
ඉල්ලන්නේ
51. ඔබ හා නන්ද මාගේ සෙනෙහස
ගිහිගෙය අතැර ගිය විට මා දුක්
රාහුල තමයි අපගේ සිත
ඔබ ඇයි ඔහු ව මෙලෙසින් වෙන් කර	වූ යේ
වූ යේ
සැනසුයේ
වූ යේ
52. අවසර අරන් වරයක් මා
දරුවෙක් ඉඳින් ගිහි ගෙය අත හැර
මාපිය අවසරය එහි දී ලැබ
නැතහොත් පැවිදි බව කිසි විට නොම	ඉල්ලන්නේ
යන්නේ
ගන්නේ
දෙන්නේ
53. මහරජ ඔබගෙ අයැදුම මම
මිත්පසු මෙලෙස කිසි විටෙකත් නොම
මවිපිය අවසරය ගන්නට
නැතහොත් ඇවත් සිදුවන බව දැන්	පිළිගනිමි
කරමි
අනුදනිමි
කියමි

දම්පේ විජ්‍යරත්න හිමි

ශ්‍රී ශාක්‍යමුනීන්ද්‍රාවදාන මහාකාව්‍යය

54. මෙලෙසින් කිඹුල්වත් පුර වැඩ
දෙසුවේ දහම් නැයින් දුක්
අනද කුමරු ඇ නෑ කුල
සිත් විය පැවිදි වී බව දුක	සිටින විට
නිවන්නට
කුමරුන්ට
නසන්නට
55. දෙවිදක් අනුරුද්ද බද්දිය
බගු ආනන්ද කිම්බිල හිමි වෙන
කුමරුන් සය දෙනෙක් රජ සැප හැර
උපාලි කරණවැමි ද උන් හා	සමගින්තේ
යන්නේ
යන්නේ
යන්නේ
56. අසංඛ්‍ය කප් ලක්ෂ ගණන් සමකිස් පෙරුමන්
ඒක නිසයි ප්‍රඥාවේ ආලෝකෙන් ලොව
උපා යොදා දහස් ගණන් සතුනට මග
අපායෙ යන්නට සිටි අය දුකෙන් මුදා	පිරුවේ
දිනුවේ
පෙන්වූ වේ
සැනසුවේ

දම්පේ විජ්‍යරත්න හිමියන් විසින් රචිත
ශ්‍රී ශාක්‍යමුනීන්ද්‍රාවදාන මහාකාව්‍යයේ
කිඹුල්වත් ගමන නම් වූ නවවන සර්ගය නිමි

දසවන සර්ගය
උපාය කෞශල්‍යය

1. අනන් සසර පිරු අපමණ පෙරුම්	ඇති
සියලු සතගෙ සිත දකිනා නුවණ	ඇති
දහම් දෙසන්නට පැණ සර මහිම	ඇති
උපා යොදා නිවනට සත රැගෙන	යති

(නන්ද තෙර)

2. පළමු වරට සිය මව් රට වෙත	වැඩියේ
රජ මැදුරෙහි දී වෙසෙසින් දනකට	වැඩියේ
නන්දට තිබෙන පින් පල බුදු හිමි	දුටුයේ
උපායකින් නිවනට දොරගුළු	හලුයේ
3. නන්ද මලණු රජ වීමට බලා	සිටියි
විවාහයට සුන්දර කුමරික්	සිටියි
අලුත් මාලිගාවට යා යුතු ව	සිටියි
මඟුල් තුනක් එක දවසක යොදා	සිටියි
4. පෙර දින දනට බුදු හිමි	වැඩමවන්නේ
දන් දී නන්ද හට ආසිරි	පනන්නේ
දහමින් ඔහුට අවවාදය	කරන්නේ
සතුටින් පිනා ගොස් නන්ද ද	සිටින්නේ

<p>5. වළඳා අන්තයේ වෙහෙරට
නන්ද අතෙහි වළඳන පය
හිමි පසු ගමන් යාමට
හිමි පසුපසින් ගෙමිහිට පිය</p>	<p>වඩින්නේ
තබන්නේ
කියවෙන්නේ
මනින්නේ</p>
<p>6. ජනපද කළණ වෙත ඔහු සිත
සඳලු තලෙහි සිටි ඇය ඔහු
පමා නො වී එන්නට යැයි
ඔහුගෙ සිතට මෙ වදන් කා</p>	<p>දුවන්නේ
දකින්නේ
කියන්නේ
වදින්නේ</p>
<p>7. හිරු ඉදිරියට පියවර තබමින්
හෙවනැලි ඇදෙන්නේ ආ පස්සට
බුදු හිමි අනුව පියවර තබමින්
ඔහු සිත ඇදී යන්නේ ඇ වෙත</p>	<p>ගිය ද
නොවෙද
ගිය ද
නොවෙද</p>
<p>8. බුදු හිමි සමග නන්ද ද වෙහෙරට
පාත්තරේ ආපසු හිමි වෙත
සතුව සිතින් ආපසු යන්නට
හිමිගේ වදනකින් එතැන ම නතර</p>	<p>යන්නේ
දෙන්නේ
හැරුනේ
උනේ</p>
<p>9. ගිහිගෙය දුකයි ඔබ ඒ ගැන
පැවිදි දිවිය සැපතයි ඔබ
රජ සැප අතැර මෙහි එන්නට
නන්ද මහණ වෙන්නට ඔබ</p>	<p>දන්නවද
දන්නවද
කැමතියිද
කැමතියිද</p>
<p>10. පිළිකෙව් කරන්නට නන්දට නොහැකි
මහණ වෙන්න අකමැත්තෙන් කැමති
පෙම්වත් සොඳුර ගැන නිතර ම සිතනු
රැක ගත නොහැකි සිත ඇය ළඟ නතර</p>	<p>විය
විය
විය
විය</p>

<p>11. බවුන් වඩන සිත කලබල වී
කය ගැන බලන ඔහු ඇගෙ රුවමයි
සිත ගැන බලන විට සිත තුළ ඇය
ඉර හඳ තුළ ද හැම තැන ඇය ම යි</p>	<p>යන්නේ
දක්නේ
ඉන්නේ
ඉන්නේ</p>
<p>12. පමා නො වී එනු මැන පෙම්බර
තෙමා නුවන් කී එවදන් හඳ
දින දින තැවීමෙන් වැහැරුණු
රෝගී ලෙස පෙනේ උකටලි වූ</p>	<p>නන්ද
බින්ද
සිරැරින්ද
නන්ද</p>
<p>13. බවුන් වඩන සිත නැහැ එක්තැන්
සිත ලෙඩ බැවින් කය ටික ටික ලෙඩ
ඇය සිහි වෙද්දී කෙලෙස ද සසුනෙහි
අවසර අරන් ගිහි ගෙට යා යුතු</p>	<p>වෙන්නේ
වෙන්නේ
ඉන්නේ
වෙන්නේ</p>
<p>14. මෙලෙස සිතු ඔහු බුදුහිමි හමු
තම සිත පැතුම් හිමියන් හට
නන්ද! එන්න ගමනක් යා යුතු
එහි ගොස් ඇවිත් ගිහි වෙන්නට ඉඩ</p>	<p>වෙනවා
පවසනවා
වෙනවා
දෙනවා</p>
<p>15. නන්ද සමග බුදු හිමි දෙවි ලොව
අතර මගදී දැවී හේනක්
දැවුණු වැඳිරි රුවකුත් එහි
නන්දගෙ සිතට අපුලක් ඉන් ඇති</p>	<p>යනවා
පෙන්වනවා
පෙන්වනවා
වෙනවා</p>
<p>16. දෙවිලොව දෙවි ලියන් දුටු නන්දගෙ
නිමි හිමි නැතිව ඇති වී එනවා
දිවසළ අබරණින් වැසූ උන්ගේ
ලොබ කර සිතයි දෙවිලොව නැවතී</p>	<p>සිතට
සතුට
රුවට
ඉන්ට</p>

17. දුහුල් දිවිය සළු පලදා සිටින
මුතුහර රුවන් අබරණ ගත පැළඳ
දෙවිලියෝ රුවන් යුතු පුහුදුන් සිත
නන්ද! ඔබට ඇති වන්නෙ ද සිත්	නිති
ඇති
බදිති
කැමති
18. උන්ගේ රුවට මම දැඩි සේ ලොබ
ජනපද කළණ දැවි වැදිරිය ලෙස
සුරලියෝ ලබන්නට මම ආසා
එනිසා හිමිගෙ ඔවදන් ලෙස	කරමි
දකිමි
කරමි
සිලිපදිමි
19. නොකියමි බොහෝ වැඩි දේවල්
හැකිවෙද ඔබට සිත දමනය
හැකි නම් සිතෙහි ඇති බැඳුමන්
කරනෙමි සපත දෙවිලියෝ ලබලා	කරන්නට
කරන්නට
සිදින්නට
දෙන්ට
20. ඉදින් ලැබේ නම් දෙවිලියෝ
හැකි වෙයි මෙ මට ඔබ කී ලෙස
පෙරලා නන්ද ඇවිදින් මනු
වඩනට උනා වෙර සුරඟනො	ලබන්නට
කරන්නට
ලෝකයට
ලබන්නට
21. බවුන් වඩා අඟනුන් ලබනට
නන්දට විහිළ කරනවා අන් සියලු
නන්ද වෙහෙස වී දිව රැ වෙර
නිවා දැමිය කෙලෙසුන් හැම සිත	සිතන
දෙන
වඩන
දවන
22. නන්ද රහත් වී නිවනින්
හිමි දුන් පොරොන්දුව එතැනින් නිම
නන්ද රහත් තෙර බුදු හිමි හමු
දෙවඟනො අවැසි නැති බව දැන්	සැතසෙන්නේ
වෙන්නේ
වෙන්නේ
පවසන්නේ

(සිරිමා නගර ශෝභිතිය)

- 23. බුදුහිමි වරක් සැවතෙහි වැඩ වසන කල
 රුවැනි ලියක් සිටියා සිත් වසඟ කල
 සිරිමා නමින් මුළු දඹදිව් කල පතල
 ඇගෙ රුව රනින් රිදියෙන් නොකළැකි ය මිල

- 24. දිගු වරලසෙහි සුසුවද මල් දම් පැලද
 රන්වන් සිරුර පුන් පියොවුරු මන බැන්ද
 නිතඹ සලන මිහි බට දෙව් ලියක් ලෙද
 ඇගෙ ගත පහස විදිනට අකමැති කවුද?

- 25. රජ සිටු ඇමති මැතිවරු ඇය වෙත බැඳුණු
 රැයකට ගෙවති කහවනු දහසින් බැඳුණු
 ඇගෙ අග පසග දිලිසෙයි මොනවට පිරුණු
 නුවරෙහි නොමැත ඇය හා සම වෙත ගැහැණු

- 26. සසුනෙහි සැදැහැ සිත් ඇති වී පැවිදි වුණු
 බවුන් වඩන මුත් කෙලෙසුන් තව තිබුණු
 මහණෙක් දකියි ඇගෙ රුව මැනවින් දිලුණු
 නැග එයි රාග ගිනි දැල් ඇය හා බැඳුණු

- 27. මෙබඳු රුවක් අමතක කරනට හැකි ද
 කාමී සිතට ඇය රස අඳුනක් නොවෙද
 ඇගේ පහස විදිනට මට පින් මදි ද
 කෙලෙසක ඇයව මට හිමිකර ගත හැකි ද

- 28. මෙලෙස සිතන ඔහු උකටලි වී ඉන්නේ
 අහර නොගෙන ඇය ගැන සිතමින් ඉන්නේ
 පිරිපුන් සිරුර දැන් ටික ටික වැහැරෙන්නේ
 බුදු හිමි මොහුගෙ සිත මැනවින් දැනගන්නේ

- 29. කාලය මෙසේ ටික දවසක් ගත වෙනවා
නොසිතූ ලෙසට සිරිමා රෝගී වෙනවා
පිළියම් වලින් කිසි පලයක් නැති වෙනවා
රෝගය නිසා සිරිමා පරලොව යනවා
- 30. මෙ පුවත නුවර සැම තැන පැතිරී යන්නේ
බුදුහිමි කොසොල් මහ නිරිඳුන් හමුවෙන්නේ
සිරිමගෙ සිරුර දින හතරක් රැක ගන්නේ
බුදුහිමි නිරිඳු හට මේ ලෙස දන්වන්නේ
- 31. රජ අණ පරිදි සිරිමගෙ මළ සිරුර රකියි
මෙ ලෙසට දවස් හතරක් කාලය ගත වෙයි
ජනයා රැස් කරන්නට රජු හට පවසයි
හිමි කී ලෙසට රජු බොහෝ පිරිසක් කැඳවයි
- 32. රන් සළු අබරණින් පෙර සැරසූ සිරුර
සුදු රෙදි කඩින් වසලා දමලා අතැර
තෙල් ගා පෙරදි පීරූ වරලස විසිර
ගැල වී අතැර යයි දැන් ඇයගේ සිරුර
- 33. නා දළු පැහැය ගෙන පෙර දා සිනිදුවට
බැබලුණු දෙනොල් දැන් කටරොඩු මල් ලෙසට
නිල් වී විවර වී නිවසකි පණුවන්ට
කුණු ලේ පිරෙයි තව තව මිනියේ මුවට
- 34. සුරලිය ලෙසින් පෙරදා වැජඹුණු සිරිමා
ඉදිමී නිල් ව සම පලදුව ගිය සිරිමා
සඳුන් සුවඳ සිරුරෙන් විහිදුව සිරිමා
කුණු වී දුගඳ හමනා මිනියකි සිරිමා

<p>35. බුදු හිමි පිරිස සමගින් එහි
උකටලි මහණ එම පිරිසෙහි මැද
බුදුහිමි කොසොල් මහ නිරිඳුන්
සිරිමගෙ සිරුර විකුණන්නට</p>	<p>වැඩමන්නේ
ඉන්නේ
අමතන්නේ
පවසන්නේ</p>
<p>36. පෙරදා කාසි දහසකටත් වැඩි
දහසක් කාසි මිල හැටියට නියම
එපමණ ගෙවන්නට කවුරුත් නැති
අඩක් අඩුව මිල නැවතත් නියම</p>	<p>බැවිණි
වුණි
බැවිණි
වුණි</p>
<p>37. ඇයගේ සිරුර ගන්නට කිසිවෙකු
එයින් අඩක් නැවතත් මිල අඩු
කහවණුවකට මේ ලෙස මිල අඩු
කවුරුද මුදල් දී මළ මිනියක්</p>	<p>නැහැනේ
වෙන්නේ
වෙන්නේ
ගන්නේ</p>
<p>38. සිරිමගෙ සිරුර වෙන්දේසියෙ
මුදල් නොදී මුත් නැහැ කිසිවකු
සිරුරෙ හි නිසරු බව බුදුහිමි
හැමට ම එහිදී සිරුරේ තතු</p>	<p>විකුණන්නේ
ගන්නේ
පෙන්වන්නේ
පවසන්නේ</p>
<p>39. උකටලි මහණ එම දහමට කන්
සිරුරේ සැබෑ තතු මැනවින් දැන
කෙලෙසුන් නසන මාවත වෙත
හිමිගේ උපායෙන් සැනසුම ලැබ</p>	<p>දෙන්නේ
ගන්නේ
පිළිපන්නේ
ගන්නේ</p>

(කිසාගෝතමී)

- 40. තව එක් කලෙක බුදුහිමියන් වසන සරියා මවක් ගෝතමී නම් කරන සිහින් සිරුරකට හිමිකම් කියන බැවින් කිසාගෝතමී නම් රුසිරු
 සඳ
ලද
ලද
ලද

- 41. කුලයක අනගි සිටුවරයකු හට වීමට පිනැති මේ ගෝතමී සොඳුරු කුළුදුල් දරු ලෙසට සුරතල් පුතකු සෙනෙහෙන් හදයි මිණි කිරුලක් රකින
 බිරිඳ
ලද
ලද
ලෙඳ

- 42. අනියන දහම හැම මොහොතෙ ම එනිසයි සුරකිනා දේ බිඳිලා සෙනෙහෙන් සුරැකි මුත් පුතු ඇගෙ ලෙඩ පුතු කර තබා ඇය වෙදැදුරු වෙත
 පවතින්නේ
යන්නේ
වෙන්නේ
යන්නේ

- 43. වෙදැදුරු පිරික්සයි දරුවා මිය ගිය බවයි දැනුනේ පෙර මියගිය කෙනෙක් බැහැ නොවැ සුව වෙදැදුරු කියයි දරුවා මළ බව
 මනාකොට
මොහොතකට
කරන්නට
ඇයට

- 44. මරණය නැමැති වචනය බොහෝ නුහුරු එහි ඇති අරුත් තතු ලෙස ඇය නොදන් මරණය රෝගයක් ලෙස ඇය සිතුව වෙන වෙදැදුරෙක් සොයනව ගෝතමීය
 නිසා
නිසා
නිසා
කිසා

- 45. එක එක වෙදුන් සොයමින් ඇය දරුවා මළ බවයි ඒ හැම මළ සිරුරකට කොහොම ද අප පණ උන් කී වදන් ඇය හට නැහැ
 වෙහෙසෙන්නේ
පවසන්නේ
දෙන්නේ
වැටහෙන්නේ

<p>46. මරණය සුව කරන්නට හැකි වෙදෙක්
කිසා ගෝතමිය තැන තැන ඇවිද
මිනියක් වඩා ගෙන යන වෙදැදුරන්
මැය පිස්සියකි සමහරු පලවා</p>	<p>සොයා
ගියා
සොයා
හැරියා</p>
<p>47. මවකට තිබෙන දරු දුක මැනවින්
විපතීන් ඇයව මුදවා ගන්නට
මගියෙක් ඇයට ආදරයෙන් පා
පවසයි තොරතුරක් තරමින් ඔහු</p>	<p>දන්නා
සිතනා
කරුණා
දන්නා</p>
<p>48. නැගණිය! දනිමි මම එක් වෙදැදුරෙක්
මරණය නසන බෙහෙතක් ඇත ඔහු
ගෞතම බුදුන් ලෙස මුළු දඹදිව
දරුවා රැගෙන බුදු හිමියන් වෙත</p>	<p>ගැන
දන්න
දන්න
යන්න</p>
<p>49. එයසා කිසා ගෝතමී බොහෝ තුටු
දරුවා රැගෙන වහ වහ වෙහෙරට
නිල් වූ ළදරු මළ කඳ හිමි වෙත
මෙය සුව කරන්නට හැකිදැයි</p>	<p>වෙන්තේ
යන්නේ
දෙන්නේ
විමසන්නේ</p>
<p>50. මරණය නසන බෙහෙතක් ගැන මම
දරුවා සුව කරන්නට හැකි බව
නැගණිය! අබ මිටක් ගෙන එන්නට
බෙහෙතක් එයින් සාදා මෙය සුව</p>	<p>දනිමි
කියමි
කියමි
කරමි</p>
<p>51. සුව කළ හැකිය බුදුහිමියන් කියපු
සතුටින් ඉපිල යන්නී ගෝතමිය
පිට වී යන්න සැරසෙයි අබ සොයනු
බුදුහිමි නැවත පවසයි නවතලා</p>	<p>නිසා
කිසා
නිසා
කිසා</p>

- 52. නැගණිය! ගෙනෙන අඛ පිරිසිදු විය යුතු ය
 කිසිවෙකු නො මළ ගෙයකින් එය ගත යුතු ය
 මැරුණොත් කෙනෙකු එය බෙහෙතට නොම යුතු ය
 මෙ කරුණ හොඳින් ඔබ සිහියට ගත යුතු ය

- 53. නො මළ ගෙරදකින් අඛ සොමින් යන්නා
 ගෝතමී ගෙයින් ගෙට යයි දරු කර පින්නා
 හැම තැනකින් ම ඇය හට අඛ නම් ලැබුණා
 ඇය ඇසු දේට ඒ හැම මේ ලෙස කියනා

- 54. අම්මා මැරුණෙ ගිය සතියේ කෙනෙක් කියයි
 දරුවන් මැරී සමහරු කඳුළැලි වගුරයි
 නැන්ද මාමා දුව මළ බව කෙනෙක් කියයි
 අලු කියන්න ගත් මැටි කලය ද පෙන්නයි

- 55. දවස ම මෙසේ ගෝතමී ඇවිදන් යන්නේ
 නො මළ ගෙයක් මුළු නුවර ම නො දකින්නේ
 මරණය ලෙඩක් නොවනා බව වැටහෙන්නේ
 දිවියේ නියම තතු ඇය වටහා ගන්නේ

- 56. ඉදිමුණු සිරුර සොහොනට විසිකර යන්නේ
 බුදු හිමි සොයා මිස නිවසට නොම යන්නේ
 දිවියේ අරුත දත් බව ඇය පවසන්නේ
 සසුනෙහි පැවිදි වෙන්නට ඇය ඉල්ලන්නේ

- 57. පැවිදි උපසපන් බව සසුනෙහි ලැබුවා
 විදසුන් වඩාලා අරහත් පල ලැබුවා
 රළු විවරය දැරුමෙහි අගතැන් ලැබුවා
 හිමිගේ උපායෙන් ඇය සැනසුම ලැබුවා

(බේමා)

- 58. කොසොල් රජුගෙ ප්‍රිය දේවිය වූ බේමා
 රුවෙන් දෙව්ලියන් පරදා සිටි බේමා
 එනිසා රූප මදයෙන් යුතු වූ බේමා
 නිතර ම රූපෙ ගැන සැලකිලි වූ බේමා

- 59. බුදු හිමි දෙසන්නේ රූපය නිසරු බවයි
 දුක් කන්දකට හේතුව මේ රුව ම බවයි
 රූපයෙ සොඳුරු බව නම් බුදුහිමි නොදකියි
 එබැවින් බුදුන් දකිනට කිසිදා නොම යයි

- 60. කොසොල් නිරිඳු මේ බව මැනවින් දන්නේ
 හිමි මුනගසන්නට සැලසුම් සකසන්නේ
 වියත් කිව්වරන් මැදුරට ගෙන්වන්නේ
 දෙව්රම් වෙහෙර ගැන කවි ගී සදවන්නේ

- 61. දෙව්රමෙ සොඳුරු බව ගියෙන් ලියවෙන්නේ
 දේවිට ඇසෙන සේ මේවා ගයවන්නේ
 වෙහෙරෙහි සොඳුරු බව දක්නට සිත් වෙන්නේ
 ගොසින් රජුට ඒ පිළිබඳ පවසන්නේ

- 62. රජු සිතු පරිදි ඇය දෙව්රම වෙත යන්නේ
 අරමෙහි සිරි බලා ගත සිත සනසන්නේ
 බුදු හිමි දම්සබා මඩුවෙහි වැඩ ඉන්නේ
 ඇගෙ වරිතයෙහි හැටි මැනවින් හඳුනන්නේ

- 63. බණ මඩුවෙහි දී බුදුහිමි දම් දෙසන කල
 ඇවිදියි ඇයත් මෙ ලෙසින් ඒ අරම තුළ
 සිත් විය දකිනු වස් හිමි රුව වෙහෙර තුළ
 එනිසා සෙමින් බණ මඩුවට පැමිණි කල

- 64. දුටුව දෙයින් ඇය විශ්මිත වී යන්නේ
 බුදු හිමි පසෙක එක් අගනක් එහි ඉන්නේ
 දෙවගන බඳු රුවෙන් ඇ ගත දිලිසෙන්නේ
 බුදුහිමියන්ට වාමර සලමින් ඉන්නේ
- 65. බුදු හිමි රුවෙහි අසුබය ම ලු කියන්නේ
 රුමක් බවට නින්දා ම ලු කරන්නේ
 එනමුත් රුවැනියක් පසෙකින් සිටින්නේ
 බේමගෙ සිතට විශ්මය ම යි දැනෙන්නේ
- 66. ඇයට පෙනෙන්නයි හිමි මේ රුව මැවුවේ
 වෙනකෙකු නොමැත මේ ලස්සන රුව දුටුවේ
 බේමා හොඳින් මේ රූපය දෙස බැලුවේ
 හිමි අදිටනින් රූපය ටික ටික දිරුවේ
- 67. තරුණිය ටිකෙන් ටික මැදිවිය වෙත එනවා
 මැදිවිය ටිකෙන් ටික ගෙවිලා නැති වෙනවා
 කෙස් සුදු වෙලා දැන් හම රැලි ගැන්වෙනවා
 දත් ටික වැටී අත පය පණ නැති වෙනවා
- 68. අතෙහි රැඳුනු වාමර ගිලිහී යනවා
 කෙලින් සිරුර දැන් ටික ටික ඇද වෙනවා
 තරුණිය මහලු වී දිරලා මිය යනවා
 මෙය දුටු බිසව රූපෙහි මන් බිඳලනවා
- 69. හිමි ළඟ වැටී ඇය සදහම් අසන්නී
 පැවිදිව පසුව නිවනෙහි සුව විදින්නී
 අගසවු මෙහෙණි තනතුර ඇය ලබන්නී
 හිමිගේ උපායෙන් බව දුක් නිවන්නී

දසවන සර්ගය

උපාය කෞශල්‍යය

70. වළාගැබෙන් නික්මෙන සඳ ගණ'ඳුර දුරු කරණු	වගෙයි
උදයේ නැග එන හිරුගෙන් ඕලු නෙළුම් පිපෙණු	වගෙයි
බුදුහිමි දම් දෙසනා විට අවිදු අඳුරු පහව	යනිසි
පිපෙන පියුම් විලසට දන සංසාරෙන් ගොඩට	යනිසි

දම්පේ විජ්ජරතන හිමියන් විසින් රචිත
 ශ්‍රී ශාකාමුනීන්ද්‍රාවදාන මහාකාව්‍යයේ
 උපාය කෞශල්‍යය නම් වූ දසවන සර්ගය නිමි

එකොළොස්වන සර්ගය
දේශනා කෞශල්‍යය

<p>1. පෙරුමන් පිරුවෙ සත සසරින් ගොඩ
බුදු වී දහම් දෙසුවේ හිමි ඒ
එක එක අයට දෙසුවේ එක නිවන්
එනමුත් දහම් දෙසු හැටි නම් බොහො</p>	<p>ලන්තයි
හින්දයි
මග යි
විවිධ යි</p>
<p>2. කෙනෙකු මුණගැසී එකවර දහම්
තවෙකෙකු ඇසු පැනයට දෙසුවේ
පැනයක් ඇසු විට එය පැනයෙන්
හිමි දම් දෙසන විට සැමගේ සිත</p>	<p>දෙසයි
දහමයි
විසඳයි
පිනවයි</p>

(ධනිය ගෝපාල)

<p>3. කෙනෙකු කියන දෙයකට වෙන යමක්
ඒ තුළ මහත් වූ අරුතක් සැඟව
ගොපල් ධනිය ගිහි සැපතෙහි තුටුව
ඒ සැප නැතිව තුටු වන හැටි හිමි</p>	<p>කියයි
තිබෙයි
සිටියි
පවසයි</p>
<p>4. බත පිස තිබේ කිරි ටික දොවලා
මහි ගංගෙරෙහි පිරිවර සමගින්
මැනවින් වැසු ගෙ තුළ ගිනි දල්වා
මහවැසි ඉදින් රිසි නම් වස්වනු</p>	<p>සිටිමි
සිටිමි
සිටිමි
කියමි</p>

5. තරඟ වන සා කෙලෙසුන් සුන්කර මහි ගංතෙරෙහි තනිව ම මෙම රූය විවර වූ කුටිය ඇත රා ගිනි මහවැසි ඉදින් රිසි නම් වස්වනු	<p>සිටිමි
ගෙවමි
නිවුටෙමි
කියමි</p>
6. මැසි මදුරුවන් මෙහි ඇති බව නොම මගේ ගව දෙනුන් ළා තණ බුදිනු ද වසිනා වැස්ස සතුටින් ඉවසනු මහවැසි ඉදින් රිසි නම් වස්වනු	<p>දනිමි
දකිමි
දකිමි
කියමි</p>
7. පසුරක් මනා කොට බඳවා නිම සැඩදිය පහර මැනවින් තරණය දැන් ඒ පසුර වැඩකට නැති බව මහවැසි ඉදින් රිසි නම් වස්වනු	<p>කළෙමි
කළෙමි
දනිමි
කියමි</p>
8. කීකරු බිරිද අහරෙහි ලොල් නැත සහ වාසයට බොහෝ ප්‍රිය බව මම කිසිදු දොසක් ඇති බව නම් නොම මහවැසි ඉදින් රිසි නම් වස්වනු	<p>කියමි
දනිමි
දනිමි
කියමි</p>
9. කෙලසුන් නසා සිත මා වසගෙට රූ බොහෝ කලක් මගේ සිත දමනය මා තුළ පවක් නැති බව මැනවින් මහවැසි ඉදින් රිසි නම් වස්වනු	<p>ගනිමි
කළෙමි
දනිමි
කියමි</p>
10. මා උපදනා දනයෙන් මගේ දිවි මා මෙන් පුතුන් ලෙඩ දුක් නැති බව උන්ගේ කිසිදු වරදක් මම නොම මහවැසි ඉදින් රිසි නම් වස්වනු	<p>රකිමි
දනිමි
අසමි
කියමි</p>

11. මම කිසිවෙකුත් හට මෙහෙවර නොම
මිදිලා කෙලෙස් බැම්මෙන් ලොව
මෙහෙකම් කිරීමෙන් වැඩ නැති බව
මහවැසි ඉදින් රිසි නම් වස්වනු	කරම්
සැරිසරම්
දනිම්
කියම්
12. නාඹර කරුණ වස්සන් උරුමව
ගැබ්බර දෙනුන් මගෙ ගව මඩුවේ
එහි ඇති ගවමපති ගවයන් මම
මේසය ඉදින් රිසිනම් වස්වනු	සිටිම්
දකිම්
දකිම්
කියම්
13. නාඹර කරුණ වස්සන් නැති බව
ගැබ්බර දෙනුන් මගෙ අයිතියෙ නැත
ගවමපති ගවයන් මට නැත
මහවැසි ඉදින් රිසි නම් වස්වනු	දනිම්
කියම්
කියම්
කියම්
14. නො සැලෙන ලෙසින් ටැම් හැම සිටුවා
නව දම්වැලෙන් ඒවා බඳවා
නාඹර පැටවුන්ද නොකඩන බව
මහවැසි ඉදින් රිසි නම් වස්වනු	තබම්
තබම්
දනිම්
කියම්
15. ගවයෙකු බිදින ලෙස බැම් බිඳ
ඇතු වැල්පටක් කඩනා ලෙස
මව කුස යළිත් ඉපදීමක් නො
මහවැසි ඉදින් රිසි නම් වස්වනු	දැමුවෙම්
කැඩුවෙම්
වන්නෙම්
කියම්
16. වළ ගොඩ පුරවමින් මහ වැසි
එ දැක ධනිය යළි මේ ලෙස
"බුදු හිමි දැක්ම අපහට සෙත
ගුරු වූ ඔබ ගෙ සරණය අප	වසින්නේ
කියන්නේ
ගෙනෙන්නේ
ලබන්නේ

17. “බිරිඳ ද මම ද ඔබ ගේ සවුළන්
කැමතියි පැවිදි වී සසරින් ගොඩ
ධනියගෙ වදන් මරුවා අසමින්
මේ ලෙස කියා බැලුවේ ඔහු	වෙන්න
වෙන්න”
උන්න
වලකන්න
18. “දරු ඇති දනෝ ඒ හින්දා සතුටු
ගව ඇති දනෝ ඒ හින්දා සතුටු
දැඩි ලෙස ගත් දෙයින් නරයෝ සතුටු
අතහැර දැමූ ජනයා ඉන් දුක්	වෙති
වෙති
වෙති
ලබති”
19. “දරු ඇති දනෝ ඒ හින්දා ශෝක
ගව ඇති දනෝ ඒ හින්දා ශෝක
දැඩි ලෙස ගත් දෙයින් නරයෝ ශෝක
අතහැර දැමූ ජනයා ඉන් සතුටු	වෙති
වෙති
වෙති
වෙති”
20. මරුගෙ වචනයට වෙන අරුතක්
වෙනස් අයුරකට ධනියට බණ
ඒ දෙසු දහම ධනියගෙ සිත
කෙලෙසුන් නසා ධනිය ද මග පල	කිවුවා
දෙසුවා
සැනසුවා
ලැබුවා

(බමුණෙකුගේ පැනයක්)

21. කෙනෙකු ඇසූ පැනයට පැනයක් ම
ඔහු දෙන පිළිතුරෙන් කදිමට එය
බමුණෙක් ඇවිත් දිනකදී පැනයක්
ඔහුගේ පැන බුදුහිමි පැනයෙන් | අසයි
විසඳයි
විමසයි
විසඳයි |
|---|------------------------------------|

22. "මියගිය අයට අප සැලකිය යුතු වේ ද?
 නිදුකාණනේ කවරක් අප කළ යුතු ද?
 "මිය ගිය අයට පින් දී තුටු කරනෙමු ද?
 මෙලෙසට පිනෙන් උන් තුටු කළ හැකි නොවෙ ද?"
23. "වෙන්නෙ ද ඔවුන් හැම අනුමෝදන් වීම
 හැකි වෙද හැමට පින් අනුමෝදන් වීම?
 "ලද හොක් ප්‍රේත ලොව පරදක් ඉපදීම
 උන්හට හැකිය පින් අනුමෝදන් වීම"
24. "ඉදින් උපන්නේ නැති නම් ඒ බවයේ
 කිසිවෙක් ලබා නොගනිති පින් වෙන බවයේ
 වෙහෙස ව කරන පින් කම්වල පල නැති යේ
 සිතනෙමි මෙයට හිමිගෙන් පිළිතුරු සැපයේ"
25. "කරුණක් අසමි ඔබ හොඳහැටි අහගන්න
 සිහියෙන් මනා කොට මට පිළිතුරු දෙන්න
 ඔබ යන්නේ ද නෑ මිතුරන් දැක ගන්න
 යන්නේ කෙසේදැයි මට දැන් පවසන්න"
26. "මම යමි හිමියනේ නෑයන් හමු වෙන්න
 ඉඳහිට එසේ දක්නට සිදුවෙන බැවිණ
 කැවිලි පෙවිලි තව බොහො දේ ගෙන යන්න
 ගමනට සකස් කරනෙමි මම මැනවින්න"
27. "ඔබ යන විට දි නෑයන් නිවසේ නැතිවේ
 එදිනට කෙසේ වත් හමුවෙන්නට බැරිවේ
 ගෙන යන කැවිලි උන්හට දෙන්නත් බැරිවේ
 එ නිසා ඒවා විසිකර ඔබ ආ යුතු වේ"

28. "කැවිලි පෙවිලි විසිකර නොම
නිවසට ගෙනත් සැමටම දී
"එලෙසින් පිනෙහි පල ලැබෙනා බව
නැයින් නො නොලක් පින අපට ම වෙයි	දමන්නෙමි
බුදින්නෙමි"
කියමි
කියමි"
29. හිමි දෙසු දහම අවබෝධය පහසු
නුවණින් යුතු ව පමණක් දැන ගත
අසනා අයට නිවැරදි ලෙස කිය
එනිසයි බොහෝ තැන්වල උපමා	නොවේ
යුතු වේ
යුතු වේ
යෙදුවේ

(අග්ගික භාරද්වාර)

30. මගධ රටෙහි වැඩ සිටිනා එක්
ගොවිතැන් කරන බමුණෙක් සිටියා
මේරු නුවණ ඇති මේ බමුණාව
පෙරවරු සමෙහි බුදු හිමි එහි	කලෙක
ගමක
දැක
වැඩි සේක
31. බමුණා කෙතක සී සාමිත්
සම්ඳුන් පා කබල ගෙන එහි
බමුණා මනා කොට හිමියන්
දැක මේ ලෙසින් අවවාදයි	සිටින්නේ
සිටින්නේ
දකින්නේ
කරන්නේ
32. පින්වත් මහණ! මම ගොවිකම්
සී සා වපුරලා ආහර
ඔබ සිගමනෙහි යා යුතු නැති බව
සී සා වපුරලා දිවි රකිනට	කරන්නෙමි
බුදින්නෙමි
කියමි
කියමි

<p>33. හා හා බමුණ! ඔබ එලෙසට නො
ගොවිතැන් කරමි මම ඔබ එය
සී සා මමත් ජීවත් වෙමි
බමුණා නැවත මෙලෙසට විය</p>	<p>කියන්න
දැනගන්න
අහගන්න
විමසන්න</p>
<p>34. ගොවිතැන් කරන බව පින්වත මට
නමුත් නොමැත දකිනට ගොවි
කෙලෙසක දැනිමු බව ඔබ ගොවිතැන්
පහදා ගොයුම් සිමිදුනි මට කියනු</p>	<p>කියන
උපකරණ
කරන
මැන</p>
<p>35. සැදැහැය බීජ ලෙස ගෙන මම
තපස නමැති වැසිජලයෙන් සරු
ප්‍රඥා නමැති නගුලෙන් මම
හිරිය නගුලිසයි සිත රැහැනට</p>	<p>වපුරනෙමි
කරමි
සීසාමි
ගනිමි</p>
<p>36. හී වැල කෙටිට ලෙස ගෙන සිහියෙන්
කය සහ වවී සුවරිතයෙන් යුතු
සතර පසෙහි නිකුරු සංයත වු
සුකර භාවයෙන් මා විය ගස</p>	<p>සිටිමි
වුයෙමි
වෙමි
මුදමි</p>
<p>37. නිවනට පැමිණ ශෝකය නොම
ධුර වාහක ය ලෙස වීරිය
මේ ලෙස මම ත් ගොවිතැන් බත්
එම ගොවිතැනෙහි පල සැමදා</p>	<p>කරන්නෙමි
කරන්නෙමි
කරන්නෙමි
ලබන්නෙමි</p>
<p>38. දෙසුමට මනා කොට බමුණා
බුදු සවු පදවි මෙම සසුනෙහි
විදසුන් වඩා බෙහෙවින් වීරිය
වැඩිකල් නොගොස් අරහත් පල ලැබ</p>	<p>පැහැදෙන්නේ
ලැබ ගන්නේ
ගන්නේ
ගන්නේ</p>

(පුස්තකයෙහි හමුව)

- 39. මගධ රටෙහි සැරිසරමින් වඩින කල
 රැයක් සිටියෙ හග්ගවගේ කුඹල් හල
 පුස්තකය නමින් මහණෙකු සිටියා එ තුළ
 අවසර අරන් සමීඳුන් එහි සිටින කල

- 40. අසුනක් පණවගෙන හිමි එහි වැඩ ඉන්නේ
 බොහො රැය ගෙවෙන තුරු දැහැනට සමවන්නේ
 එලෙස ම පුස්තකයෙහි ද වෙර වඩමින්තේ
 කුඹල්හලෙහි එක පැත්තක වැඩ ඉන්නේ

- 41. දුටුවන් පහදවන ඉරියවුවකි ඇත්තේ
 වන ගොත ටිකක් විමසා දැන ගත යුත්තේ
 කවුරුන් නිසා ඔබ තපසට බැස ගත්තේ
 කාගේ දහමක් ද ඔබගේ සිත ගත්තේ

- 42. ඇවැත්නි ගොයුම් සුදොවුන් පුක් පැවිදි වෙලා
 සම්බුදු පදවි ලැබුවේ කෙලෙසුන් නසලා
 ඔහුගේ කිත් යසස් දඹදිවි තල පතලා
 ඒ සසුනටයි ආවේ ගිහිගෙය හැරලා

- 43. "ඔබ ඒ ගොයුම් ගොත් සම්බුදු දන්නෙහි ද
 මින් පෙර සම්බුදුන්ගේ රුව දැක්කෙහි ද
 හමු වුවොතින් හඳුනන්නට හැකි වෙහි ද
 ඔබගේ ගුරුන් දැන් වැඩ ඉන්නේ කොහි ද?"

- 44. "තවමත් නොදුටු හින්දා මම නොම දනිමි
 එනිසා රුවෙන් කිසිවිටෙකත් නොහඳුනමි
 සැවතෙහි සිටින බව පමණක් ඇසුවෙමි
 හිමි බැහැදකිනුවස් සැවතට පා තබමි"

45. පුක්කුසාති මා වෙනුවෙනි පැවිදි
ගුරුවරයාට මොහු බෙහෙවින් සැදැහැ
මග පල ලබන්නට නුවණින් යුතු
සදහම් ඇසූ විට නිවනෙහි රස	වුණේ
වුණේ
වෙන්නේ
විදිනේ
46. "පුක්කුසාති මම ඔබහට දම්
නිරවුල් සිතින් සදහම් අසනට
"ඇවැත්නි දෙසනු මැන සිහියෙන් බණ
මෙලෙසට පුඟුල් පිළිබඳ	දෙසම්
කියම්"
අසම්"
දෙසු සේක හිම්
47. ධාතු ලෙසට සයකට බෙදලා
තද බව ජලය තේජස යන තුන
වාතය අහස විඤ්ඤාණය එහි
කෙනෙකු මෙලෙස වෙන් කොට බෙදලා	ඇත්තේ
ඇත්තේ
ඇත්තේ
ඇත්තේ
48. එස්සායතන සයකට තව
ඇස කණ නහය දිව සිරුර ද
මනසත් සමඟ හය මේලෙස
මෙලෙසට කෙනෙකු තව හයකට	බෙදෙන්නේ
තිබෙන්නේ
ගනින්නේ
බෙදෙන්නේ
49. අටළොස් අයුරකට මනස ද
ඉඳුරන් සමඟ නිති රූපයි
සුව දුක් උපෙක්ඛා ඉන් ඇති
ඉඳුරන් හයෙන් මේ කුන වැඩි	බෙදෙන්නේ
ගැටෙන්නේ
කරන්නේ
කරන්නේ
50. අධිට්ඨාන වශයෙන් යළි
පඤ්ඤා සච්ච එහි මුල් තැන
වාග ද සමඟ උපසම එහි
මෙලෙසයි සතරකට යළි එය	බෙදෙන්නේ
රදන්නේ
තිබෙන්නේ
බෙදෙන්නේ

51. එක එක කොටස් හතරට මුල දී
දෙවනුව එකින් එක යළි විස්තර
පුක්කුසාති සිහියෙන් යුතුව ම
දහම දැකපු ඔහු ඉන් බුදුහිමි	බෙදුවේ
කෙරුවේ
ඇසුවේ
දුටුවේ
52. මෙබඳු දහම් අසනා එක දුලබ
වෙනකෙකු මෙබඳු දේ දෙසනට සමත්
බුදුහිමි තමයි මා ළඟ දැන් බණ
සවුවෙකු වන්න හිමි ළඟ අවසර	ලොවේ
නොවේ
දෙසුවේ
පැතුවේ
53. හුනස්නෙහි ම ඔහු තුන්වන පල
පැවිදි කරන ලෙස හිමිගෙන්
සපුරා පා සිවුරු ගෙන එන්නට
හිමි අවසරින් ඔහු එතැනින් පිට	ලැබුවා
ඉල්ලුවා
කිවුවා
වූ වා
54. සිවුරු සොයා මග හැසිරෙන
දෙනක ඇවිත් ඇන්නා සිටි මහ
ඔහු ඉන් මැරී වැටුනා මැද මහ
එකෙනෙහි ඉපදුනා සුද්ධාවාස	අතරතුරේ
පාරේ
පාරේ
පුරේ

(රාහුලෝවාදය)

55. තව එක් කලෙක සැවතෙහි වැඩ
තනිවම දිනක් සුවසේ කල්
දැක රාහුලගෙ නැණ මෝරා
දැන් දම් දෙසුව හොත් නිවනම | සිටින්නේ
ගෙවන්නේ
තිබෙන්නේ
ලබන්නේ |
|---|---|

56. පෙරයම පිඬු පිණිස හැසිරී සිටි සේක
 පසුයම රහල් හිමියන් ඇමතු සේක
 අසුනක් රැගෙන එන්නට දැන් වූ සේක
 අන්ධක වනය වෙත දෙදෙනම වැඩි සේක
57. තිලකුණු දහම රාහුලහට දෙසන්නේ
 දෙසුමට වඩා ප්‍රශ්නයි එහි අසන්නේ
 'ඇස නියතදැ'යි රාහුල මට කියන්නේ
 අනියත බවයි පිළිතුරු ලෙස කියන්නේ
58. 'අනියත යමක් වේ නම් එය සැප වේද'
 'දුකමයි එයින් කෙලෙසක නම් සැප වේද'
 'වෙනසට බඳුන් වෙන දුක් වූ යමක් වෙද
 මම මට මගේ කියලා ගත හැකි වේද'
59. මම යැ'යි මගේ යැ'යි ගත හැකි කිසිත් නැත
 රූපය වුව ද මේ ධර්මය ඉක්ම නැත
 ඉන් හට ගන්න හැමට ම මෙය පොදුව අත
 ලොව ඇති කිසිත් තිලකුණු හැර නොයනු අත
60. රාහුල එයින් මැනවින් සිහියට ගන්න
 හැම දෙය මනා නුවණින් අතහැර යන්න
 සසුනෙහි අරිය සවුචෙකු ලෙස හික්මෙන්න
 හික්මී කෙලෙස් සිඳලා නිවනට යන්න
61. මේ ලෙස ප්‍රශ්න අසමින් දම් දෙසු සේක
 රාහුල සමීඳු කෙලෙසුන් සුන් කළ සේක
 රැස් වූ දේව ගණයට එතැනට තේක
 දම් රස පොවා නිවනෙහි මග යැවූ සේක

(අභය හමුව)

- 62. නිගණ්ඨනාථපුත් සච්චකු වූ අභය
 රජ කුමරෙක් ය කරනව වාද ද අභය
 නාථපුත්තගේ ඔවදන් ඇසූ අභය
 වාද කරන්නට හිමි වෙත ගියෙ අභය

- 63. සිය නිවසෙදී වාදය කරනට සිතුවා
 බුදු සම්ඳුන්ට දනකට වඩිනට කීවා
 පසුදින මනා කොට සකසා දන් බෙදුවා
 දන් දී අවසනෙහි වාදෙට මුල පිරුවා

- 64. 'හිමියනි තථාගත පැනයක් ඇත මෙ මට
 කියනෙද වදන් ඔබ අන් සිත් රිදෙන්නට'
 'ඔව් හෝ නැතැ'යි පිළිතුරු නම් නැත ඊට
 කල් යල් බලා කියනෙමි හරි දෙය සැමට

- 65. "නාථපුත්ත මෙහි දී වැනසී යන්නේ
 මෙලෙසින් පිළිතුරක් කිසිවිට නොපතන්නේ"
 "ඔබ කී දෙයෙහි මහ අරුතක් පවතින්නේ
 ඔහු වැනසුනේ ඇයිදැ'යි මට පවසන්නේ"

- 66. ඔහු මට කීවෙ ඔබ හා වාදෙට එන්න
 මේ ගැන ඔබෙන් විමසාලා දැනගන්න
 යම් විදියකින් ඔව් යැ'යි පිළිතුරු දුන්න
 හොත් දොස් නගනු හිමිගේ කරුණාව ගැන

- 67. නැත යැ'යි ඔබෙන් පිළිතුරු මට ලැබී නම්
 ඔබ දෙව්දන්ට කී දෙය මම අසන්නෙමි
 දෙව්දන් අපායට යන බව කියයි නම්
 ඔබ රළු වදන් පවසන බව කියන්නෙමි

68. නාථපුත්තගේ උපදෙස් මෙයයි
එලෙසින් පළමු පැන මම දැන්
අප සිතු ලෙසට පිළිතුරු නොම දුන්නෙ
එබැවින් නාථපුත්ත නැසුනේයැයි	හිමි
විමසුවෙමි
හිමි
කියමි
69. කුමරුනි මනා කොට මේ දෙය
මා නැත අරුත් සුන් දේවල්
සැමතැන අරුත් යුතු දේ මයි
ප්‍රිය අමනාප දෙය නැත එහි	අහගන්නේ
පවසන්නේ
පවසන්නේ
සලකන්නේ
70. ඔබ උකුලෙහි නිදා ඉන්නා පොඩි
යමක් අහුලලා තම මුව තුළ
උගුරේ හිර උනොත් ගෙන යන්නේ
කවරක් කරන්නෙ ද බේරන්නට	දරුවා
දැමුවා
මරුවා
දරුවා
71. උකුළේ රුවා මුව තුළ අත
ඇඟිලිවලින් ඇදලා එය
කැමොර දුන්න මුත් එය ඇද
රිදුනත් ඔහුව බේරන්නට එය	දමන්නෙමි
දමන්නෙමි
දමන්නෙමි
කරමි
72. කුමරුනි මම ද ඔය ලෙස සවුචන්
කටුක නමුත් ඇත්ත ම මම
පවෙහි ගැලී මරු මුඛයට යා
සිත් රිදුනාට කම් නැත බේරා	රකිමි
කියන්නෙමි
නො දෙමි
ගනිමි

(මාලුඬිඬ්‍ය පුත්තලේ පැනය)

- 73. කලක් දෙවරමේ වැඩ සිටිනා සමයේ
මාලුඬිඬ්‍ය නම් සවුචෙක් හිමි වෙන ආයේ
හිමි පා නැමද ඔහු පසෙකින් වැඩ සිටියේ
ඉදිමින් මෙසේ පැනයක් අසනට වූ යේ
- 74. හිමියනි තනිව මා ඉන්නා වෙලාවේ
ගැටළු කීපයක් මාගේ සිත පෙළුවේ
මේ හැම දෙයට විසඳුම් ඔබ දත යුතු වේ
නැතහොත් සිවුරු හැර යන්නයි මා සිතුවේ
- 75. ලෝකය සදාකාලික වන්නෙ ද නැති ද
ලෝකයෙ කෙළවරක් පවතීවි ද නැති ද
ජීවය හා සිරුර එක වේවි ද නැති ද
මරණින් පසුව බුදුහිමි සිටිනෙ ද නැති ද
- 76. පැන දහයක් මෙසේ ඇවිදින් විමසන්නේ
නියත ලෙසම පිළිතුරු දිය යුතු වෙන්නේ
එනමුත් පිළිතුරක් කිසිදා නො දෙන්නේ
ඔහුගෙන් මෙබඳු පැනයක් හිමි අසන්නේ
- 77. මා කීවේ ද මා ළඟ පැවිදිව ඉන්න
බැඳිලා සිටිමි මේවට පිළිතුරු දෙන්න
ඔබ කීවෙහි ද 'මේවට පිළිතුරු දෙන්න
මට හැක ඔබේ ළඟ සවුචෙකු වී ඉන්න'
- 78. මහණ කියන දෙය හොඳ ලෙස අහගන්න
මම නැහැ බැඳී මේවට පිළිතුරු දෙන්න
පිළිතුරු ඇතත් මේවට නිවැරදි ලෙසින්
ඉන් හැකි නොවේ සංසාරෙන් ගැලවෙන්න

79. විෂ හී පහර කා මග වැටිලා
මිනිසෙකු ගෙනෙයි වෙදැදුරු හට
ඔහු පැන අසයි වෙදුගෙන් පිළියම්
පිළිතුරු ලැබෙන තුරු බැහැ පිළියම්	ඉන්න
පෙන්වන්න
කරන
ගන්න
80. කවුරුද එවුව මේ විස හී පහර
ඔහු උස් මිටි ද කල සුදුදැ'යි කියනු
ඔහු දැ ගොත් ද දුනු දිය ගැන කියනු
මේවා සොයන තුරු ඉඩ නැත	මට
මට
මට
පිළියමට
81. මේවට පිළිතුරක් ලබනට හැකි
මේ අද බාල මිනිහා සුවපත්
නැත හොත් මරුව ගොදුරක් කොට ගෙන
පිළිතුරු ලබන්නැතුව ම මිය යයි	වේද
වේද
යා ද
නේද
82. සංසාරයෙහි සැඩ පහරට
යන අය සෙවිය යුත්තේ මග ගොඩට
පල නැති මෙවන් දේ සිත තුළ
සිටියොත් නොහැක දකිනට මග ගොඩට	ගසාගෙන
යන
දරාගෙන
යන
83. දමනය කළ නොහැකි සතුන් හැම දමනය
සියලු සතුන් හට සකි ලෙස නිවනට මග
පුරිසදම්මසාරථී යන නමින් පිදුම්
දමනය කෙරුවෙන් ඒ හැම සැමට ම සෙන	කෙරුවා
දෙසුවා
ලැබුවා
සැදුවා

දම්පේ විජිතරතන හිමියන් විසින් රචිත
ශ්‍රී ශාකාමුනීන්ද්‍රාවදාන මහාකාව්‍යයේ
දේශනා කොශලය නම් වූ එකොළොස්වන සර්ගය නිමි

දොළොස්වන සර්ගය පුර්සදම්මසාරථී

<p>1. බුදුගුණ දිනෙන් දින වැඩි වැඩි වී
සැලකිලි ලාභ බුදුහිමිභට වැඩි
දෙවිදන් දිනෙන් දින ලාබෙන්
බුදුහිමි මරා බුදු වෙන්නට සිත්</p>	<p style="text-align: right;">යන්නේ
වෙන්නේ
පිරිහෙන්නේ
වෙන්නේ</p>
<p>2. අජාසත්ත කුමරුන් ගොස් හමු
උපා යොදා කුමරුන්ගේ සිත
පියා මරා රජ වෙන්නට
බුදුන් මරන්නට සහයෝගය</p>	<p style="text-align: right;">වෙන්නේ
ගන්නේ
පවසන්නේ
ගන්නේ</p>
<p>3. දෙවිදන් ගුරු ලෙසට කුමරුන්
වධ දී පියා මරලා රජ
දෙවිදන් කී ලෙසම කටයුතු
බුදුන් නසන්නට දුනු හී</p>	<p style="text-align: right;">සිතන්නේ
කරන්නේ
කරන්නේ
යොදන්නේ</p>
<p>4. බුදුන් නැසීමට දුනු හී
බුදුන් දෙසු දහමින් සැනසුම
බුදුන් නසන උපාය වරදා
වෙනත් උපායක් යොදනට සිත්</p>	<p style="text-align: right;">අරගන්නෝ
ගත්තෝ
ගත්තෝ
ගත්තෝ</p>
<p>5. දෙවිදන් ගියා ඇත් පල්ලා හමු
ගිහින් උනා නාලාගිරි
යුදයට සමත් නාලාගිරි මට
රජුගේ අවසරය මට පුලුවනි</p>	<p style="text-align: right;">වෙන්න
ඉල්ලන්න
දෙන්න
ගන්න</p>

6.	වෙර්වන කුරු ම ඇතු හට රා පෙවිය
වෙරි වූ ඇතුට හෙණ්ඩුවකින් ඇතිය
ඇනලා ඇතා කෝපෙට පත් කෙරුව
හෙට දින බුදුන් ඉදිරියටම යැවිය	යුතු
යුතු
යුතු
යුතු
7.	රන් හන්සයන් පිරිවරනා ලදුව
රාජ හංසයන් මෙන් සොබමන්
මහසව් පිරිස පිරිවරමින් පිඬු
බුදු හිමි උදේ කල එම මාවත	යන
ගමන
සිඟන
වඩින
8.	දෙව්දක් කියපු ලෙස රා දී මත්
ඇනලා හෙණ්ඩුවෙන් කෝපය වැඩි
හිමි එන පෙර මගට නාලාගිරි
කලබල කරයි මග දිග හැම පොඩි	කරලා
කරලා
යවලා
කරලා
9.	දුවිලි අවුස්සයි වියරුව දුව
දළින් බිඳියි අහුවෙන හැම දේ
මකුළු දැලක් මෙන් දම්වැල් බිඳ
කෝපෙන් දුවයි අහුවෙන හැම දෙන	පැනලා
ඇනලා
දමලා
මරලා
10.	ඉසිගිලි පව්ව පෙරලිගෙන එන
තලා පෙලා හමුවෙන දේ මග
ඇතු දුව එද්දි බැස සිටී දන මහ
එහෙ මෙහෙ දුවති බිය වී ළඟ එන	ලෙසට
දිගට
මගට
මරුට
11.	වෙරි වී කෝප වූ ධනපල් ඒ
නිමිලා සිහිල් වූ බුදුහිමි මේ
ඇතු නවතන්න කිසිවෙක් හෝ එහි
හිමි නවතන්න සමතෙක් තුන්ලොව	පැත්තේ
පැත්තේ
නැත්තේ
නැත්තේ

<p>12. දුටු දුටු දනා සිහිසුන් වී ඇද
ඇසු ඇසු දනා බිය වී වෙවුලා
කෙනෙක් සිතති ඇතු අද බුදු හිමි
තවෙකෙක් සිතති බුදු හිමි අද ජය</p>	<p>වැටෙනා
යන්නා
නසනා
ලබනා</p>
<p>13. මහ මේ කුළක් ලෙස හයියෙන් නද
බුදු හිමි සමීපෙට ඇතු දැන් ළං
අනද තෙරුන් වහ වහ අතරට
බුදු හිමි එ සඳ ඒ හිමියන්</p>	<p>දෙන්නා
වෙන්නා
පැන්නා
වලකන්නා</p>
<p>14. එබ්බා ඇතුනි! මා පිණිසය නුඹ
වෙනෙකෙකු නසනු අද දින නම් යුතු
ඇසු එවදනින් ඇතුගේ සිත
හිමි ළඟ වැටී කරුණාවෙන් තව</p>	<p>එවුවේ
නොම වේ
සුවපත් වේ
නැහැවේ</p>

(අංගුලිමාල දමනය)

<p>15. සැවතෙහි දෙවීරමෙහි වාසය
කොසොල් රජුගෙ පෙරෙවිය හග්ගව
ඔහු පිය බිරිඳ පුත් කුමරෙක්
අමුතු යමක් ඒ දිනයෙදි සිදු</p>	<p>කරන්නේ
වෙන්නේ
වදන්නේ
වෙන්නේ</p>
<p>16. ඉපදුණු දිනෙහි සැම තැන අවි
එහෙත් එයින් කිසිවෙකු නැහැ
පුතුව අභිංසක යැයි නම්
දෙනෙන් සදිසි කොට සිය පුතු</p>	<p>දිලෙන්නේ
මැරෙන්නේ
කරන්නේ
රකින්නේ</p>

17. කුමරු ටිකෙන් ටික වයසින් වැඩි
සිප්පන ලබන නිසි වයසට පත්
තක්ෂලාවෙ ඇදුරෙක් වෙත ගෙන
සිල්ප සතර ඉගෙනීමට	වෙනවා
වෙනවා
යනවා
අරඹනවා
18. කලට නියම වැඩ ටික නිම
බසට ගුරුගෙ කීකරු වී
සැමට කලින් අවදිව වැඩ
සැමට කලින් පාඩම් වැඩ	කරන්නේ
සිටින්නේ
කරන්නේ
කරන්නේ
19. ඡන්දස් වේද කටපාඩම්
ඉතිහාසය ද වියරණ ඇ
නීති සතර ඔහු මැනවින්
කෙනෙකු නො මැන ඔහු හට සම	කරන්නේ
උගන්නේ
කියන්නේ
කරන්නේ
20. පාඩම්වලදී ඔහු පෙරමුණ
අරමුණ හොඳින් එහි ඉගෙනුම
සමතෙකු ලෙසට නිවෙසේ වැඩ
ගුරු ගෙදරදී බොහෝ වැඩ ඔහු	අර ගන්නේ
කරන්නේ
කරන්නේ
කරන්නේ
21. වළං පිඟන් සෝදා දර
චතුර ගෙනත් බීමට පැන්
මවක ලෙසින් ගුරු බිරිඳව
ඇය ද ඔහුව දරුවෙකු මෙන්	පලන්නේ
තබන්නේ
දකින්නේ
දකින්නේ
22. පාඩම්වලදී ඔහු පෙරමුණ අර
ගුරු සිත හැමවිටම ඔහුමය
නිවසේ වැඩට සහයෝගය ලැබ
ගුරුගෙයි සියලු දෙනගේ සිත් අර	ගන්නේ
දිනන්නේ
දෙන්නේ
ගන්නේ

<p>23. ඉරිසියාව අන් සිසුනගෙ සින්
අහිංසකව උන් ටික ටික කොන්
වැඩ බැරි උන්ට ඇති එක ආයුධය
බොරුවෙන් කේලමෙන් ජය ලබනට</p>	<p>දවනා
කරනා
මනා
සිතනා</p>
<p>24. ආචේ සැවො ම මෙහි සිල්පය
කුස්සියෙ වැඩට නිතර ම යන්නේ
වෙනත් හේතුවක් සැබැවින් ඇත
ආලය කරයි ඔහු ගුරු බිරිඳගෙ</p>	<p>උගන්නට
කුමට
එයට
රුවට</p>
<p>25. දෙදෙනා කුස්සියෙදී නිතර ම හමු
රහසේ වෙනත් දේ එහි දී සිදු
ඇදුරනි කේලමක් නොව අප
බිරිඳ ව අහිංසකගෙන් බේරා</p>	<p>වෙන්නේ
වෙන්නේ
පවසන්නේ
ගන්නේ</p>
<p>26. එක එක්කෙනා නිතර ම ගුරු
හමු වී වරින් වර මේ ලෙස
නිතර ම ඔහුට එක බොරුව ම
මෙලෙසට ටිකෙන් ටික ගුරු සිත</p>	<p>හමුවෙන්නේ
පවසන්නේ
පවසන්නේ
බිඳලන්නේ</p>
<p>27. අහිංසකව මින් පිටමං කළ
නසනට උපායක් දැන් සිහි කළ
වෙනතෙකකුගේ අතින් මොහු මැරවීය
මිනිසුන් මරන්නට මොහු යොමු කළ</p>	<p>යුතුය
යුතුය
යුතුය
යුතුය</p>
<p>28. අහිංසකව ගුරු හමුවට
සිල්ප ලබා දී ඉවරයි
පඬුරු පිණිස දිය යුතු දෑ
ඇඟිලි දහක මාලයකුයි</p>	<p>කැඳවන්නේ
පවසන්නේ
විමසන්නේ
ඉල්ලන්නේ</p>

29. මිනිසකු මරා එක අතැඟිල්ලක්
දහසක් දෙනා මරලා එය
කඩුවක් අරන් වනයට වැද
හමුවෙන සියලු දෙන මරලා	ගන්නේ
සකසන්නේ
සැඟවෙන්නේ
සඟවන්නේ
30. දරට ගියපු ගැහැනුන් යළි නැත
එමගින් ගියපු වෙළෙඳුන්ගේ දිවි
අකුරට එ මග ගිය දරුවෝ නැත
ඔහු දුටු සියලු දෙන කපලාමයි	ආවේ
තොරවේ
ආවේ
මැරුවේ
31. එ මග යන්න හැමදෙන දැන් බිය
ඔහු ගැන කථා මුළු නුවර ම
ඇඟිලි මාලයක් ඔහු කර
දුටු කිසි කෙනෙකු නැහැ ඔහුගෙන්	වෙන්නේ
පැතිරෙන්නේ
පළඳින්නේ
ගැලවෙන්නේ
32. රජු හට සැල උනා ඔහු ගැන සියලු
අල්ලා අඟුල්මල් මරලා දැමිය
මවට ද සැල උනා පුතු ගැන සියලු
පිට වී ගියා සොයනට පුතු සෙනෙහෙ	තතු
යුතු
තතු
යුතු
33. බුදුහිමි සමවතින් අලුයම ලොව
දුටුවා අඟුල්මල් වනයේ මිනි
ඇසුවොත් දහම් පද කරුණාවෙන්
නිසැකව ලබන්නේ ඔහු එතැනදී	බලන
මරණ
දෙසන
නිවන
34. දහසට එකකි දැන් නම් අඩු වී
මව හෝ මරා එය සපුරා ගනු
ගිලිහී නිවන් මග නිරයට යනු
කරුණා සිතින් හිමි එම මග බැස	ඇත්තේ
ඇත්තේ
ඇත්තේ
ගන්නේ

35. වනයට වැඩිය බුදු හිමි ඔහු නෙත
 මහණා, මරා අද ගුරු පුද
 මේ ලෙස සිතා හිමි පසු පස්සේ
 අදිටන් බලෙන් හිමි ඔහු තව දුර

ගැටුණා
 සපුරන්නා
 දුවනා
 කරනා

36. වෙහෙසට පත් ව ඔහු ටිකකින්
 ජව ඇති මෙමට කිම ඔහු තව දුර
 මහණ! වහා නවතිනු යැයි
 බුදුහිමි ඔහුට මේ ලෙස පිළිතුරු

නවතින්නේ
 වෙන්වේ
 පවසන්නේ
 දෙන්නේ

37. අංගුලිමාල මම නැවතී
 ඔබ නැවතුනේ නැති බව මම
 ඔබ තව දුවන්නේ ඇයි දැයි
 එනිසා ඔබට නවතින්නට

සිටින්නෙමි
 දකින්නෙමි
 අසන්නෙමි
 කියන්නෙමි

38. මහණුන් කිසිදු විට බොරු නම්
 කිම ඔහු යමින් නැවතුණ බව
 නැවතුණු මෙමට කිම නවතිනු
 සැගවුණු අරුත මට පහදාලා

නොකියන්නේ
 පවසන්නේ
 පවසන්නේ
 දෙන්නේ

39. සසරෙහි සියළු බැමි බිඳලා
 එනිසා සසර ගමන ද මම
 පර පණ නසන ඔබ තව එහි බව
 දැන් එය නවතන්න කාලය බව

දැමුවෙමි
 නැවතුවෙමි
 දකිමි
 කියමි

40. බුදුහිමි දෙසු දම් පද වටහා
 හිරු දුටු පියුම ලෙස විකසිත විය
 අවි බිම දමා බුදු හිමිගේ මග
 බුදු බණ අසා නිවනෙහි සුව විඳ

ගත්තේ
 චිත්තේ
 ගත්තේ
 ගත්තේ

(ආලවක දමනය)

- 41. කලෙකදී අලවි රට වාසය කරන්නේ
 යකෙක් විසි ආලවකැයි නමින්තේ
 මිනිසුන් මරා කා දිවි සරි කරන්නේ
 දිනකට කෙනෙකු යකු හට කැප කරන්නේ

- 42. අලුයම දිනක් බුදුහිමි ලොව බලන කල
 දුටුවේ අලවු යකු අද දින ලබන පල
 එලෙස ම බොහෝ දෙන ලබනව දහමෙ පල
 හිමි එහි වැඩියෙ යකු විමනෙහි නොමැති කල

- 43. අතවැසි යකෙකු හිමි හමුවට පැමිණෙන්නේ
 ඇවිත් මෙලෙස අණතුරකුත් අඟවන්නේ
 එමබා තවුස මින් පිටමං වී යන්නේ
 යකු ආවොතින් නැහැ ගැලවීමක් වෙන්නේ

- 44. මම මින් නොයම් උන්නට බිය නොවන්නෙමි
 අතවැසි යකුනි ඒ ගැන නොතැවෙනු කියමි
 අලවු යකුව අද දමනය කරන්නෙමි
 පසෙකට වෙලා බලනට අණ කරන්නෙමි

- 45. හිමි සමවනෙන් යක් විමනෙහි වැඩ ඉන්නේ
 ටිකකින් අලවු යකු විමනට පැමිණෙන්නේ
 හිමි දුටු යකා කෝපෙන් වෙවුලා යන්නේ
 රත් වූ දෙනෙත් කෝපෙන් ගිනියම් වෙන්නේ

- 46. එමබා මහණ ඔය අසුනෙන් යව නැගිට
 එලියට යනුව මාගේ විමනෙහි නොසිට
 හිමි පිට උනා අවනත වීලා යකුට
 යළි පැවසුවා එනු නැවතත් ගේ තුළට

47. හිමි පැමිණිලා නැවතත් එහි වැඩ
බුදුහිමි වෙහෙස කරනට යකු
තෙවරක් මෙලෙස හිමි පිටම.
ඔහුගේ සිතැඟි හිමි මැනවින්	ඉන්නේ
සැරසෙන්නේ
කරන්නේ
දකින්නේ
48. සිවු වැනි වරට ඔහු යළි අණ
බුදු හිමි ඔහුට යළි කීකරු
කළ හැකි යමක් ඇත්නම් මට
මා නැහැ නැවත ඔබ කී දෙය	කරන්නේ
නොවෙන්නේ
කරන්නේ
කරන්නේ
49. පැනයක් අසා වෙහෙසට පත් කළ
මා මේ ලෙසට සමණා විමසිය
පැනයක් අසමි මට පිළිතුරු දිය
නැතහොත් ඔබට කරනා දෙය දත	යුතු ය
යුතු ය
යුතු ය
යුතු ය
50. හදවත ඉරා මරලා නුඹේ
හිත නුඹේ අවුල් කරලා මම
දෙපයින් අරන් පරතෙර විසි
පොළොවේ ගසා කා මරලා	දමන්නෙමි
දමන්නෙමි
කරන්නෙමි
දමන්නෙමි
51. කිසිවෙකු නොමැත මාගේ සිත
කවරෙකු සමත් වෙද පර තෙර
තුන්ලොව කවුරුවත් නම් නැත මා
නුඹගේ පැනය ඉක්මන් කර කියනු	පෙළන්නට
දමන්නට
මරන්නට
මට
52. මිනිසුන් සතුව ඇති උත්තම ධනය
සුවගෙන දෙවන මේ ලොව ඇති කරුණ
රසයන් අතර උත්තම වූ රසය
උතුම් දිවියකට මුල් වූ කරුණ	කිම
කිම
කිම
කිම

- 53. සැදැහැව උතුම් දනයයි මිනිසුන්ට ඇති
දහමින් නිතර හැම දන සුවයම ලබති
රසයන් අතර සත්යට මුල් තැනක් ඇති
පැණවත් දිවිය උත්තම දිවියයි කියති
- 54. කුමකින් ගලන සැඩ පහරින් එතෙර වෙමු
කෙලෙසක සසර සාගරයෙන් ගොඩට යමු
කෙලෙසක සසර දුක් සිදු බිඳලා දමමු
කුමක් නිසා අපි පිරිසිදු බව ලබමු
- 55. නැණ දන නුවන් ලැබ ගන්නේ කෙලෙසක ද
කින් යස මිතුරු සම්පත් ලබනේ කවුද
මරණින් මතු ව කෙලෙසින් සොව නැති වෙයිද
මෙ හැම දේට දැන් පිළිතුරු දෙනවා ද
- 56. නොපමා බවින් යුතු ව ම දන නැණ ලබති
විරියෙන් යුතු කෙනා සියලු ම දන ලබති
ඇත්ත කථා කොට කින් පැසසුම් ලබති
දන්දෙන දනා නිරතුරු මිතුරන් ලබති
- 57. කෙනෙකු ඇත්ත නිරතුරුව ම පවසයි ද
දහම ද විරිය නිරතුරු ඔහු වෙත වෙයි ද
දීමෙන් නිතර තුටු සිත් ඇති කරවයි ද
පරලොව සතුටු වෙන්නට මෙය ඇති නේද
- 58. ඉඳුරන් දැමීම ද ඇත්ත ද යන මේවා
දන් පින් කිරීම ද ඉවසීම ද වේවා
මේ සිටු දහම උත්තම ගණයේ ජීවා
මෙයටත් වඩා දහමක් නම් තව නැතුවා

59. මට වැඩ පිණිස හිමි මෙහි වැඩි බව	දනිමි
අඳුර නිවන්නට පහනක් බව	දනිමි
යටිකුරු යමක් උඩුකුරු වූ බව	දනිමි
අද සිට මම ද තෙරුවන් පිහිට ම	පනමි

(සුවිරෝම හා කරරෝම දමනය)

60. දිනක් උදෑසන බුදුහිමි ලොව	බලන
දුටුවේ මිකුරු වූ යක් සෙනෙවියෝ	දෙදෙන
ගයා හිසෙහි ඇති සුවිරෝම ගෙ	බවන
සොයා වඩිති බුදු හිමියෝ	උදෑසන

61. හිමි වැඩ ඔහුගෙ ගල් ලෙන තුළ වැඩ	ඉන්නේ
එතැනින් යද්දි බරරෝමගෙ නෙත	ගැටුණේ
ඒ බව ගොසින් මිකුරා හට	පවසන්නේ
දෙදෙන ම වහා ඒ අසලට	පැමිණෙන්නේ

62. සුවිරෝමයා බුදුහිමියන් වෙත	යනවා
එමඛා මහණ! මට බියදැයි	විමසනවා
බිය නොම දනිමි පිළිකුල නම් ඇති	වෙනවා
හිමි මේ ලෙසට ඔහු හට පිළිකුරු	දෙනවා

63. පිළිකුරු දෙන්න පැනයක් මම	අසන්නෙමි
නැත හොත් ඔබව මරලා මෙහි	දමන්නෙමි
සිහිය ද විකල් කර හදවත	පලන්නෙමි
දෙපයින් අරන් පරතෙර විසි	කරන්නෙමි

64. බුදුවරු මරන්නට කවුරුන් සමන්
සිහිය විකල් කරනට තට හැකි
එතෙරට වීසි කරනේ නුඹ
ඇති නම් යමක් ඇසීම එය	වෙද
වේද
කෙලෙසක ද
යුතු වේද
65. රාග දෝස ඇයි සිත තුළ හට
කුමක් නිසා කම් පල නොම
බියට හේතු වෙන දෙය දැන්
කවරක් නිසා අපගේ සිත	ගන්නේ
පිළිගන්නේ
පවසන්නේ
කැළඹෙන්නේ
66. උපත නිසා රා දොස් සිත තුළ
එනිසා තමයි කම් පල නොම
බිය ඇති වෙන්න ඉපදීමයි මුල්
ඉපදුන නිසාමයි අප සිත	වෙන්නේ
පිළිගන්නේ
වෙන්නේ
කැළඹෙන්නේ
67. නුවණැති දනා වෙහෙස ව එය
උපත නසා මේ හැම දුරු කර
මෙය සා ඔවුන් සෝවන් පල ලැබ
බුදුහිමි දෙසූ දහමින් උන්	සිඳලන්නේ
ලන්නේ
ගන්නේ
සැතසෙන්නේ

(සවිචක දමනය)

68. විසාලාවෙ වැඩ වසනා කාලයෙ
දරුපස් දෙනෙක් වූ පවුලක මහ
සවිචක එක ම පුතු කිසිදා නොම
අස්සඡ් තෙරුන් හමු වූ වේ මහ මග | දී
වාදී
පරදී
දී |
|---|--------------------------|

- 69. “හිතවත් අස්සජ් හිමියනි අසනු මැන
 පිංවත් ගොයුම්ගේ සදහම කියනු මැන
 කවරක් කියා කරනෙද සවුචන් දමන
 දැන ගනු රිසිමි පහදා මට කියනු මැන”

- 70. පස් කද අනියතයි ඒ ගැන කියන්නේ
 අනියත දෙයින් දුකමයි ඇති කරන්නේ
 එනිසා අනත් වන බව හිමියන් දෙසන්නේ
 මේ ලෙස දෙසා සවුචන් හික්ම වන්නේ

- 71. “හිතවත බොහෝ අඩුතැන් මේ තුළ ඇත්තේ
 ගොයුම් සමග වාදයකට සිත ඇත්තේ
 වාදෙන් දිනා මේ මත බිඳලිය යුත්තේ
 ඔහු ඉන් පැරද මා අත වැසි විය යුත්තේ”

- 72. “මා හා වාද කරනට එන සියලු දෙන
 ගත වෙවුලවා සිහිසුන් වී බිම වැටෙන
 සිත් නැති ගලක් වුව මා වාදය අසන
 වෙවුලා යද්දි මිනිසුන් ගැන කිම කියන”

- 73. පුරසාරම් කියා බුදු හිමි වෙත යන්නේ
 රූපය අනත් බව පිළිකෙව් කරලන්නේ
 පොළොවේ සියලු දෙය රැඳිලා තියෙන්නේ
 එලෙසින් සියලු දේ රූපෙන් රදන්නේ

- 74. “සිහි එළවලා ම ද ඔබ මෙය කියන්නේ
 රූපය ආත්මය බවම ද කියන්නේ”
 “රූපය ආත්මය බව මම කියන්නේ
 කිසි ලෙසකිනුත් එය බැහැ බොරු කරන්නේ”

75. "රූපය වෙනස් වෙනවට ඔබ
එනමුත් ඔබට රිසි ලෙස එය
අකමැති දෙයක් රූපට නොම
ඔබ සිතූ දෙය ම පමණක් එහි	කැමතියි ද
පවතියි ද
වෙන්වේ ද
සිදු වේ ද"
76. තෙවරක් මෙලෙස සච්චකගෙන්
හිමි ඇසූ දෙයට සච්චක ගොළු
තොල කට වියලිලා දහදිය
රජ සිටු පිරිස මැද ඔහු අද	විමසන්නේ
වි යන්නේ
බෙරෙන්නේ
පරදින්නේ
77. රූපය අනත් බව ඔහු වටහා
උවසු ලෙසට තෙරුවන් සරණය
දන් දී නිතර පින් කම් සිදු කර
නිරතුරු පැමිණ හිමි ඔවදන්	ගන්නේ
ගන්නේ
ගන්නේ
පිළිගන්නේ
78. දිගින් දිගට ම පෙරම් පිරුවේ උතුම් බුදු බව
සොයා මිනිසුන් ගමන් වැඩියේ ඔවුන් සසරින්
දරුණු මිනිසුන් හිමිගෙ සෙවනේ ලබන්නේ සිහිලසක්
මහා කරුණා බුදු ගුණය ඇති බැවින් හිමි ජය ලබන්	ලබන්නයි
මුදන්නයි
මයි
මයි

දම්පේ විජ්‍යානන්ද හිමියන් විසින් රචිත
ශ්‍රී ශාක්‍යමුනීන්ද්‍රාවදාන මහාකාව්‍යයේ
පූර්වසදම්මසාරථී නම් වූ දොළොස්වන සර්ගය නිමි ❦

දහතුන්වන සර්ගය
මහා කරුණා

1. බුදු හිමියන්ගේ කරුණාවට සම	වෙන්නේ
තව බුදු කෙනෙක් පමණයි එය දැන	ගන්නේ
සැමට ම එක ම කරුණාවයි දක්	වන්නේ
කරුණා දියෙන් සැමදා ලොව	නභවන්නේ

(සෝපාක)

2. රජගඟ නුවර දුප්පත් අසරණ	ගෙයක
ලමයෙක් විසි නම ඔහුගේ	සෝපාක
පියා නොමැති ඔහු හට අත් වූයෙ	දුක
සුළු පිය ඔහුට නිරතුරුව ම දුන්නෙ	දුක
3. දිනක් ඔහුව සොහොනට අරගෙන	යනවා
මිනියක තබා බැඳලා ඔහු නික්	මෙනවා
මහ රැ බියෙන් මහ හයියෙන්	මොරදෙනවා
කරුණා දැලට බුදුහිමිගේ	පැටලෙනවා
4. ඔහුවෙත සිහිල් බුදුරුස්	විහිදුවන්නේ
බැමි හැම එක ම බුදු බලයෙන්	බිඳෙන්නේ
බුදුරුස් දිගේ ඔහු හිමිහිට	ඇඳෙන්නේ
බුදු බණ අසා සෝවන් පල	ලබන්නේ

5.	පුත්‍ර සොයා සොයා මව සෝකෙන්
අවසන වෙහෙර තුළ දී පුත්‍ර
හිමි දෙසු බණට ඇයගේ සිත
සෝවන් පලය ඒ තැන දී ම	දුවන්නේ
දකින්නේ
යොමන්නේ
ලබන්නේ
6.	විය සත්වසක් විය සෝපාකට
අරහත් පලය ලබනට තිබුනේය
දස පැනයකට පිළිතුරු දීලා
ළදරු වයසෙ දී උපසපුව ද	මෙදින
පින
සොදින
ලැබිණ

(සුනිත)

7.	මහ බඹු මුවින් ඉපදුණු දන උසස්
උන් බාහුවෙන් ඉපදුණු දන රජ
කලවෙන් උපන් දන හැම වෙළඳම්
දෙපයින් උපන්නේ නම් උන් සැඩොල්	වෙති
කරති
කරති
වෙති
8.	වර දන් උසස් උන්ට ම යැයි කී
නිවනත් උන්ට පමණක් යැයි කී
මෙලෙසට බමුණු මත පැතිරී තිබූ
සැඩොලන් සසුන් ගත කෙරුවා හිමි	කලෙක
කලෙක
කලෙක
නොයෙක
9.	බුදුහිමි දිනක් රජගහ වැඩ ඉන්න
ගෙන් ගෙට වඩිති පිඬු සිඟමින් උදේ
හිමි පෙර මගට එයි සැඩොලෙක් ගෙන
හිමි දුටු සැනින් බැස ගති අගලට	කල
කල
කසළ
අසල

<p>10. සුකොමල රාජ ලීලාවෙන්
දැන් දැන් ටිකෙන් ටික ළඟ ළඟට ම
කුලවත් උතුම දැන් මට දඬුවම්
බිය තව තවත් ටික ටික වැඩි වී</p>	<p>බබලන්නේ
එන්නේ
දෙන්නේ
යන්නේ</p>
<p>11. මරණය ළං ව එන්නේ යැයි බිය
කසයෙන් තළා හෝ සිරුරට වද
දඟගෙයි දමා දුක් විඳිනට සිදු
නෙන් යුග පියා මෙලෙසට සිතමින්</p>	<p>වෙන්නේ
දෙන්නේ
වෙන්නේ
ඉන්නේ</p>
<p>12. “සුනීත කීම ද මෙලෙසට බිය වී
දෙසවත් කාරුණික වදනින්
කිසිවෙකු නො මැන පෙර මේ ලෙස
නෙන් යුග ඔහුගෙ කුටු කඳුලින්</p>	<p>ඉන්නේ”
පුරවන්නේ
අමතන්නේ
පුරවන්නේ</p>
<p>13. “බිය වී මෙලෙස ගුලි වී ඉන්නේ
සැඩොලෙකු වුව ද ඔබ අප මිනිසුන්
ලෙඩ දුක් ජාති ඇ සැමට ම පොදු
සසරෙහි දුකට ඇත්තේ නැහැ කුල</p>	<p>කීම ද
නොවෙ ද
නේද
බේද”</p>
<p>14. සුනීත දහම් අසලා සිත
මුහුණෙහි අලුත් එළියක් ඉන් ඇති
කුලයෙහි පහත් බව නැහැ බාධා
නිවනෙහි රසය විඳ ගන්නට හැකි</p>	<p>සනසන්නේ
වෙන්නේ
වෙන්නේ
වෙන්නේ</p>
<p>15. “ඔබ කැමතියි ද සසුනට ඇතුලත්
කුලයෙහි පහත් බව මෙහි දී
සැමට ම හැකිය මෙහි බඹසර
එබැවින් මහණ මෙහි වුත් නිවනට</p>	<p>වෙන්න
නොතකන්න
හැසිරෙන්න
යන්න”</p>

(රජ්ජු මාලා)

- 16. ගයා පෙදෙසෙ ධනවත් සිටු කුල
මෙහෙකාරියක සිටියා වැඩපලට
කොණ්ඩෙන් ඇදල වද දෙයි සිටු දුව
ඇය දෙන වේදනා ඉවසීමට
ගෙයක
නෙක
නොයෙක
නොහැක
- 17. කොණ්ඩය කපා ගෙල රැහැනක්
ඉන් ඇදලාය දැන් ඇය හට
බෙල්ලෙ බැඳපු රැහැනක් ඇති
මාලට රජ්ජුමාලා යැයි
බදින්නේ
තලන්නේ
නිසානේ
කියන්නේ
- 18. හැමදා තැලුම් කන්නට අයියෝ
ගහනා ගැහිලි නම් තව ඉවසනු
දිවියෙන් මිදුන විට සැනසුම ලැබිය
සිය දිවි නසා ගෙන නිම කළ යුතුය
නොහැක
නොහැක
හැක
දුක
- 19. දිය ගෙන එන්න ඇය ගෙදරින් පිට
වනයට ගොසින් එල්ලී මැරෙනට
ඇය බුදු හිමිගෙ කරුණාවට හසු
රැක් මුල වැඩ හිදින බුදු හිමි
වෙන්නී
යන්නී
වෙන්නී
දකින්නී
- 20. නැගණිය සසර දුක මැනවින් දැකිය
එය හැම දුකට වැඩි බව දැන ගත ම
දුක් හැම නසන්නට ජීවත් විය ම
එනිසා දිවියෙ වටිනා බව දැකිය
යුතු
යුතු
යුතු
යුතු
- 21. හිමි මේ ලෙසට ඇය හට දම්
ඇය දම් අසා සෝවන් පල
වතුරත් අරන් මැදුරට පිය
මුහුණෙහි සිරිය සිටු දුව ඇගෙ
දෙසන්නේ
ලබන්නේ
නගන්නේ
දකින්නේ

<p>22. දියණිය ඔබේ මුව අද පින්වත්
යම් සැනසුමක් ලැබූ බව මුහුණෙන්
හේතුව කුමක් දැයි දැන ගන්නට
ඔබගේ සතුට අපට ද අද ලද</p>	<p>පාටයි
දිස් වෙයි
කැමතියි
හැකිවෙයි</p>
<p>23. බුදු හිමි සොයා සිටු දුව වනයට
බුදු හිමි බණ අසා ඇගේ සිත
දියණිය ලෙසට මාලා හට
මරණින් මතු ව මාලා දෙව් ලොව</p>	<p>යනවා
සැනසෙනවා
සලකනවා
යනවා</p>

(පටාවාරා)

<p>24. සැවැත් නුවර ධනවත් තව සිටු
වූවා පටාවාරා නම්
මෙහෙකරුවකු සමග පැටලී ලා
මැදුරෙන් ගියා පැනලා හඳ ඇති</p>	<p>ගෙයක
දියණියක
පෙමක
රැයක</p>
<p>25. සතුටින් කලක් ජීවත් වූවා
කුළුදුල් දරුව ලැබ දෙවසක් ගත
නැවතත් පටාවාරට ගැබ්
මව් පියෝ දකින්නට ඇ හට සිත්</p>	<p>දෙන්නා
වෙන්නා
පිහිටන්නා
වෙන්නා</p>
<p>26. අදහස සිතේ ඇති දෙය සැමියට
මගට අවැසි සැම දේ පිළියෙල
දැනට වඩාගෙන ආදර ලොකු
සැමියා සමග සැවතට යන මග</p>	<p>කිවූවා
කෙරුවා
දරුවා
බටුවා</p>

- 27. මුඩු බිම් සාර බිම් කෙත් වතු පහු කරවා
 මහ වන වගුරු බිම් කෙත් වතු පහු කරවා
 මව් පිය සෙනෙහසේ උණුසුම සිහි කරවා
 හිමිහිට පියමනිසි දරුවකු කුස රඳවා

- 28. මගදී ඇයට ගත වාරුව නැති වෙනවා
 දරු ගැබ බරයි තව නම් දරණට බැරුවා
 දරුවා ලැබෙන බව සැමියට පවසනවා
 මහ මග මෙලෙස දරුවා ලබනට වෙනවා

- 29. මේ ලෙස මගදී ඇය දරුවා ලබන්නේ
 මහවැස්සක් මගදී ඇද හැලෙන්නේ
 සෙවනක් සදන්නට ඇතු ඉති සොයන්නේ
 සැමිය මදක් දුරකට පිය මනින්නේ

- 30. නොසිතූ යමක් ඒ මග දී සිදු වෙන්නේ
 විෂකුරු නයෙකුගේ පහරට ලක් වෙන්නේ
 සැමියා එතැන දී ම නෙත් පියවා ගන්නේ
 කණවැන්දුම් ව ඇය එතැනින් පිට වෙන්නේ

- 31. කුරුලේ සිටින බිලිදාගේ මුව බැලුවා
 ඇඬුමෙන් සෝ දුකෙන් නෙත කඳුලැලි සැලුවා
 රෙදි පොට අතින් අල්ලාගෙන ලොකු දරුවා
 මව පසුපසින් හිමිහිට පිය ම. කෙරුවා

- 32. යන විට මදක් දුර ඇවිදන් මේ ලෙසට
 පැමිණියෙ අවිරවති ගං ඉවුරේ ළඟට
 මහවැසි නිසා ගඟ දිය විය සැඩ වෙන්නට
 නො හැකිය තිදෙන ගොඩ යන්නට එක වරට

<p>33. පළමුව වූටි පුතු එගොඩට ගෙන
ලොකු පුතු මෙගොඩ අම්මා එනතුරු
දරුවන් දෙපැත්තේ මව ගඟ මැද
නොසිතු අකරතැබ්බකි එතනදි</p>	<p>යන්නේ
ඉන්නේ
ඉන්නේ
වෙන්නේ</p>
<p>34. පොඩි පුතු උකුස්සෙක් මෙගොඩදි ගෙන
ඇ අත් ගසා මහ හයියෙන් මොර
අම්මා අඩ ගසන්නී යැයි පුතු
ගලනා මහා සැඩ පහරට පය</p>	<p>යනවා
දෙනවා
සිතුවා
දූමුවා</p>
<p>35. තණ පත් විලස සැඩ දිය පහරට
මොරදෙන පුතු ද ගෙන දිය පහළට
ගඟ මැද ඉදන් පුතුනගෙ මළ ගම
මව් සිත හැකි වේද මේ සෝකය</p>	<p>වැටුණ
ඇදුණ
දකින
දරන</p>
<p>36. අඩමින් වැළපෙමින් යළි මෙගොඩට
බෙනෙමින් සෝක තෙපුලන් කඳුලැලි
එක පිළිසරණ දන් ඇය මව් පියො
එනමුත් තවත් දුක් පුවතක් සැළ</p>	<p>ආවා
සැලුවා
සෙව්වා
වෙනවා</p>
<p>37. රැ වට වැස්ස ගං දැලම යට
සිටු මාළිගය මහ ගංවතුරෙන්
මව්පියො සොයුරු එකටයි ගෙන ගියෙ
එක දර සැයෙ තිදෙනම එක වර</p>	<p>කෙරුවා
කැඩුවා
මරුවා
දූවුවා</p>
<p>38. සපු දළ පහර කා සැමියා මිය
ලොකු පුතු මහා සැඩ පහරට ඇද
පොඩි පුතු උකුස්සෙකුගේ ගොදුරක්
අසරණ පටාවාරා පාරට</p>	<p>ඇදුණා
වැටුණා
වන්නා
වැටුණා</p>

<p>39. මව්පියෝ දෙදෙන ගං වතුරට මිය
සොයුරුද මව් පියන් හා එක් වී
සිහියෙන් පටාවාරා තොර වී
ඇඳි වක ලිහී බිම වට බව නොම</p>	<p>ඇදුණා
ඉන්නා
යන්නා
දන්නා</p>
<p>40. මග දුටු කුඩා දරුවෙකු ඇය වඩා
මිනිසුන් වට ව ගුටි බැට දී එළව
විකල් සිහිය ඇති ඇය තැන තැන
සිහි විකලෙන් ම බුදු හිමි හමුවට</p>	<p>ගනී
ගනී
යන්නී
යන්නී</p>
<p>41. නැගණිය සිහිය හොඳ හැටි පිහිටා
කරුණා බර වදන් ඇයගේ කණ
එකෙණෙහි සිහිය ලැබ ගන්නා ඇය
කෙනෙකු දුන්න සඵලෙන් ඇය ගත</p>	<p>ගන්න
වැකුණ
සොඳින
වැසිණ</p>
<p>42. හිමි දෙසු වදන් ඇයගේ නුවණට
දුකෙන් මිඳෙන මාවක ඇය
උතුම් මෙහෙණි සසුනේ පැවිදි ව
ඇය නිරතුරු ව සිහි නුවණින් වැඩ</p>	<p>වැටුණා
පිළිපන්නා
ඉන්නා
ඉන්නා</p>
<p>43. පා සේදූ ජලය යයි බිම ගලා
ගොස් නැවතුනා කරමක් දුර ගලා
අනියත වටහ ගති ඇය සිහියෙන්
රහත් ව නසා දැමුවා බියකරු</p>	<p>ගෙන
ගෙන
සිටින
ගමන</p>

(අසරණ බමුණා)

- 44. සැවතෙහි මහා ධනවත් බමුණෙක්
පුතුන් සතර දෙනෙකුට ඔහු විය
සිල්ප සතර මැනවින් දුන්නේය
සිරිතට අනුව බිරියන්වද දුන්නෙ
සිටියා
පියා
කියා
සොයා
- 45. ලක්ෂය බැගින් වස්තුව දීලා
බිරිඳන් සමඟ විය සතුටින්
ටික කාලෙකින් ඇය වැඩියා
බමුණා උනා ගෙයි තනියම
උන්ට
වසන්නට
පරළොවට
වාසයට
- 46. පුතු සිවුදෙනා පිය ධනයට ලොබ
වාටු බසින් ඒ හැම දෙය
ලොකුපුතු නිවසෙ ටික දවසක් ගත
මැනවින් ටික කලක් පියහට
වෙන්තේ
අරගන්තේ
වෙන්තේ
සලකන්නේ
- 47. කල් ගත වෙද්දි සැලකිලි අඩු වී
කැම බීම පිළිගන්වනු දැන්
කුසගිනි වෙද්දි මුළුතැන්ගේ වෙත
බඳුනෙහි ඉතුරු දේ නූරාගෙන
යනවා
නැතුවා
යනවා
කනවා
- 48. ටික දවසකින් ඉඳුල ද නැති වී
ලේලිය බඳුන් කල් ඇතුව ම
අහරට යමක් නැතිදැ'යි ඔහු
බැන වැද ඔහුට ඇය මේ ලෙස
යනවා
හෝදනවා
විමසනවා
පවසනවා
- 49. ඇයි ලොකුපුතුව වැඩියෙන්
හැමට ම බෙදා දුන්නේ සමසේ
මෙහි තව රැඳී අපටම පවු
අන් දරුවන්ගෙ නිවසට යන්නට
සැලකුවෙහිද
නොවෙද
දෙන්නේද
බැරිද

<p>50. පැරැණු සිතින් බමුණා ඉන් පිට
දෙවැනි පුතුගෙ නිවසෙහි වාසය
මැනවින් කලක් එහිදී සැලකිලි
කලකින් පෙර ලෙසට සැලකිලි අඩු</p>	<p>වෙන්වේ
ගන්නේ
වෙන්වේ
වෙන්වේ</p>
<p>51. එහිද බොහෝ කල් නැහැ ඉන්නට
ලේලිය ඔහුව බැනලා ඵලවා
අන් පුතුනගේ ගෙවල ද ටික ටික
අවසන මහා පාරයී උරුමව</p>	<p>දෙන්නේ
ගන්නේ
ඉන්නේ
තිබුණේ</p>
<p>52. මහ ධනවතෙකු ලෙස කාලය ගෙවූ
මහ මග වැටී ගෙන් ගෙට සිඟමනේ
බුදුහිමි තමන්හට පිහිටක් වේය
බඳුන ද සැරයටිය ගෙන දෙවරමට</p>	<p>පියා
ගියා
කියා
ගියා</p>
<p>53. හිමි හමුවෙලා තමනගෙ දුක
පුතුනගෙ තිබෙන ගුණමකු බව
බුදුහිමි ඔහුට කියනට කවි
පුතුන් ද සිටින සබයක කියනට</p>	<p>පැවසුවා
පැවසුවා
උගන්නවා
කිවුවා</p>
<p>54. යමෙක් උපන් කල සතුටක් ඇති
උන්ගේ දියුණුව ම සැම කල
ඒ මා පුතුන් ගෙන බිරියන්ගේ
උගුරකු ලෙසට මා නිවසින්</p>	<p>වීද
පැතුටුවීද
වාද
ඵලවාද</p>
<p>55. දරු වෙස් අරන් සිටි උන් රකුසෝම
පියාණනේ යැ'යි නිරතුරු බස්
වියපත් අසෙකු ලෙස මා දැන් හැර
ගෙන් ගෙට සිඟා යදිනට මාවන</p>	<p>වෙති
බෙනෙති
දමති
සදති</p>

දහතුන්වන සර්ගය

මහා කරුණා

<p>56. පුතුනට වඩා මට මේ සැරයටිය
බුරා පනින බල්ලන් එළවලා
නො වැටී ඉන්න උපකාරය
අඳුරෙදී පාර පෙන්වන්නෙ ද</p>	<p>අගෙයි
දමයි
සැරයටියයි
සැරයටියයි</p>
<p>57. මේ කවි ඉගෙන ඔහු එතැනින් පිට
පුතුන් සිටින සබයක හිඳ
තමනගෙ වරද උන් හැම එහි
නැවතත් පියා ගෙන ගොස් සැලකිලි</p>	<p>වෙන්නේ
පවසන්නේ
පිළිගන්නේ
දෙන්නේ</p>

(දුප්පත් ගොවියා)

<p>58. සැවත් නුවර සොරු පොහොසත් ගෙයක්
වස්තුව රැගෙන යන විට සිට කුඹුර
බෙදුවා ඔවුන්ගේ අයිතිය පියලි
එකෙකුට එකක් අතහැරුනා කුඹුර</p>	<p>බිඳ
මැඳ
බැඳ
මැඳ</p>
<p>59. අලුයම සමවතින් ලෝකය
කුඹුරෙහි සාන ගොවියව හිමි
සෝවන් වෙන්න පින මෝරා
නොගියොත් ඔහුට මහ අවැඩකි</p>	<p>බලන්නේ
දකින්නේ
තිබෙන්නේ
කරන්නේ</p>
<p>60. උදයෙ ම පුරුදු ලෙස බමුණා වැඩට
බුදුහිමි අනඳ හිමි සමගින් එහි
දුටුවෙද අනඳ විෂකුරු සර්පයා
අනඳ තෙරුන්ගෙන් හිමි විමසා</p>	<p>ගියා
වැඩියා
කියා
සිටියා</p>

<p>61. එහෙමයි දිටිමි තෙරණුවො පිළිතුරු
බුදුහිමි සමඟ එතැනින් පිට වී
සර්පය කොහේදැ'යි බමුණා
දැක රන් පොදිය නැහැ සැලකිල්ලට</p>	<p>දෙන්නේ
යන්නේ
විමසන්නේ
ගන්නේ</p>
<p>62. වස්තුව අයිතිකරුවෝ එහි
දැක රන් පොදිය ළඟ බමුණා වැඩ
වධයට ඔහුව බැඳලා අරගෙන
බුදුහිමි දෙසූ දෙය එහිදී</p>	<p>පැමිණෙනවා
කෙරුවා
යනවා
මුමුණනවා</p>
<p>63. මෙ පුවත රජුට දැනගන්නට
මොහු කැඳවලා රජුමයි නඩු
තමන් නිදොස් බව බමුණා
බුදුහිමි හොඳින් දන්නා බව</p>	<p>ලැබෙන්නේ
අසන්නේ
කියන්නේ
කියන්නේ</p>
<p>64. රජු ඔහු සමඟ බුදුහිමියන්
හමු වී ඔහුගේ විස්තර හිමිහට
බමුණා නිදොස් බව සැකයක් නැති
සමිඳුන් සියළු පිරිසට සදහම්</p>	<p>හමුවෙනවා
කිවුවා
වූවා
දෙසුවා</p>
<p>65. හිමි කරුණාව පා බමුණා වෙත
එනිසා ඔහුව රුදු මරණෙන්
දෙසූ බණ ඇසූ ඔහු සෝචන් පල
මරණෙන් මිදෙන මාවත වෙත පය</p>	<p>ආවා
ගැලවූවා
ලැබුවා
තැබුවා</p>

(හඳුන්වන අතීත)

<p>66. වැඩ සිටිනා කාලයෙදි කොසඹෑ
උදේන රජුට දෙසුවා දහමක්
කෙනෙකුන් අපට කළෙ නම් යම්
නිරතුරු සොයා බැලුමයි මනුදම්</p>	<p>නුවර
පවර
උපකාර
පවර</p>
<p>67. උදේන රජුගෙ ඇත් ගාලෙහි නිති
ඇතිනිය රජුට හිතවතියක් වී
යුදයට සමත් ඕ ජව බලයෙන්
සැම දෙන හඳුන්වනා ගැන දැන</p>	<p>සිටියා
සිටියා
සිටියා
සිටියා</p>
<p>68. මගුලාතු සමඟ ම යි නිරතුරු ඇය
අහර ද වෙනත් ගරු සැලකිලි නිති
තෙද බල නිසා නිරතුරු රජු ළඟ
ඇය ගැන නිතර විමසිල්ලෙනි රජු</p>	<p>සිටියේ
ලදුයේ
සිටියේ
සිටියේ</p>
<p>69. අනියක දහම ලොව හැමට ම පොදුව
ඇයට ද එයින් මීදෙනට කිසි කරුණු
ටික ටික මහලු වයසට ඇය පත්ව
ඔද තෙද බලය දැන් ඇයගෙන් ගිලී</p>	<p>ඇත
නැත
ඇත
ඇත</p>
<p>70. තේජස බලය ටික ටික නැති වී
ගරු සැලකිලි ද සමග ම නැති වී
සවි බල නැතිව සිරැරින් වැහැරී
රජ වූ ලෙසින් සිටි ඇය පාරට</p>	<p>යන්නී
යන්නී
යන්නී
වැටුණි</p>
<p>71. මෙහෙ කරුවන්ගෙ රැකවරණෙහි සිටි
අද අසරණ ව සිදුවිය තැන තැන
මහලුව ලෙඩ ව මහ මග දුක් විඳි
බුදුහිමි දිනක් හමු විය ඇයගේ</p>	<p>ඇයට
යන්ට
කලට
නෙතට</p>

72. බුදුහිමි දුටු වහ ම ඇය අඳුනා
වහ වහ අවුක් හිමි පාමුල වැඳ
තම දුක කියන්නට ඇය හයියෙන්
සමිදුන් මනාකොට ඇයගේ සිත	ගන්නා
වැටුණා
අඬනා
දකිනා
73. නො හඬනු ඔබට සිදු වූ දෙය මම
ඔබ දැන් සිටින'යුරු මැනවින් මම
රජු හමුවෙලා ඔබ ගැන තොරතුරු
අසරණ ඔබව නැවතත් රජුවෙත	දනිමි
දකිමි
කියමි
යවමි
74. එදින ම මාළිගාවට හිමි වැඩි
මැදුරෙදි රජුගෙ දානය වැළඳ
අවසන දහමී දෙසනට ඇරඹූ
රජුගෙන් ඇතින්නිය පිළිබඳ ඇසූ	සේක
සේක
සේක
සේක
75. 'ඇතින්නියක් ජව ඇති සිටියා
මහරජ ඇයව දක්නට නැත්තේ
'මහලුයි ඇගේ ගත සවි දැන් නැහැ
නොදනිමි ඇයව කොහි සිටිනේදැ'යි	නොවෙද
මන්ද'
සමිඳ
මමද'
76. ඔය ලෙස කීම මහරජෙකුට
ඇය ගැන මනා කොට සෙවුමයි යුතු
තිරිසන් වුව ද ඔබටයි සේවය
මහලුව සිටින ඇය රැකුමයි යුතු	නොවටින්තේ
වෙන්තේ
දුන්තේ
වෙන්තේ
77. මවිපිය ගුරුන් සේවකයින් මහලු
නැති වී ගියේ නම් සිරුරේ තිබුණු
සුරැකිය යුතු ය කළගුණ දත් මිනිස්
මානව දහම මෙය වේ මහරජුනි	කල
බල
කැල
බල

78. හිමි දෙසු දෙයට මහරජුගේ සිත තම අතපසුව රජුහට මැනවින් වහ යළි ඇයව රජමැදුරට පෙර සේ යළිත් ඇය හට සැලකිලි	සැලුණා දැනුණා කැඳවන්නා දෙන්නා
--	--

(කුසගින්නේ සිටි මගියා)

79. සැවතෙහි සිටින කල ලෝ වැඩ දිවැසින් බලනා විට ලොව දුගියෙකු මග පල ලබන්නට පින් මෝරා බුදුහිමි වඩියි ඔහු හමු වෙන	සලසන්නා පෙනුණා තිබුණා අදහසිනා
---	--

80. අළවු රටෙහි දන බුදුහිමි මැනවින් සකස්කර දන් වළඳා අවසනෙහි හිමි එහි වැඩ දහම් දෙසන්නට තව කල්	පිළිගන්නේ පිළිගන්වන්නේ ඉන්නේ බලමින්තේ
--	--

81. නැති වූ ගොනා සොයනට වන වැදි දවස ම වෙහෙස වී එතැනට විත් කුසගින්නේ ම මෙතැනට ආ මග පල ලබන්නට පින් මෝරා	ගොවියා සිටියා අසරණයා සිටියා
---	--------------------------------------

82. කුසගින්නේය දැන් නම් මොහු අසනා දහම නැහැ ඔහු සිත් එනිසා පළමු කොට කුසගිනි අනතුරු දහම් සීතල දිය	සිටින්නේ වදින්නේ නිවන්නේ පොවන්නේ
--	---

83. වළඳා ඉතිරි වූ ආහාරය
වෙහෙස ව සිටින මගියට කන්නට
අහරින් පසුව වෙහෙස ද කුසගිනි
පිළිවෙළ කථාවෙන් ඉන්පසු දම්	ගෙන්නා
දුන්නා
නිවුණා
දෙසනා
84. සියලු ම රෝග අතරින් කුසගිනි
සියලු ම දුක්වලින් සංඛාරයි
ණැනැති දනෝ සොයතිය නිවනට
නිවනයි උතුම් සුව හැම අතරින්	දරුණු
දරුණු
කරුණු
දකිනු
85. දිගු මග ගෙවා වැඩියේ මොහු
මග බල බලා හිටියේ මොහු
ආසු දම් නිසා නිවනෙහි මග එළිය
බුදුහිමි නිසා දුගියගේ දුක් නිමා	නිසාවෙනි
නිසාවෙනි
වුණි
වුණි

(පුනිගන්ත නිසීස තෙරුන්)

86. හිමි දෙසු බණට තම හිත පහදා
තරුණෙක් දිවියෙ ආති තතු තේරුම්
සසරෙහි ගමන නවතන්නට සිත
දෙවරම තුළදි සසුනෙහි දිවි ලැබ	ගත්තු
ගත්තු
ගත්තු
ගත්තු
87. දහම ද විනය මග මැනවින්
හිමි දෙසු ලෙසට මුලු දිවිය ම
යතිවර තරුණ නිසී ලෙස දහමෙහි
පිළිවෙක් පැවිදි මග පුරමින් වැඩ	පිළිපදිනා
ගතකරනා
සරනා
සිටිනා

88. සසරෙහි ගතිය හැම මොහොතෙ ම අනියත වේ
 සිතනා ලෙසට සියලු ම දෙය ඉටු නොම වේ
 කම් පල පැවිදි දන වෙත වුව එයි පොදුවේ
 නවතාලන්න සමතෙකු තුන්ලොව නැති වේ
89. අබ ඇට පමණ ගඩු සම මත ඇති වෙන්නේ
 මාදං වෙරළ තරමට ලොකු වී යන්නේ
 බෙලිගෙඩි පමණ වී පුපුරාලා යන්නේ
 තිස්සට මෙසේ පෙර කළ කම් පල දෙන්නේ
90. පැලුණු තැනින් කුණු ලේ වැගිරී යනවා
 දුගඳට කුටිය තුළ මැස්සන් රජ වෙනවා
 පෙරවූ සිවුරු සැරවෙන් පෙඟිලා යනවා
 උවටැන් කරපු අය අතහැරලා යනවා
91. අතපය වාරු නැත නැගිටින්නට බැරුවා
 මැස්සන් වසා සිටි මුලු සිරුර ම දනවා
 මිහිමත නරකයක පැසෙනා තම සවුවා
 කරුණා දැලට බුදු හිමිගේ හසු වූ වා
92. කම්පල ලෙසට ලෙඩ යහනේ වැඩ ඉන්න
 තිස්සට නොහැක හෙට දින හිරු දැක ගන්න
 එනමුත් දහම් ඇසුවොත් නිවනට යන්න
 මේරු පින් තිබේ සසරෙන් ගොඩ වෙන්න
93. රෝ දුක් සමඟ සටනක පැටලී ඉන්නා
 තිස්සගෙ කුටිය වෙත බුදුහිමි පිය මැන්නා
 යහන පිටින් ඔසවා එළියට ගන්නා
 අනඳ තෙරුන් සහයට වැඩිලා උන්නා

- 94. සකසා උණුදියෙන් වීචර
හිමි සියතින් ම අවුචට දා
කුණු වූ සියළු තැන් සියතින්
අපුලක් නැතුව කරුණාවෙන්
හෝදාලා
වේලාලා
පිහදාලා
නහවාලා
- 95. බුදුහිමි අතින් නැහැ වූ ගත
කරුණා දියෙන් නැහැවුණු සිත
අසනා දහම වටහා ගන්නට
දුක්ගිනි නිවන්නට තිස්සට දැන්
සුවපත් වේ
සන්සුන් වේ
හැකි වේ
හැකි වේ
- 96. රුව වේදනා ඇ පස් කඳ මගේ
මට රිසි ලෙසට කිසි දා පාලනය
අනියත විසින් සැම දා පාලනය
දුක් දෙන නිසා මම මා හට අයත්
නොවෙයි
නොවෙයි
කෙරෙයි
නොවෙයි
- 97. ඇස කණ නහය ඇ ඉඳුරන් මගේ
ඉඳුරන් ගොදුරු වන රූප ද මගේ
ඉන් උපදනා සිතුවිලි මට අයත්
හිස් බව ලොවෙහි ඔබ නුවණින් දැකිය
නොවෙයි
නොවෙයි
නොවෙයි
යුතු යි
- 98. දිවියෙහි නියම තතු මේ ලෙස දැන
ඇලුම් බැඳුම් සැම බිඳලා
මොහඳුර නසා ආලෝකය
බියකරු සසර අද මෙතැනින්
ගන්න
සිඳලන්න
ලැබ ගන්න
නවතන්න
- 99. කය සුවපත් ව සන්සුන් මනසින්
තිස්සට වැටහුනා ඇති සැටි
සිඳලා දමා ගැට සසරෙහි බැමි
තිස්ස රහත් වී පිරිනිවනට
සිටියේ
ජීවිතයේ
පොදියේ
වැඩියේ

දහතුන්වන සර්ගය

මහා කරුණා

100. ගිනි ගත් වියළි බිම තෙමමින් ගලාන යන දිය	විලසේ
ගත රැඳි දාහෙ නිවාලමින් හමනා පවනක්	විලසේ
අසුවන සියලු සත මුදවා කරුණා යුතු පියෙකු	ලෙසේ
දම් බෙර වයයි මුලු ලොවට ම යුතු ඉවසීමෙන්	මෙලෙසේ

දම්පේ විජ්ජරතන ගිමියන් විසින් රචිත
 ශ්‍රී ශාකාමුනීන්ද්‍රාවදාන මහාකාව්‍යයේ
 මහා කරුණා නම් වූ දහතුන්වන සර්ගය නිමි

දහහතරවන සර්ගය ක්ෂාන්ති

(සුන්දරියගේ දුෂ්ඨකම්)

<p>1. හිමි දෙසු දහම නිවනට ම යි දොර
කිත් යස තවත් මුළු ලොව පැතිරිලා
පුද සැලකිලි ද අඩුවක් නම් නොම
බොහො දෙන පැමිණ හිමි ළඟ සවුචන්</p>	<p>ඇරියේ
ගියේ
වූයේ
වූයේ</p>
<p>2. මුව මුව නැගෙන්නේ තුනි කරනා
ගෙය ගෙය ඇසෙන්නේ හිමිගේ ගුණ
ගම ගම සියලු තැන හිමි වඳිනා
රට රට පැතිරුණා කිතු ගොස බැඳි</p>	<p>ගීත
ගීත
දැත
ගීත</p>
<p>3. දෙසනා දහම සිවු දෙස පැතිරී
කිත් යස ලාබ දින දින තව වැඩි
නිවටුන් ලාබයෙන් යසසින්
සඳ ඇති රැට කෙලෙසද තරු</p>	<p>යන්නේ
වෙන්නේ
පිරිහෙන්නේ
බබලන්නේ</p>
<p>4. නැති වුන ලාබ යළි කෙලෙසක
කිත් යස සත්කාර අපහට
බුදුනට නිගාවක් කරනට හැකි
ඉන් යළි අපට ජය ලබනට හැකි</p>	<p>ලබනෙමුද
නොලැබේද
වේද
නොවෙද</p>

<p>5. කෙනෙකුට ලැබෙන කිත් යස පැසසුම්
දුදන දනන් හට ඉන්නට බැහැ
උන් සිත පෙළන ඉසි කෝ මද මාන
නොයෙක් ලෙසට කරලා දමතිය</p>	<p>සෝභා
ඉවසා
නිසා
වනසා</p>
<p>6. සුන්දරි නමැති පිරිවැජ් කත
සැලසුම කෙසේ විය යුතු දැයි
අල්ලස් ලබා ගෙන ඇය පිට වී
ඇගෙ වැඩ කොටස කරනට දැන්</p>	<p>කැඳවන්නේ
පවසන්නේ
යන්නේ
අරඹන්නේ</p>
<p>7. ගොම්මන් අඳුර එන විට ගෙන්
වෙහෙර දෙසට හෙමිහිට පය
“බුදු සමිඳුන් හමු වෙන්නට මා
අසනා අයට මේ ලෙස පිළිතුරු</p>	<p>පිට වෙනවා
ඔසවනවා
යනවා
දෙනවා”</p>
<p>8. එනමුත් ජේතවනයේ නොම
උන්ගේ වෙනත් වූ අරමක
උදයේ එන විටත් විමසනු
දෙවරම සිටන් එන බව ඇය</p>	<p>විසුවා ය
විසුවා ය
ලැබුවා ය
කියුවා ය</p>
<p>9. දින සති ලෙසට ටික දවසක් ගත
බුදු හිමි සමඟ කුළුපග බව
නිවටුන් නියම සැලසුම කරනට
රහසෙ ම රැයක සුන්දරි මරලා</p>	<p>වූවේ
ඇඟ වූවේ
වූවේ
දැමුවේ</p>
<p>10. හොරු ඇය හොරෙන් රහසෙ ම මරලා
මළ කඳ දෙවරමේ මල් ගොඩ යට
දුදනන් සමඟ කරනා කෙළි බොහො
මෙලෙසින් නිමා කරනට නම් සිදු</p>	<p>දැමුවා
දැමුවා
ජීවා
වෙනවා</p>

දහහතරවන සර්ගය

ක්ෂාන්ති

11. ඊයේ හවස සිට සුන්දරී දකිනු
දෙවරම බලා ගිය ඇය යළි ආවේ
ඇය හට වූ දෙයක් දන්නා කෙනෙකු
සැමදෙන සොයති සුන්දරී ගිය තැනක්	නැත
නැත
නැත
නැත
12. ජීවත් වේද නැති දැයි ඇය දන්නේ
වහ වහ ඇයව සොයලා ගත යුතු ව
මහ රජ හට ද සැලවූවේ මේ
සොයනට ඇයව රජුගේ ද අනුමැතිය	නැත
ඇත
පුවත
ඇත
13. සොයමින් ඇය ව දෙවරම වෙත පිය
වෙහෙරෙහි සියලු තැන පෙරළාලා
පරමල් දමන තැන වෙසසින් උන්
ඇගේ මළ සිරුර මල් අස්සෙන් ගොඩට	නගති
සොයති
සොයති
ගති
14. සැලසුම උන්ගේ හරියට සිදු කෙරුණු
අගරු දෙන්න විය හිමි හට කියා
නුවරු රැවටිලා අසලා උන්ගේ
අකුසල් පුරති සිත කය වචනය	නිසා
මුසා
මුසා
කෙලෙසා
15. දෙවරම තිබේ හමුවූ මළ සිරුර
සැමදෙන පිළිගනී නිවටුන් දෙසන
බුදු හිමියන්ට බැණ අකුසල් පුරන
කුටියෙ ම සිටියෙ හැමවෙත කරුණාව	නිසා
මුසා
නිසා
නිසා
16. නුවර ම මහත් කලබලයක් හට
බුදු සවුචනට උන් ගුටි හා බැට
සමහරු පරුෂ වදනින් එළවා
හිස් පා ඇතිව නැවතත් වෙහෙරට	ගන්නේ
දෙන්නේ
ගන්නේ
එන්නේ

<p>17. කෙනෙක් ඉරුණු සිවුරුය පොරවා
කෙනෙකුගේ හිසින් තවමත් ලේ
හිරිහැර විඳපු බව සැමගෙන්
අනඳ සමිඳු ගොස් බුදු හිමි හමු</p>	<p>ඉන්නේ
බේරෙන්නේ
දිස්වෙන්නේ
වෙන්නේ</p>
<p>18. බැහැ සමිඳුනේ තව දුරටත් මෙහෙ
නුවරු බොහෝ කෝපෙන් තවමත්
පරුෂ වදන් කියනා බව දැන
සිවුපස නැතිව සිදු වෙයි තව</p>	<p>ඉන්න
ඉන්න
ගන්න
දුක් වෙන්න</p>
<p>19. ඉදින් නුවර අතහැර දමලා යා
වෙන නුවරකදී නැවතත් මේ ලෙස වේ
එය ද අතැර වෙනතක යන්නට වේ
තැන තැන යන්න අපහට සිදු වේ</p>	<p>නම්
නම්
නම්
කියනෙම්</p>
<p>20. එනිසා මදක් සතියක් ඉවසිය
යුක්තිය දිනන බව ඔබ දැන ගත
තමන් නිදොස් බව නම් පැවසිය
වැරදි නොකර නැහැ නිහඬව සිටී</p>	<p>යුත්තේ
යුත්තේ
යුත්තේ
යුත්තේ</p>
<p>21. එතැන් පටන් මිනිසුන් දොස් නගන
තමනගේ නිදොස් බව පැවසුවෝ
නිහඬව රජු ද මෙහි තතු සොයනා
යෙදවිය රහස් සෙබලුන් මුළු</p>	<p>විට
උන්ට
ලෙසට
නගරයට</p>
<p>22. උන් ගොස් නගරේ තැන තැන සැඟ වී
කඩපිල් තැබැරුම් වෙසෙසින් රැක
සොරු මේවාට එන බව උන් දැන
සිතු ලෙස දිනක් සොරු එහි ඇවිදින්</p>	<p>සිටියෝ
සිටියෝ
සිටියෝ
සිටියෝ</p>

23. රා බී මත් ව වෙරි වී පදමට
කට මැත දොඩන්නට වූවෝ මේ
"නිවටුන් දුන්නු කහවනු නම් මදි
කහවනු තවත් ගත යුතු වූ වේ	සොඳට
ලෙසට
අපට
මෙයට"
24. "මා දුන් පහර හින්දයි සුන්දරි
"නැහැ මගෙ පහර හින්දයි ඇය බිම
"නුඹනින් නොවෙ ද ඇය කෙලෙසාලා
මෙලෙසයි කෙරුව දෙය උන් එහි	මැරුණේ"
වැටුණේ"
දුමුණේ"
පවසන්නේ
25. වරපුරුෂයෝ එහි සැඟවීලා
පැන උන් සැවොම විය අල්ලාගෙන
මේ ගැන නිරන්තර සෝදිසියෙන්
රජු ඉදිරියෙදි කළකම් විය	උන්න
යන්න
උන්න
පවසන්න
26. නිවටුන් අල්ලලා සබයට
උන් හැම එහි දි වධයට
කළ කම් පලය දුන් උන් හැම
පෙරටත් වඩා දුන් ගැරහුම්	ගෙනෙන්නේ
පමුණුවන්නේ
විදින්නේ
ලබන්නේ
27. මහ වැස්සකට පසු මතු වෙන සඳක්
හිමි යසරාව තව තව වැඩි උනා
අසා සැවොම මුසවා බස්
තැවුණා නුවරු කළ කම් පිළිබඳ	වගේ
අගේ
නිවටුන්ගේ
තමගේ
28. රජු පැමිණියා දවසක් වෙහෙරට
හමු වී සමීඳු පවසා සිටියා මෙ
ඇති කළ විට අනුන් ඔබ පිළිබඳ
නිහඬව සිටියෙ ඇයි ඔබ ඉවසා	සවස
ලෙස
අයස
අයස

<p>29. "මම සිල්වත් ය ගුණයෙන් යුතු කෙනෙක්
කිසි දින එවැන්නක් අනුනට නො
පෙර බුදුවරුන් සිරිත ද මෙය බව
ඔබ මෙය වටහ ගත්තේ යැයි මම</p>	<p>වෙමි"
පවසමි
දනිමි
සිතමි</p>
<p>30. හිමි ගැන පෙර ද රජු පැහැදිලා
මෙයසා තවත් බොහො කොට එය වැඩි
බුදු වූ නිසා මේ ගැරහුම්
ඔබගේ දහම තව තව මට රුචි</p>	<p>සිටියේ
වූයේ
ඉවසුයේ
වූයේ</p>

(විඤ්චා මානවිකා)

<p>31. බුදුහිමි යසස තව තව ලොව
නිවුටුන් නිතර එය නැසුමට තැත්
වෙනත් උපායක් ඒ වෙනුවට
මුදල් ගෙවා විඤ්චා හට</p>	<p>පැතිරෙනවා
කෙරුවා
යෙදුවා
පවරනවා</p>
<p>32. සුවඳ දියෙන් නා පිරිසිදු වී
පොරවා පට පිළි අහරණයන්
වඩවන හැගුම් කාමී දනගේ
සවස් කලට යන්නී දෙවිරම</p>	<p>සොදට
ගතට
සිතට
දෙසට</p>
<p>33. "අඳුර ටිකෙන් ටික වැඩි වී යන
කිම ඔබ ඇවිද යන්නේ දෙවිරම
එහි සිට පිටව යන මිනිසුන් ඇසු
ඇය මේ ලෙසයි පිලිතුරු දුන්නේ</p>	<p>කලට
දෙසට"
කලට
උන්ට</p>

- 34. “දෙසු නමුත් රුව අනියත බව
බවත් ගොයුම් සමීඳුන් මට වඟී
කවුරුත් නොයන කල් වේලාවක්
ඔහු හමුවෙන්න යම් මොනවට
කියලා
වෙලා
බලලා
සැරසීලා”
- 35. දෙවීරම අසල වෙනතක නැවතී
උදයෙ ම පිටත් වෙයි යන්නට නිවස
“බුදු කුටියේ ඉඳන් මම යම් නිවස
පිළිතුරු මෙසේ දී ජනයා කරයි
ඉඳලා
බලා
බලා”
මුලා
- 36. අවල සැදුහැ ඇත්තෝ ඉන්
බුදු හිමි කෙරෙහි ඇති ගරු සිත නො
සෙලවෙන සැදුහැ ඇත්තෝ නම්
හිමි ගැන ඔවුහු සිත තුළ සංකා
නොරැවටෙති
කෙලසති
කලකිරෙති
වඩති
- 37. දින සති මාස මේ ලෙස ගෙවීලා
සුපුරුදු ලෙසට ඇගෙ කටයුතු සිදු
සැලසුම නියම ලෙස කළ යුතු කල
හිමි හට මහත් අයසක් දෙන්නට
යනවා
වෙනවා
එනවා
යනවා
- 38. ගෙන දර කෝටු තබලා හරි
රැහැනින් බැඳල පොඩි දර මිටියක්
කුස මත තබා රැහැනින් බැඳලා
සළු පොරවලා ගැබ්බර මවකගෙ
පිළිවෙළට
ලෙසට
තදට
ලෙසට
- 39. බුදුහිමි දම් සහා මඩුවේ දම්
රජ සිටු ඇමතිවරු එහි සිට බණ
විඤ්චා පැමිණියා සංවර කමක්
නින්දා කරයි විලසට ලැජ්ජා
දෙසති
අසති
නැති
නොමැති

- 40. "ඔබ මහ පිරිස් මැද ඉඳගෙන බණ කියනා
ඔබේ දරු ගැබක් මාගේ කුස තුළ වැඩෙනා
කුටු වී මගෙන් මා හැර දමනට සිතනා
කවර බණක් දෝ ඔබ වැනියන් දෙසනා
- 41. රජ සිටු ඇමතිවරු පිළිබඳ ඔබ දන්නේ
ධනවත් උවසු උවැසියෝ ළඟමයි ඉන්නේ
උන් හට කියා මට පිහිටක් ලැබ දෙන්නේ
කුස තුළ සිටින දරු ඔබේ බව ඔබ දන්නේ"
- 42. බුදු හිමි සිතෙහි නැත තරහක් හට ගන්නේ
කරුණා සිතින් ඇය හට මෙය පවසන්නේ
"නැගණිය ඔබ ද මා පමණයි මෙය දන්නේ
දරුගැබ කුමක්දැයි ඔබ ම යි එය දන්නේ"
- 43. කිසිවෙකු නොසිතුවක් එකවර සිදු වුවේ
කිසිවෙකු මුඛින් නැහැ වදනක් පිට වුවේ
ඉන් පසු කුමක්වේ දැයි කවුරුත් බැලුවේ
කිසිවෙකු නොසිතූ දෙයකුයි එහි සිදු වුවේ
- 44. බඩ බැඳි රැහැන් ලිහිලා දර ටික වැටුණා
දර දරු ගැබක් ඇය ඔසවා ගෙන තිබුණා
ලැජ්ජාවට ම ඇගෙ නෙත් පොළොවට හැරුණා
විඤ්චගෙ කුරිරුකම හැම දෙනට ම පෙනුණා
- 45. "මැය වසලියකි බුදු හිමි හට කරපු නිගා
එළවිය යුතු යි නගරෙන් හිස කේ බුගා
සැඩොලිය විවර කර ගත නිරයට ම මගා"
ගුටි බැට දෙන්න යති සමහරු දෙමින් නිගා

දහහතරවන සර්ගය

ක්ෂාන්ති

46. “ආය මෙහි පැමිණියේ මට නින්දා
මම නොකියනෙමි ආය හට දඬුවම්
දැන් පසුතැවෙයි ආය සිදු කළ වරද
එනිසා ආයට කරුණාවෙන් ඉඩ
දෙන්න
දෙන්න
ගැන
දෙන්න”
47. හිමි ඔවදන් අසා සැම ඉවතට
ලැජ්ජාවෙන් ම ආය දුවලා පිට
පොළොව දෙකඩ වී ගිනි දූල් මතු
විඤ්චා පණපිටින් නිරයට ගෙන
යන්නේ
වෙන්නේ
වෙන්නේ
යන්නේ

(කොසොල් රජුගේ මහා දානය)

48. කොසොල් නිරිඳු නිරතුරු හිමි
බුදුහිමි සමඟ කුළුපග වීලයි
වයසින් කුලෙන් දෙදෙන ම සම වී
එනිසා නිරිඳු හට හිමි බොහො ප්‍රිය
හමුවෙන්නේ
ඉන්නේ
ඉන්නේ
වෙන්නේ
49. මැදුරට වඩමවා බුදුහිමි සහ
පිළිගැන්නුවා නිති රස ගුණ යුතු
බොහො සේ පුදා බුදුහිමියන් හට
මහ රජ සිටියි කල් ගෙවමින්
සඟන
දාන
දාන
සහකොසින
50. රජු දුන් දාන ගැන නුවරැන් දැන
රජුට ද වඩා ඉහළින් නුවරැන්
නුවරැන් දුන්න දානය රජු දැන
එයට ද වඩා ඉහළින් රජු දන්
ගන්නේ
දෙන්නේ
ගන්නේ
දෙන්නේ

<p>51. රජු පරදින්න අකමැති වෙයි
නුවරු කැමති නැත පරදින්නට
මෙලෙසින් තරඟ ලෙස මහ දන් දෙන
අවසන පැරදුනා මහ රජු</p>	<p>නුවරැන්ට
රජුට
කලට
නුවරැන්ට</p>
<p>52. මම වෙමි මහා රජු මේ කෝසල
එනිසා නොහැක කෙලෙසකවත්
කෙලෙස ද දනක් දෙන්නේ වැඩි
සිත සිත කනස්සලු වීලා සිටි</p>	<p>රටට
පරදින්නට
නුවරැන්ට
කලට</p>
<p>53. දේවිය මල්ලිකා මහ රජතුම
කණගාටුවෙන් ඉන්නේ කිමදැයි
තමන් සිතැඟි ඇය හට රජු
මහ දන් දෙන්න දේවිය සැලසුම්</p>	<p>දුටුවා
ඇසුවා
පැවසුවා
හැදුවා</p>
<p>54. රන් වැඩ දැමූ මණ්ඩපයක්
රන් පාවාඩ සහ වියනුත්
මැද මහ මණ්ඩපේ බුදුහිමි වැඩ
පන් සියයක් මහ රහතුන් වට</p>	<p>සඳවන්නේ
බඳවන්නේ
ඉන්නේ
ඉන්නේ</p>
<p>55. එක් එක් නමට මහනෙල් මල් පුද
යුවතියෝ සිටිති රුසිරියෙන් මන
සුවඳ කොකුම් ඇ කල්කය
මඬුව ම සුවඳ කෙරුවා යුවතියෝ</p>	<p>කරන
නදන
අඹරමින
තුටින</p>
<p>56. එක එක නමට සුදු මුතුකුඩ
වෙන වෙන ඇතුන් පන්සියයක් එහි
සතියක් මෙහි අසඳිස මහ දන්
මහරජ තරඟයෙන් දිනලා තුටු</p>	<p>ඔසවන්නේ
ඉන්නේ
දෙන්නේ
වෙන්නේ</p>

දහහතරවන සර්ගය

ක්ෂාන්ති

57. කරඟ ලෙසට මහ දන් පිරි
නොමැත පිනක් සිදු වන්නේ නම්
කරඟ නිසා මානය වැඩි වෙන
හැකි වෙද ලෝබ තණ්හා නැති	නැමුවාට
ඔබට
කලට
කරන්නට
58. සැදැහැ සිතින් යුතු කම්පල
සිල්වත් ගුණෙහි පිහිටා සිට දනක්
දහැමින් ලැබූ වස්තුව දානයට
ජනයා පමණක් ම ලබති ය දනේ	අදහගෙන
දෙන
දෙන
පින
59. මහ දන්වලට බුදු සිත නැහැ
නිවැරදි ලෙසට දන් දෙන හැටි
දෙන දෙය නොවෙයි සිත ම යි වැදගත්
දෙන දෙය කුඩා වුව සිත පහදා	කෙලෙසෙන්නේ
පවසන්නේ
වෙන්නේ
දෙන්නේ
60. ක්ෂාන්තිවාදී ලෙස ඉඳ පෙරුම් පිරුවෙ
නින්දා ගැරහුම් කිත් යස ලාබ පාඩු නොගෙන
සැම දෙය සම සිතින් දරා ඉන්ද්‍ර බිලයක්
බුදු සිත නම් සැලුනේ නැත තරමක් වත් ලෝ	ඉවසන්නට
සිතට
විලසට
දහමට

දම්පේ විජිතරතන හිමියන් විසින් රචිත
ශ්‍රී ශාක්‍යමුනින්ද්‍රාවදාන මහාකාව්‍යයේ
ක්ෂාන්ති නම් වූ දහහතරවන සර්ගය නිමි

පහළොස්වන සර්ගය

පිරිනිවීම

<p>1. පන්සාලිස් වසක් සතුනට දම්
අසු වියට පා තබලා වැඩ
බුදු හිමි සිරුර දැන් ටික ටික
බුදු සිරුරට ද අනියත බව උරුම</p>	<p>දෙසනා
සිටිනා
වැහැරෙන්නා
වෙනා</p>
<p>2. අස්ඊය මනා කොට සරසා පැද
මුල දී මනා සවි බලයෙන් යුතු
කල් ගත වෙද්දි රිය දිරලා ලෙඩ
සිරුර ද අපේ රිය සේ දිරලා</p>	<p>යනවා
වෙනවා
දෙනවා
යනවා</p>
<p>3. දැන් දෙපා වැහැරී ගොස් කෝටු
ඔසවන දෙපා තමනට රිසි තැන නො
ගත සවි බලය නැති වී මහ මග
මහළු ව සිටින කාටත් ලෙඩ දුක් වැඩි</p>	<p>වගෙයි
රදයි
විසිවෙයි
වෙයි</p>
<p>4. මහළු වෙලා ලෙඩ දුක් හැදුනත්
සමවත් සුවෙන් හිමි කල් යැව්වා
සවි සත දුකින් මුදවන බණ දෙසු
සැමට ම පිහිට වෙයි ගොඩ වෙන්නට</p>	<p>නිරත
නිතර
අතර
සසර</p>
<p>5. බරණැස් පුරෙන් ඇරඹුණු සදහම්
රජගහ පුරෙන් ආවේ නුවරට
සැවතෙහි කලක් දෙසලා සදහම
ජනපද සියලු තෙමුවා දහමින්</p>	<p>ගඟුල
කපිල
නිමල
නිමල</p>

දම්පේ විජ්‍යානන්ද හිමි

6.	සැමදා සියලු සතුනගෙ බව දුක
දිව රැ දෙක ම ඒ වෙනුවෙන් කල්
බොහෝ දෙන එමග ගොස් දුක් කඳ නැති
බුදු කිස නිමා කරනට කාලය	නැසුවා
ගෙවුවා
කෙරුවා
එනවා
7.	අවසන් වසට වැඩියේ බේලුව
එහි දී රෝගයක් වැලඳුණි බුදු
ගුරු වූ බැවින් තුන්ලොව දෙවි
සක් දෙවි පැමිණියා හිමිගේ	ගමට
කයට
මිනිසුන්ට
උවටනට
8.	කපිල වස්තු පුරයේ ඉපදී
ගයා හිසදි ලොවිතුරු පදවිය
බුදු කිස නිමා වෙන කාලය ළඟා
අවසන් වසෙහි තව බොහෝ දේ සිදු	වැඩුණේ
ලැබුණේ
උනේ
වෙන්නේ
9.	සැරියුත් සමීඳු සමවත් වැද වැඩ
තම දිවි කෙතෙක්දැයි නුවණින්
සතියක් ආයු ඉතිරිව ඇති බව
මවු ගම් වැඩම මව හට දම්	ඉන්නේ
විමසන්නේ
දන්නේ
දෙසන්නේ
10.	නාලක ගමට වැඩ සිය මවු හමු
මවට නොයෙක් අයුරෙන් සදහම්
බණ ඇසු මැණියෝ සෝවන් පල
පසු දින හිමි ද පිරිනිවනට පත්	වූවේ
දෙසුවේ
ලැබුවේ
වූවේ
11.	මුගලන් සමීඳු පෙළහැර පැමෙහි අග
විසිතුරු ලෙසට කම් පල හැම දෙසනේ
අන් තොටුවන්ගෙ කිත් යස ඉන් නැසුනේ
තෙරුන් නසන්නට උන්ගේ සිත් දැඩි	වෙයි
වෙයි
වෙයි
වෙයි

12.	මුදල් දෙවා සොර මුලකට
තෙරුන් දිවිය අද හෙට තොර
කාලසීලා පව්වෙහි තෙර වැඩ
සොරු තෙර නසනු වස් ඒ දෙස	පවසන්නේ
කරවන්නේ
ඉන්නේ
වටලන්නේ
13.	තෙවරක් සමිඳු උන්ගෙන් බේරී
සිව්වෙනි වරදි නුවණින් කිමදැයි
කළ කම් කාට වුව දිනකදි පල
පෙර කම් පල විදිනට දැන් සිදු	යනවා
බැලුවා
දෙනවා
වෙනවා
14.	මෙලෙස සිතා හිමි කුටියේ වැඩ
සොරු දඬු මුගුරු ගෙන හොඳට ම බැට
ඇට කටු බිඳි මරණාසන්නව
සාද්ධි බලෙන් බුදු හිමියන් වෙත	ඉන්නේ
දෙන්නේ
ඉන්නේ
යන්නේ
15.	ආයුෂ කෙළවරට මම පත් වී
හිමි අවසරින් අද දින
අවසර අරන් බුදු සම්ඳුන් වෙතින්
සසරෙහි ගමන සදහට කෙරුවේ ය	සිටිමි
පිරිනිවෙන්නෙමි
හිමි
නිමි
16.	අගසවු දෙනමගේ ධාතුන් නිධන්
මහ සෑ දෙකක් කරවා රජගහ
එපුරෙන් නික්ම වැඩි සඳ මහ විසල්
බුදුහිමි දකින්නට එයි වසවන්	කර
නුවර
පුර
මාර
17.	අසු වයස් ගත දැන් ලෙඩ වෙයි
අතීසාරයෙන් හිමි පෙළෙනා
කරුණා සිතින් හිමි හට පවසමි
පිරිනිවෙනට කල් දන්වා සිටි	නිතර
අතර
අදර
අතර

දම්පේ විජ්‍යානන්ද හිමි

<p>18. මාරය නො බා සිටු මම
ළඟ එන වෙසක් පොහොදින
තෙමසක් සමවතෙහි සුව මම
සැම දෙය අතැර යන්නට බිය නො</p>	<p>පිරිනිවෙන්නෙමි
පිරිනිවෙන්නෙමි
විදින්නෙමි
වෙන්නෙමි</p>
<p>19. රණබිම මනා විරුවකු සතුරන්
ලෙස හැම කෙලෙස් බිඳ ලූ යෙමි බව
නැති කළ බැවින් දුක් ගෙන දෙන බව
තෙමසක් ගත වූ තැන සිදු වෙයි</p>	<p>නසන
තනන
ගමන
පිරිනිවන</p>
<p>20. ආයුසංස්කාරය මෙලෙසින්
එකෙනෙහි පොළොව තලය ම කම්පා
අනඳ තෙරුන් ඒ පිලිබඳ
නුදුරෙදි පිරිනිවන් පානා බව</p>	<p>හලුයේ
වූ යේ
විමසුයේ
කියේ</p>
<p>21. අනඳ තෙරුන්ගේ හද කම්පා
කපක් සිටින ලෙස ඉල්ලීමක්
මින් පෙර එලෙස ඉල්ලීමට යුතු
දැන් කිසි ලෙසින් වත් ආපසු නො</p>	<p>වෙනවා
කෙරුවා
වූ වා
හැරෙනවා</p>
<p>22. විශාලාවෙ මහ වනයට
අනඳ තෙරුන් බුදු සවුචන් රැස්
නිවනට අයත් දම් එහි සැමට ම
කරුණා යුතුව මේ ලෙසටත්</p>	<p>වැඩමනවා
කෙරුවා
දෙසුවා
පවසනවා</p>
<p>23. කරුණා යුතුව කියනා දෙය
සංඛත දහම් නැසෙනා බව දැන
සිහි නැණ යුතු ව දහමෙහි නොපමා
තුන් මාසෙකින් සිතුවෙමි හැම හැර</p>	<p>අහගන්න
ගන්න
වන්න
යන්න</p>

<p>24. කිරිමව් ප්‍රජාපති දේවිය
සසුනෙහි පැවිදි වී නැසුවේ
හිමිවෙත පැමිණ ඉල්ලා අවසර
හිමිට ද කලින් වැඩියේ පිරිනිවන</p>	<p>යසෝදරා
මෝහඳුරා
දෙවරා
කරා</p>
<p>25. බුදු හිමි විසල් මහ නුවරින්
ගම් හා නියම් ගම් පසුකර
මෙලෙසින් කෙමෙන් පාවා නුවරට
රන් කරු චුන්දගේ අඹ වනයෙහි</p>	<p>පීටවෙන්නේ
වැඩමන්නේ
එන්නේ
ඉන්නේ</p>
<p>26. බුදුහිමි සිටී තම අඹ උයනට
මෙයැසු චුන්ද යයි සතුවින්
වහ වහ ගොසින් හිමි පා පියුමන්
තුටු වෙයි තමන් ඇසු දහමට</p>	<p>වැඩලා
ඉපිලීලා
වැදලා
පැහැදීලා</p>
<p>27. දහම් අසා රන් කරු පැහැදී
දන් පින් කරන්නට ඔහු හට සිත්
පසු දින නිවසෙ මහ දන් පිළියෙල
රස මසවුලෙන් යුතු දන්</p>	<p>ඉන්නේ
වෙන්නේ
වෙන්නේ
පිළිගන්වන්නේ</p>
<p>28. දන් වළඳලා අනුමෝදන් බණ
බුදු හිමි වඩිසි ඒ නිවසින් පිට
අදිටන් බලෙන් තිබු රෝගය
එදින ම මතු උතා අදිටන් කල</p>	<p>දෙසලා
වීලා
සගවාලා
ගෙවීලා</p>
<p>29. සමවන් බලෙන් නැවතත් මැඩලිය
එනමුත් නැවත ඒ ලෙස නොම කළ
බුදු සිරුරට ද රෝ දුක් පීඩා
යන මේ පාඩම ද සවුවන් දත</p>	<p>හැකි වේ
යුතු වේ
පොදු වේ
යුතු වේ</p>

දම්පේ විජ්ජරතන හිමි

<p>30. කුසිනාරා පුරට බුදුහිමි වඩින
වෙහෙසව මදක් වැඩ සිටියේ ගසක්
දැඩි ලෙස පිපාසෙන් වේලී ගියේ
අනද සමිඳු වැඩියා නදියට</p>	<p>කල
මුල
දෙනොල
අසල</p>
<p>31. නදිය හරහ පන්සියයක් ගැල්
වෙලෙඳුන් ගියේ ගැල්වල බඩු
එනිසා බොහෝ ලෙස ගං දිය බොර
අනද සමිඳු එයි පැන් නැතිව ම</p>	<p>අැදලා
පුරවාලා
වීලා
හැරිලා</p>
<p>32. තිබහට වතුර දැන් නම් මට
වෙහෙසක් දැනෙහි මට නම් දැන් හරි
පැන් ගෙන එන්න කම් නැත එය බොර
නැවතත් අනද හිමි නදියට පය</p>	<p>ඕනෑම යි
තිබහයි
වූ වයි
ඔසවයි</p>
<p>33. මේ ලෙස කුන්වරක් යලි හැරිලා
හිමි ගත වෙහෙස තිබහ ද තව වැඩි
සිවුවෙනි වතාවෙන් ගං ඉවුරට
එහි දී අමුතු සිදු වීමක් සිදු</p>	<p>එන්නේ
වෙන්නේ
යන්නේ
වෙන්නේ</p>
<p>34. දැකින් බඳුන ගෙන දැම්මා ජලය
ගං දිය පැදුනා හිමිගේ
පුරවා බඳුන පැන් දීලා බුදු
වෙහෙස ද පවස නිවුවා අවසන්</p>	<p>පිට
අනුභසට
හිමිට
වරට</p>
<p>35. ආළාරගෙ සවුවෙක් හිමි වෙත
පුක්කුස නම් ය ඔහු රජ කුමරෙකු
දෙසු දම් අසා තිසරණයෙහි
රන්වන් අනගි පිළි යුගලක් පුද</p>	<p>එන්නේ
වෙන්නේ
පිහිටන්නේ
දෙන්නේ</p>

36. බුදුහිමි එයින් සඵචක් පෙර වූ
අද දින නිවන් පුරයට පිවිසෙන
සිත නැගි සොම්නසින් ගත බලලයි
සවනක් රැසින් බුදු බඳ දිලෙනා	සේක
සේක
තේක
සේක
37. පාවා නුවර අතහැරලා
යළි නැහැ කෙදිනකවත් මේ නුවරට
හිරණ්‍යවතී ගඟ මග දී හමු
ඉන් ගොඩ වෙලා කුසිනාරවට	වැඩමන්නේ
එන්නේ
වෙන්නේ
වැඩමන්නේ
38. එහි ඇති අනගි සල් වනයක් වෙත
මල්ල රජුන්ටයි එහි උරුමය
සල් ගස් දෙකක් අතරෙහි යහනක්
සිහ රද සෙයින් හිමි එහි සැනපී	වැඩියේ
වූ යේ
සැදුයේ
සිටියේ
39. ටික ටික වෙසක් පුර හඳ අඹරේ
දෙව් බඹ පිරිස් අහසේ සිට මල්
බුදු හිමි අනඳ හිමියන් අමතා
ආමිස නොවෙයි පිළිවෙත් පිරුමයි	දිලුනා
හෙලනා
දෙසනා
වටිනා
40. සඳ ඇති නමුත් ගණඳුරු ඇති රැයක්
පිරිසක් සිටින මුත් හිස් වූ සොහොන
කලට පිපුණු මල් අකලට බිමට
නෙ ඇසෙන ලෙසට පරිසරය ම අඩණු	වගෙයි
වගෙයි
වැටෙයි
වගෙයි
41. මග පල ලැබූ උතුමෝ එහි වැඩ
නො හෙලක් සුසුම් අනියත දන්නා
පුහුදුන් දනට නම් මෙය බැහැ
අනඳ තෙරුන් විය වෙසෙසින්	ඉන්න
බැවිණ
ඉවසන්න
වැළපෙන්න

දම්පේ විජ්‍යානන්ද හිමි

<p>42. හෙට හිරු නැගෙන මුත් ලොව අඳුරෙන්
පියුම් පිපෙන මුත් නැහැ පැණ මල්
බුදු හිමි ඇයි ද අද දින පිරිනි
කියමින් අනඳ හිමියන් වැලපෙනු</p>	<p>වැසුනේ
පිපුනේ
වෙන්නේ
ඇසුනේ</p>
<p>43. කාටද හෙට ඉදන් උණු පැන්
කාගේ දෙපා දෝ හෙට සිට
කවරෙකු හට ද සේනාසන
කා වෙනුවෙන් ද මින් පසු උවටැන්</p>	<p>සකසන්නේ
දෝවන්නේ
සකසන්නේ
දෙන්නේ</p>
<p>44. බුදු හිමි අනඳ හිමියන් කැදවා
නො හඬනු සෝක නො කරනු ඔවදන්
සංඛත දහම් නැසෙනා බව දැන
බුදු සිරුරට ද එය පොදු බව දැන</p>	<p>ගන්නේ
දෙන්නේ
ගන්නේ
ගන්නේ</p>
<p>45. පිය වූ සැවො ම අතහැර යා යුතු
නැතහොත් කැඩී බිඳිලා විසිරී
මා දෙසු දහම ඔබ මතකෙහි
මෙය ලෝ දහම බව ඇයි සිහි</p>	<p>වෙන්නේ
යන්නේ
පවතින්නේ
නොකරන්නේ</p>
<p>46. පෙර බව වලදී ඔබ බොහො පින් කළ
තිදොරින් මිතුරු ලෙස මා ගැන බැලූ
නොපමා බවින් බොහො පිළිවෙත් පිරු
කල් නොයවා ම නිවනෙහි රස විදිය</p>	<p>කෙනෙක
කෙනෙක
කෙනෙක
හැක</p>
<p>47. අනඳ සමිඳු බුදුහිමි වැඳ
කුසිනාරාවෙ පිරිනිවනය නොම
රජගහ සැවැත් බරණැස් නුවරෙක
උසස් රටක වැඩ පිරිනිවනය</p>	<p>පවසනවා
වේවා
වේවා
වේවා</p>

48.	ආනන්ද ඔබ ඒ ලෙස
සක්විති රජුන් මෙහි සිටි බව දැන
කුඩා නමුත් වටිනා බව දැන
නොසිතමි යළිත් වෙන නුවරක් වෙන	නොකියන්න
ගන්න
ගන්න
යන්න
49.	තිලො හිමි පිරිනිවන් පානා පුවත
සුභද්‍ර ආවෙ දුරු කරනට සැක
බුදුහිමි වෙහෙස වෙයි කියලා හිතපු
අනඳ සමීඳු ඔහු හට ඉඩ නො දුන්	අසා
විමසා
නිසා
නිසා
50.	බුදු බව ලැබුවේ අන් අය
දිවි ඇති තුරා එය ඉටු කළ යුතු
සවුචන් අතර ඔහු අන්තිම වන
කැඳවිය සුභද්‍රව කරුණා	නිසාවෙනි
බැවිණි
බැවිණි
දයාවෙනි
51.	සුභද්‍ර! දෙසමී දම් ඔබ හට
නිවනට තිබෙන මග මැනවින් දැන
සතර පල ලැබූ සවුචන් වැඩ
සසුනක අරිය අට මග ඇත දැන	අහගන්න
ගන්න
ඉන්න
ගන්න
52.	සසුනක නොමැති නම් අරි අට මග
එහි නැත කිසිදු සවුචෙක් කෙලෙසුන්
එවැනි සසුන් හිස් බව නුවණින්
මැද මාවතෙහි ගිය අය කෙලෙසුන්	දෙසලා
නසලා
දැකලා
නසලා
53.	සුභද්‍ර ඇසූ දහමට සිත යෙද
සසුනෙහි පැවිදි වී උපසපුව ද
කමටහනට තමනගෙ සිත යෙද
කෙලෙසුන් නසා මොහොතින් දුක නැති	වූවා
ලැබුවා
වූවා
කෙරුවා

දම්පේ විජ්ජරතන හිමි

54. බුදු හිමි නැවත සවුචන් හැම මා මේ කියන දෙය මැනවින් දහම ද විනය මා මැනවින් දෙසු හෙට සිට ඔබට එය ගුරුවරයා	අමතන්නේ
අහගන්නේ
බැවිනේ
වෙන්නේ
55. අවවාදයක් දෙමි අවසන සංඛත සැවො ම නැසෙනා බව නොපමා බවින් සිහියෙන් නිරතුරු සසරෙහි දුකෙන් ඉක්මන් කර ගොඩ	අහගන්න
දැනගන්න
ඉන්න
යන්න
56. අවසන් වදන මේ ලෙස පැවසූ පවසා පළමු දැහැනට සමවන් දෙවන තෙවන දැහැනට සමවන් අනුපිළිවෙළින් සමවක් සමවන්	සේක
සේක
සේක
සේක
57. නිරෝධ සමාපත් සමවැදි හුන් ඉන් යළි නැගිට ආපසු සමවන් සිවුවන දැහැන සමවැද ඉන් නැගි අනියත පතළ කරමින් පිරිනිවී	සේක
සේක
සේක
සේක
58. පුන්සඳ මඬලෙ රැස්මාලා අඩුව සුපිපි කුමුදු සඳ එළියෙ ම පරව මුළු ලෝකය ම යළි අඳුරෙන් වැසී කුන්ලොව එළිය කළ දීපය නිවී	ගියා
ගියා
ගියා
ගියා
59. රතට රතේ පිපුණු වෙසක් කැකුළු මී අඹමල් මෝරන්නට පෙර බිම කලට පිපී වැටෙනා මල් අකලට පිරිනිවනට වැඩි සඳ හිමි ලොවම	මැලවුණා
වැටුණා
වැටුණා
මැලවුණා

දම්පේ විජ්ජනන ගීම්

<p>66. උදයෙ ම අනඳ ගිම් රජ මැදුරට
පිරිනිවි පුවත රජුහට සැලකර
රැස්කර සැවොම සැම දෙය පවසා
සතියක් බුදුන්ගේ සිරුරට පූජා</p>	<p>වැඩියා
සිටියා
සිටියා
කළොයා</p>
<p>67. සිනිඳු කසී සළ ගෙන පොරවා
මනා සිනිඳු කපු පුළුනෙන් වෙළුම්
පන්සිය වරක් මෙලෙසට පොරවා
රුවන් දෙනක තැන්පත් කර බුදු</p>	<p>සිරුර
කර
සිරුර
සිරුර</p>
<p>68. සුවඳ තෙලින් දෙන පුරවාලා
නැවතත් රුවන් දෙනකින් වසවා
සතර දෙනෙක් රජවරු නා දිය
එක් විසි රියන් සැයේ දෙන තැබු</p>	<p>සොඳට
තදට
සොඳට
කලට</p>
<p>69. දැල් වූ නමුත් ගිනි විතකය සතර
කසුප් තෙරුන් හට බුදු පා වදින
නො දැල් උනා ගිනි දෙවියන්ගේ
කසුප් තෙරුන් වැඩියා පා වදින</p>	<p>දෙසේ
ලෙසේ
අනුභවේ
ලෙසේ</p>
<p>70. පැදකුණු කළ සේක තෙවරක් බුදු
සිරිපා වැන්දෙ තෙවරක් සිතීනේ
එකෙනෙහි සැය ගිනි දැල්වුණි එක්
ගිනගෙන දැවුණි ලොව සැනසූ බුදු</p>	<p>සිරුර
අදර
පැහැර
සිරුර</p>
<p>71. ලලාට දාකු අකු දා දළදා
ගිනිගෙන දැවුන මුත් ගියෙ නැහැ නොව
සෙසු දා අබ සාල් මුං පමණට
ගිය සඳ දෙවියො ඉස්සේ එහි දිය</p>	<p>සතර
විසිර
විසිර
දහර</p>

72.	හිමි පිරිනිවන් වැඩි දුක්ඛර පුවත
දස දිග රජුන් පැමිණියෙ හිමි පුදනු
සියලු ම ධාතු කුසිනාරා නුවර
අයිතිය කියති සැම දෙන ධාතුන්	අසා
නිසා
නිසා
උදෙසා
73.	අවසන සියලු දෙන යුදයට
මහ විපතක් ය දැන් සිදු වන්නට
දෝණ බමුණු සැමගේ ගුරුවර
ගැටළුව විසඳලන්නට එහි	සැරසෙන්නේ
යන්නේ
වෙන්නේ
පැමිණෙන්නේ
74.	සමසේ ධාතු අට කොටසක්
රටවල් අටක් වෙත සමසේ
රුවන් බඳුන බමුණා අරගෙන
දාගැබ් තනා බුදු හිමි හට	කරවන්නේ
බෙදවන්නේ
යන්නේ
නමදින්නේ
75.	සුද්ධෝදන රජුට දාව මාය කුසින් බිහි වූ
යසෝදරාගේ අතගෙන රාහුල පුතු ලැබූ
හිහිගෙය අතහැරලා ගොස් බුදු පදවිය ලැබූ
දුකින් මිදෙන මග දෙසලා පිරිනිවනට වැඩිය	සේක
සේක
සේක
සේක

දම්පේ විජිතරතන හිමියන් විසින් රචිත
ශ්‍රී ශාක්‍යමුනීන්ද්‍රාවදාන මහාකාව්‍යයේ
පිරිනිවීම නම් වූ පහළොස්වන සර්ගය නිමි .ආඥා

දම්පේ විජිතරතන හිමියන් විසින් රචිත
ශ්‍රී ශාක්‍යමුනීන්ද්‍රාවදාන මහාකාව්‍යය නිමි .ආඥා

